

„ De verbintenissen van Martens V voor de „nationale sectoren“ evenaren de maatregelen voor sanering van de overheidsfinanciën. Zonder stopzetting van de kommunautaire compensaties kan er geen sprake zijn van sanering.”

(De Financieel-Economische Tijd)

De meineed

De 58ste IJzerbedevaart onder het motto: „Géén voogden, eigen staat“ is een daverend sukses geworden. Zowel qua opkomst, verloop als inhoud was deze uitgave één van de grootste van het voorbije decennium. De stem van Diksmuide gaf antwoord op en duiding bij de vele prangende problemen waarmee ons volk geconfronteerd wordt. En dit op een ongeëvenaard belangrijk ogenblik: enkele weken voor de verklaring tot herziening van de grondwet in het parlement en met het zicht op de verkiezingen.

IJzerbedevaartvoorzitter Daels aarzelde niet om het treurig palmares van weer eens een jaar on- en anti-Vlaams regeringsbeleid te presenteren: de Happart-schande, de miljarden voor Cockerill-Sambre, het blokkeren van de splitsing van de zg. nationale economische sectoren, de sluiting van Vlaamse Verlipack-bedrijven, het uitblijven van amnestie, de dreigende „water-taks“... Meteen voegde Daels er de voor de hand liggende oplossing aan toe. Indien de Vlamingen willen dat er een radikaal einde gesteld wordt aan elke bevoogding en elke beknotting van onze ontwikkeling, dan moet Vlaanderen vrij en ongehinderd zijn lot in eigen handen nemen en echt zelfbestuur veroveren door eigen staatsmacht.

Om deze Vlaamse staatsmacht te realiseren is een konfederale structuur voor dit land nodig. Dergelijke regeling legt de politieke basismacht bij de gemeenschappen en laat hen vrij beslissen welke bevoegdheden zij nog opdragen aan een overkoepelende instelling. Voorzitter Daels weerlegde eveneens de argumenten van tegenstanders van het konfederale concept. Hij waarschuwde terecht dat een statenbond de ultieme kans is, zonet verliest België elke bestaanszin en elk bestaansrecht.

Een boeiende passus was gewijd aan de noodzaak van een actief vredesbeleid, waarbij gewezen werd op de immense gevaren van het sterrenkrijgproject en het gebrek aan enige Europese samenwerking, laat staan inspraak. De godsvrede-idee van de Frontbeweging werd eveneens op schitterende wijze geaktualiseerd.

De aanwezigheid van een handvol CVP-parlementsleden en vooral van onderwijsminister Coens is niet onopgemerkt gebleven. Voor het eerst sinds heel vele jaren woonde een niet VU-minister deze plechtigheid bij. Deze excellentie zwoer de eed van trouw aan Vlaanderen. Ondertussen weten wij welke waarde daaraan moet gehecht worden.

Twee katholieke kranten, De Standaard en Het Volk, publiceerden woensdag immers een vraaggesprek waarin gereageerd wordt op de jongste IJzerbedevaart. Premier Martens, ooit zelf een jeugdspreker op de Bedevaart, zet zich opvallend scherp af tegen de standpunten die in Diksmuide werden ingenomen. Voor Martens kan er geen sprake zijn van een konfederale staatsvorming, hooguit van een unionistisch federalisme. Wat volkomen tegengesteld is aan het verlangen naar meer autonomie, zoals zondag vertolkt. Ook over de grondwetsherziening laat de eerste minister geen twijfel bestaan: een verklaring in die zin kan slechts mits het akkoord van de vier regeringspartijen, de PSC inkluis. Deze partij heeft zich bij herhaling echter verzet tegen elke verdere federalisering, zeker van het onderwijs. Martens zelf liet trouwens verstaan geen haast te zullen maken met de onderwijs-kommunautarizing. Wat toch helemaal anders klinkt dan vroegere verklaringen in dit verband van zijn partijgenoot en minister Daniël Coens.

Diezelfde Coens heeft het evenwel gepresteerd om, nauwelijks twee dagen na de bedevaart, zijn afgelegde belofte te verloochenen. „Ik onderschrijf in geen enkel opzicht alle uitspraken die op de IJzerbedevaart werden gedaan“, verklaart hij nadrukkelijk. Voor de onderwijsminister is deze gebeurtenis louter een bedevaart, los van elke politieke duiding. Dit is uiteraard nonsens, niet in het minst vanuit historisch perspectief. Indien Coens enkel ter bedevaart wou, dan kon hij beter naar de Vlaamse Maria-oorden Scherpenheuvel of Oostakker trekken. Of naar O.-L.-Vrouw-van-Assebroek in zijn eigen arrondissement. Dit zou hem dan misschien ook echt elektoraal profijt opleveren. Want daarom, en alleen daarom, was het Coens en de CVP zondag te doen.

(pvdd)

„Spaarplan“ :verarming

In het vooruitzicht van de verkiezingen worden vanzelfsprekend de grote tremelo's gebruikt. Eyskens stelde dat zonder Martens V de werkloosheid nog zou toegenomen zijn. Minister Hansenne liet berekenen dat op één maand tijd er 25.000 werklozen minder zouden zijn.

En Martens zelf riep tijdens een exclusief interview met „De Standaard“ uit: „zie je wel dat ik gelijk had!“

ER werd ook onverstoortbaar aangekondigd dat er ook volgend jaar nog verder zal „bespaard“ worden. De premier van de Belgische regering liet er geen twijfels over bestaan dat, in het geval hij na de verkiezingen opnieuw de scepter mag zwaaien, de inkomens van weddetrekkenden en van gezinnen die moeten rondkomen met sociale uitkeringen nog verder drastisch zullen afgeroomd worden.

Wie hierdoor het hardst wordt getroffen wil Martens blijkbaar niet geweten hebben want hij zwijgt in alle Belgische talen over rapporten terzake.

Terwijl in het parlement nog de zogenaamde „sociale herstelwet“ ter sprake is publiceerde zopas het IRES, het economisch studiecentrum van de UCL, een gedetailleerde studie waaruit blijkt dat precies de minstbegoede gezinnen het zwaarst werden getroffen

door het „spaarplan“ van Martens V.

Zo blijkt onder meer overduidelijk dat de koopkracht van precies de „minstbegoede“ gezinnen het zwaarst werd aangetast. In tegenstelling tot wat de Belgische regereiders beweren zijn het hoegenaamd niet de „hogere inkomensgroepen“ die het meest hebben ingeleverd.

Eerder was er trouwens in die zin reeds menig oprisping van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en van het Leuvense Instituut voor de Arbeid. Nu ligt er bijkomend een wetenschappelijk onderzoeksrapport ter tafel. Maar bij regeerverklaringen worden deze studies wijselijk onbesproken gelaten.

Het regeerbeleid wordt fel verdedigd met cijfers die de eigen ministeriële kabinetten krampachtig bijeen sprokkelten.

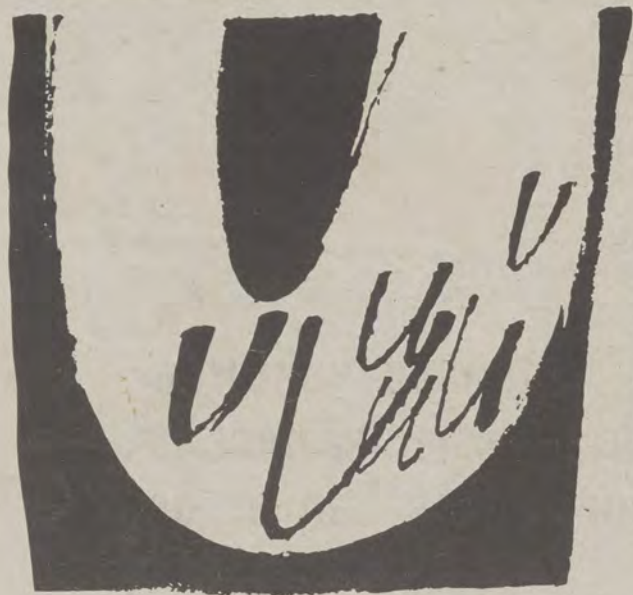
Zoals, stel u voor, de vermindering van de werkloosheid met „25.000 eenheden“ (zoals zulks genoemd wordt) op amper één maand tijd. Eureka.?

Slechts terloops wordt daarbij vermeld dat deze vermindering het gevolg is van een „nieuwe“ berekeningswijze. Niet alleen „bruggepensioneerden“ worden niet meer in de statistieken vermeld als mensen zonder werk. Er worden nog immer tal van andere „kategorieën“ uitgevonden die officieel weggecijferd worden.

En precies al die gezinnen die bijkomend zonder werk gezet worden, die moeten leven van een vervangingsinkomen, die worden het zwaarst getroffen door het beleid van Martens V. (hds)

Waarom de Volksunie mee het ontwerp van kabeldekreet blokkeerde...

(Lees blz. 7)

... en WIJ

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen.

De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk deze van
Het redaktiecomitee

RECHTZETTING

SP-voorzitter Karel Van Miert vraagt volgende rechtzetting te plaatsen n.a.v. de in ons blad van 27 juni II. verschenen onderstaande tekst „Nu reeds bekend is dat Karel Van Miert voor 70 miljoen fr. 20 m2 borden afhuurde”.

„Het zou mij ten zeerste verwonderen dat dergelijke krankzinnige uitspraken zouden zijn gedaan. Zelfs als men er een nul,afdoet, zit men nog boven de realiteit. De waarheid is heel eenvoudig dat voor de nationale campagne van de partij met het oog op 8 december een optie werd genomen op 400 20 m2 borden. Iedereen weet dat dit een minimale publicitaire dekking is.

Ik zou U dan ook dank weten indien U kon laten nagaan wat er precies door de vermelde VU-senatoren werd gezegd, en indien dit niet strookt met wat in het bedoelde artikel van Het Laatste Nieuws wordt vermeld, — wat ik aanneem — dat bij die krant wordt aangedrongen op een rechtzetting.

Overigens wens ik eraan te herinneren dat onzerzijds reeds meermaals voorstellen zijn gebeurd om een akkoord tot stand te brengen waarbij alle partijen zouden afzien van het gebruik

van al te dure 20 m2 borden. Een initiatief dat destijds met het oog op de Europese verkiezingen was genomen, en dat wel de steun van de VU kreeg, werd gekelderd door de PVV die volledig haar handen wenste vrij te houden.”

Karel Van Miert,
SP-voorzitter

DIKSMUIDE

In WIJ van 27 juni II. pakt senator Guido Van In terecht uit tegen „de platte kommerce te Diksmuide”. Ik steun hem daarbij ten volle. Kan de bedevaart niet echt sereen gehouden worden, een echte bedevaart waardig? Ook door groepen die denken die dag met politiek te moeten uitpakken? Weer werden pamfletten en oproepen van bedenkelijk allooi gelanceerd.

Hebben wij zo niet de fierheid en het politiek fatsoen om een dag onze politieke zweren te bedekken? Welke verenigingen nemen het initiatief tot een algemene afkondiging om achterwege te laten wat Diksmuide zo ontstert? De bedevaart zou aan waarde winnen en het buitenland zou ze ons pas dan echt benijden.

P.L. Hofstade

WELKOM IN BRUSSEL

Op donderdag 11 juli a.s. gaat te Brussel weer de nationale 11 juli-denking door. Als Vlaamse Brusselaar roep ik alle Vlamingen op OM die dag met hun gezin naar Brussel te komen. De Franstaligen, de Vlaamse Brusselaars en de vele buitenlandse toeristen moeten zien hoe Vlaams Brussel wel

is. Een gezellige vrolijke en gastvrije stad is Brussel waar mensen van verschillende nationaliteit samenwonen. Alle Vlamingen zijn er welkom.

Hun aanwezigheid op onze nationale feestdag betekent voor ons een sterke steun die veel meer waard is dan allerlei akties, hoe goedbedoeld ook, die vaak wrevel veroorzaken bij andersdenkenden. Daarom welkom op 11 juli!

P.R., Anderlecht

GELOOFWAARDIG?

Heden ten dage is zowat de hele westerse wereld diep verontwaardigd over de golf van zgn. „terroristische aanslagen” die de wereld overspoelen.

Voor de gijzeling van een 30-tal Amerikanen scoort hoge toppen wat verontwaardiging betreft. Men heeft het dan ook voortdurend over de bestrijding van het internationale terrorisme. Dat moet nu toch eens eindelijk gekoördineerd aangepakt worden. Het zal daarbij niemand ontgaan zijn dat vanwege Amerikaanse zijde, en meer biezonder door Reagan zware taal wordt gesproken.

(On-)gelukkigerwijze ligt het feit, dat diezelfde verdedigers van de „demokratie” enkele weken geleden miljarden vrijmaakten voor legale terroristische activiteiten, waarvan het Nicaraguaanse volk het slachtoffer zal worden, nog vers in het geheugen. Evenwel was de verontwaardiging in Europa op dat moment maar eerder lauw als ze er al was.

Terrorisme dient aangepakt te wor-

den. Onschuldige mensen mogen niet het slachtoffer worden van gewelddadige activiteiten.

Het volks-nationalisme heeft hier een speciale taak te vervullen. In de geest van de Frontsoldaten neemt zij een pacifistische houding aan. Dit impliceert dat men de beide vormen van terrorisme, de legale en de illegale, veroordeelt en zich niet laat verleiden door links-rechtse kleingeestigheid. Alleen op deze wijze kan het volks-nationalisme geloofwaardig en hard gemaakt worden.

Alleen in dit kader klinkt het geloofwaardig dat men de raketten zo snel het kan weer naar huis wil sturen en ijvert voor een kernwapenvrij Europa en het „nooit meer oorlog”.

Moet hierbij vermeld worden dat de USSR ook niet vrijuit gaat?

H.O., Brasschaat

Vlaams-Nationaal Weekblad
Uitgave van het Vlaams Pers-,
Radio- en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredakteur:
Maurits van Liedekerke

Redakteuren:
Johan Artois, Hugo De Schuyteneer,
Pol Van Den Driessche,
Toon van Overstraeten.

Alle stortingen van abonnementen,
publiciteit en redaktie op prk.
000-0171139-31 van „WIJ”, Barri-
kadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel.
02-219.49.30)

Jaarabonnement 1.200 fr.
Halfjaarlijks 700 fr.
Driemaandelijks 400 fr.
Lose nummers 33 fr.

Verantw. uitgever:
Vic Ancaux, Barrikenplein 12,
1000 Brussel.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs,
tel. 02-219.49.30, toestel 25
(s voormiddags) of privé, Alsem-
bergsesteenweg 41b, 1512
Dworp. Tel. 02-380.04.78.

Werkaanbieding

Vlaamsgezinde vereniging in het centrum van Brussel zoekt voor een goedgekeurd BTK-project (duur 1 jaar) dringend

een licentiaat

politieke of sociale wetenschappen
of
economische wetenschappen
of
handelswetenschappen

Moet uitkeringsgerechtigd zijn.
Kandidaturen met curriculum vitae schriftelijk indienen bij redactie WIJ,
Barrikenplein 12 te 1000 Brussel onder de letters BAR-1.

lepel & vork...

Restaurant „Hasseltberg”

Nieuwelaan 47
1860 Meise - 02-269.70.45
EXCLUSIEF KADER
sezoensuggesties
zakenlunch 600 à 800 fr.
traiteurdienst

KOFFIEBRANDERIJ
SANO

Emiel Witmansstraat 36
Schaarbeek
Tel. 02-734.56.09

Leverd kwaliteitskoffie bij u thuis!

CAPE
WINE
TAVERN

Die
Wynkroeg

MOLENSTRAAT 45 9300 AALST 053-78.36.95

KAAPSE WIJN
Kaas en Snacks

Van 19u tot middernacht
ZATERDAG vanaf 11u
ZONDAG
van 11u - 13u / 15u - 19u.
WOENSDAG GESLOTEN
Galerij „DE GAEPART”

Dortmunder Thier-Bräu-hoven
Tervuursev. 60, Leuven. - 016-22.86.72.
Kon. Astridl. 85, Kontich. - 03.457.30.32.
Brugse Baan 1, Hulste. - 056-71.15.36.
Nieuw Brugstr. 28, Brussel. - 02-218.74.89.
Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tönissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.

RESTAURANT
KAPELLEKESHOEF

Kapelstraat 1
Tongerlo-Westerlo
Tel. 014-54.40.07

Maandag gesloten.
Rustieke sfeer.

Industriële
brood- en banketbakkerij
Roomijs

WILFRIED BLANCQUAERT

Grote Kouter 47
Uitbergen
Tel. 091-67.57.12

BROOD — BANKETBAKKERIJ — DOOPSUIKER

LASAT — Tel. 521.14.40

SPECIALITEIT: GELEGENHEIDSGEBAK

Bergensesteenweg 1123
1070 Anderlecht

RESTAURANT

Hoek
Wolvengracht
en
Leopoldstraat
Tel. 217.91.53

Waar Vlamingen
thuis zijn...
in 't hartje van Brussel

Het Palinghuis

Sedert 1910

JAN PAUWELS-DE BRAUWER

Oude Brugstraat 16, 9328 Schoonaarde. Tel. 052-42.32.46
Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur. — Jaarlijks verlof december
De familiezaak met traditie. (adv. 23)

Banketbakkerij

ANTWERPIA

MAURITS GOSSYE JOOST GOSSYE

Geraardsbergsestraat 38 Dr. Van De Perrelei 51
9300 Aalst Dr. Berghout
Tel. 053-21.35.33 Tel. 03-236.56.54

Snoeck mag schieten...

Snoeck vrij!

Vorige week donderdag sprak het Luikse Hof van Beroep de Voerense schutter Snoeck vrij. Deze man schoot op 9 maart 1980 op Vlaamse wandelaars. Hierbij raakte de zoon van VU-kamerlid Meyntjens ernstig gewond en een Nederlandse rijkswachter werd eveneens getroffen.

De korrektionele rechtbank van Verviers veroordeelde Snoeck vorig jaar tot 8 dagen gevangenisstraf. In beroep werd deze kerel nu vrijgesproken. Wat te verwachten viel na het rekwisitoir van de openbare aanklager. Deze officiële vertegenwoordiger van het Belgische gerecht ontpopte zich tot een volkomen partijdige persoon die zijn aanklacht niet tegen de dader, zijnde Snoeck, maar tegen de slachtoffers, de Vlamingen, richtte! Zodat de verdediging van Snoeck eigenlijk geen werk meer had. Dit is alleen mogelijk in het onzalige land België.

Deze onaanvaardbare uitspraak betekent noch min noch meer dat de Vlamingen nu ook in rechte vogelvrij zijn. Misschien kan bendeleider Happart zelfs subsidies geven voor de nieuwste sport van frankofonen, nl. het schieten op Vlamingen.

Vic Anciaux was de eerste, en vooralsnog de enige, partijvoorzitter die tegen dit wansmakelijk vonnis protesteerde. In België bestaan er niet alleen twee economische snelheden, maar ook twee verschillende en tegenstrijdige rechtspraken. Hij wees er op dat er nog steeds niets veranderd is in de mentaliteit van bepaalde Belgische gezagsinstanties: „Zoals de dynamiteurs van de IJzertoren in 1948

Voorakkoord

De voorzitter van de Waalse liberalen, Louis Michel, sprak vorige week de wens uit om tot een voorakkoord te komen tussen de kristendemokraten en de liberalen. Hij stelde dit voor als een pakt, waarin de vier meerderheidspartijen zich zouden verbinden om na de verkiezingen dezelfde regering verder te zetten en gezamenlijk te bepalen welke partij nog zou mogen toetreden tot een coalitie. Michel verwoordt hiermee eigenlijk wat bij de CVP, PSC, PVV en PRL leeft: namelijk de huidige regeringspolitiek verderzetten.

Alle opiniepeilingen zijn het er echter over eens dat de huidige regering geen meerderheid zal halen op 8 december. Vooral de liberalen vrezten uit de boot te vallen, aangezien de kans groot is dat de kristendemokraten in dit geval opnieuw de socialisten zullen beminnen. Alle stoere verklaringen worden op die momenten immers vergeten en bij de groten telt dan nog enkel de slogan: mee aan de tafels van de macht zitten.

Heizeldrama

De parlementaire commissie die belast is met het onderzoek van het Heizeldrama zet consequent haar spoorwerk verder. Dit onderzoek bracht reeds verschillende zaken aan het licht. Maar tevens wordt duidelijk dat het met de politieke instanties en de verstandhouding tussen de diverse eenheden lang niet goed gaat.

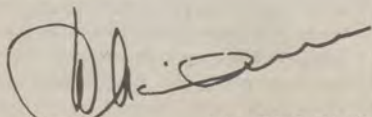

Alle IJzerbedevaarten sedert het einde van de tweede Wereldoorlog heb ik meegemaakt. Nooit beleefde ik het gebeuren met zo'n gemengde gevoelens als vorige zondag. Heel Vlaanderen heeft me op de televisie of de krantefoto's zien zitten naast de CVP-minister van Onderwijs. Heeft zijn nabijheid mijn doorgaans spontane ontroering en geestdrift geremd? Werd ik afgeleid door de latente vraag of ik mij al dan niet over zijn aanwezigheid diende te verheugen? Het gaat niet over de persoon van Daniël Coens. Ik heb hoegenaamd geen moeite om de kwaliteiten van die man te erkennen. Als mens kan ik er best mee omgaan. Daar knelde het schoentje niet. De moeilijkheid lag op een ander vlak. Ik kon me niet ontdoen van de weerkerende twijfel over de politieke eerlijkheid van deze topfiguur uit de CVP. Over de oprechte bedoelingen van deze partij, die met veel tromgeroffel een afvaardiging had gestuurd. Ik vertrouwde het spel niet. Ik vreesde dat de IJzerbedevaart misbruikt werd. Deze vrees ontlokte een sluimerende verontwaardiging, die me belette ongehinderd op te gaan in de

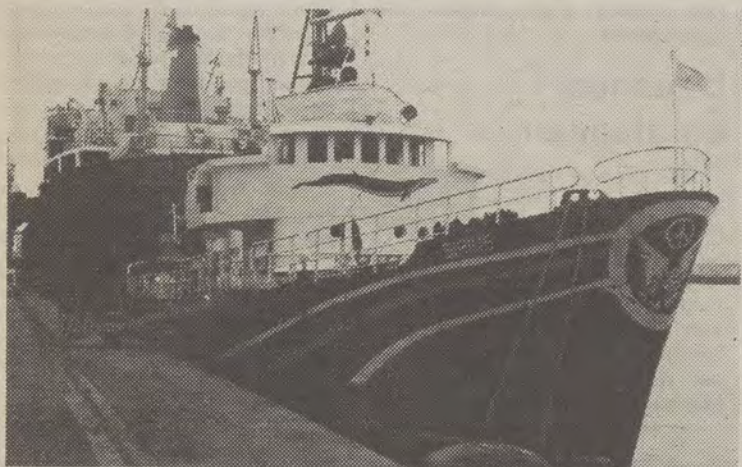
doorvoelde teksten van Anton Van Wilderode en de beheerste maar toch radicale toespraken van Daems en Daels. Amper drie dagen later blijkt dat mijn onrust gewettigd was. Zowel Martens als Coens hebben reeds afstand genomen van het Vlaams programma van de IJzerbedevaart. Van Martens was dit te verwachten. Voor hem primeert de macht om de macht. En vooral deze in heel België. Daarom bepleit hij een sterk centraal gezag en zweert hij een konfederale structuur af, want dan zou de Vlaamse staat belangrijk worden en niet meer de Belgische bond. Daarom verkiest hij het bondgenootschap met de franstalige zusterpartij boven het Vlaams belang. De CVP heeft de PSC immers nodig om haar macht in heel België te bevestigen.

Van Coens verbaast het me niet, maar het ergert me diep. Ik stond immers naast hem op de dodenvlakte, toen hij — hoewel aarzelend — de eed van trouw aflegde. Wellicht durfde hij niet anders. Hij schaamt zich echter niet enkele dagen later een totaal valse interpretatie te

geven aan deze eed. Trouw zweren aan Vlaanderen „tot ter dood“, betekent „Vlaanderen eerst en bovenal“. Het symbolisch letterteken AVV-VVK doet daar niets van af. Met dit aloude thema van de diepkristelijke jongens van de Frontbeweging zwaaien om de samenhang van de hedendaagse nationalistische doorbreken, is een al te doorzichtige taktiek en een volstreekte miskenning van de Vlaams-nationale geschiedenis. Voor ons mag iedereen deelnemen aan de Vlaams-nationale hoogdagen. Wij vragen naar geen politieke kleur, levensbeschouwing of maatschappijvisie. Wij eisen wel eerlijkheid en de vaste wil om de boodschap van de Frontsoldaten door dik en dun te verdedigen en in daden om te zetten. De bedevaart is inderdaad een herdenking van de doden. Maar dezen schreven met hun bloed: „Wanneer ons recht?“. Stervend riepen zij: „Zelfbestuur!“

Vic ANCIAUX

MENSEN IN HET NIEUWS

De Sirius, het schip van de internationale milieu-organisatie Greenpeace, is er zaterdagochtend in geslaagd uit de haven van Antwerpen te ontsnappen. Dit ondanks het feit dat deze boot aan de ketting lag wegens het voeren van een „onwettelijke“ aktie tegen de vervuiling van de zee. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat deze geslaagde vlucht door veel mensen op openlijke of verholen sympathie wordt ontvaard. Tot spijt van wie 't benijdt... Foto S.d.Lie.

en zal verantwoordelijk gesteld worden. De voorzitter van de commissie, de franstalige socialist Collignon, heeft zich in een vraaggesprek erg kritisch uitgelaten over minister van binnenlandse zaken Nothomb. Het is niet onmogelijk dat deze nobiljonse paljas inderdaad mee schuldig wordt bevonden, al blijft het zeer twijfelachtig dat Nothomb desgevallend zal opstappen. Deze man voelt zich immers, samen met zijn trawanten Happart en Nols, boven de wet verheven.

Nothomb: ik blijf

Bwana Kitoko

Vijftig jaar geleden, toen Koning Boudewijn Belgisch Kongo ter plekke officieel onafhankelijk verklaarde, werd het staats-hoofd nagenoeg weggejuwd. Er werd zelfs aan gedacht om de Belgische koning inderhaast met

een 900-helikopterdienst naar de internationale luchthaven te brengen voor overhaaste repatriëring.

Begin deze week, na jarenlange tergende uitdagingen van president Mobutu, werden liefst elf samenwerkingsakkoorden ondertekend voor de financiering van industriële en landbouwprojecten. Bwana Kitoko wordt weer, omwille van onze centen, op de handen gedragen.

10 miljard

Er is nu zelfs ook goed nieuws inzake de toekomst van de miljarden-verlieslatende Waalse staalbedrijven. De regeringskonsulent Jean Gandois heeft op een afscheidsperskonferentie aangekondigd dat Cockerill-Sambre voor liefst 10 miljard gaat investe-

ren „om het Europees topniveau te halen“.

De Fransman Jean Gandois, die zijn konsulent-opdracht nu definitief voor bekeken ziet, zei veelverhullend dat nagenoeg 6 miljard voor die investeringen zullen verwezenlijkt worden via kapitaalverhoging.

Zulks betekent in concrete taal dat Cockerill-Sambre een beroep doet op andermaal zes miljard geld van de „nationale“ gemeenschap; voor het grootste gedeelte inleveringsgeld van de Vlamingen.

Jeugdspreker

De gewezen „Jeugdspreker“ op de IJzerbedevaarten, de huidige premier Wilfried Martens, heeft in twee interviews dus duidelijk de uitvoering van het 'testament van de IJzer' afgezworen.

Hij wil niets weten van de in Diksmuide geëiste verwezenlijking van het konfederalisme. Hij zelf pleit nu voor een „unionistisch federalisme“, waarbij duidelijk de klemtoon ligt op het unionistisch adjektief.

Vanaf deze week
brengt ons weekblad een
Zomers Gesprek
met een bekend Vlaming.

Lees blz. 8 en 9

ongemoeid werden gelaten, zo wordt in 1985 het doelbewust schieten op Vlamingen door een Waalse rechtbank totaal vrijgepleit“.

De VU-voorzitter vraagt zich terecht af hoelang wij deze diskriminatie nog zullen dulden. „Vlaanderen is goed om jaarlijks vele miljarden aan Wallonië te betalen, het moet zich bovendien nog vernederende kaakslagen laten welgevallen“

De tijd begint trouwens te dringen. Op 6 juli, dit is overmorgen zaterdag, zou deze speciale onderzoekskommissie rond moeten zijn met haar besluiten. Deze moeten dan overgemaakt worden aan het parlement dat daar, hopelijk, de passende konklusies zal uitnemen.

Niemand ontken nu nog dat er bij de ordehandhaving en de organisatie veel is fout gelopen. Vraag is wie voor de resem flaters kan

58ste Bedevaart in zonovergoten Diksmuide

Bloemen voor de kleinen, de werkers, de voormannen...

Kaaskerke (Diksmuide). — De weergoden waren zondag ook Vlaamsgezind. Net zoals voor de aanwezige CVP-politici hopen wij dat dit geen huichelachtige en eenmalige vertoning betrof, maar een liefdesbetuiging van blijvende duur.

Het is weer voorbij: die unieke, wonderbaarlijke Vlaamse vredesmanifestatie rond de monumentale IJzertoren.

VOLK was er alleszins te over. Je kon als het ware op de koppen lopen. Opnieuw had je die gezellige drukte en mooie beelden: slierten fietsers, bevlagde huizen en kroegen, terrasjes met dorstige bedevaarders, de geur van worstjes en friet, de vele bekende gezichten van vergrijsde nationalist en jonge freules. Zelfs de storende marginale bendes waren in aantal verminderd en werden door de vele duizenden links, of beter: extreemrechts, gelaten.

De sfeer voor- en nadien was vriendschappelijk, lichtvoetig en overtuigd. De IJzerbedevaart heeft nog niets van haar aantrekkelijkheid verloren, integendeel. De Vlaamse Beweging is, gelukkig, nog niet echt ingedommeld. Het entoesiasme was voelbaar, nadrukkelijk en onverwoestbaar.

Meineed?

Veel (opgefokte) belangstelling ging uit naar de aanwezige CVP-notabelen. Zoals bekend had de vooralsnog grootste partij van Vlaanderen haar leden opgeroepen deel te nemen aan deze 58ste bedevaarteditie. Nu was er inderdaad ook merkbaar meer volk dan

het voorgaande jaar, maar het is zeer de vraag of er een oorzakelijk verband bestaat met de CVP-oproep. Enkele verdienstelijke Vlaamsgezinde kristendemokraten (die sinds lang naar Diksmuide komen) niet te na gesproken, viel er weinig te noteren van CVP-karavans richting IJzer. Wie wel opviel was onderwijsminister Coens.

Velen hadden verwacht dat er een CVP-minister uit de Vlaamse regering naar de bedevaart zou komen. Maar geen van deze vier CVP-Vlaamse excellenties achtte dit nodig. De Sijssenaar Coens, lid van de Belgische regering, moest zich dan maar riskeren. Wat bij de grote meerderheid van de aanwezigen op een afwachtend gemoed werd onthaald. Toen de schuldbelijdenis tijdens de eucharistie werd ingeleid, riep iemand: „Vergeef vooral de fouten van Coens” en ook tijdens de toespraken hoorden we wel eens het beruchte: „CVP-ers, farizeeërs”. De meeste bedevaarders beken deze plotse bekering als een electoraal stuntje.

Tijdens de toespraken en de bindteksten moesten de aanwezige CVP-politici trouwens herhaal-

Bloemen voor Hendrik Borginon: „... de lange weg herdenkend van je leven aan de voltooiing van je volk gegeven, een leidsman zonder arglist zonder logen, zeer realistisch door een droom gedreven”.

delijk één en ander doorslikken, want het regeringsbeleid dat zij volmondig steunen werd zwaar bekritiseerd. Bij de eed van trouw aan Vlaanderen stak Coens, aanvankelijk aarzelend, eveneens de twee vingers omhoog en beloofde „U Vlaanderen tot der dood”. De toekomst zal uitwijzen of deze woorden gemeend, dan wel geveinsd waren. Mag een minister meineed plegen, fluisterden sommigen...?

Applaus

Wie wel applaus ontving waren VU-voorzitter Anciaux en minister Schiltz. De hartelijke begroetingen logen er niet om. De VU-politici spelen op die dag duidelijk „thuis”.

Applaus was er evenzeer en volkomen terecht voor Anton van Wilderode met zijn schitterende poëzie, voor de presentators Geertrui Suy en Francis Verdoodt, de dirigent Juliaan Wilmots, het koor en orkest en kleinkunstenaar Herman Elegast, die zijn suksesnummers van vorig jaar mocht overdoen. Na afloop kon men het singletje met deze liedjes kopen.

Het werd innig stil toen men een stukje band liet horen met een uittreksel uit een toespraak van de laatste leider van de geheime frontbeweging, Hendrik Borginon. „Je hebt de risico's nooit afgewogen die je gekozen had in den beginne, zonder berekening met ziel en zinnen aan het ondankbaar dagelijks werk getogen voor het lief land dat jij en wij beminnen”, dichtte Anton van Wilderode. De overleden journalist en lid van het

Bedevaartcomitee, Jef Claes, werd eveneens in de dodenhulde betrokken. Maar daarnaast ook de vele, zeer vele onbekenden die hun leven in dienst stelden van Vlaanderen.

Bloemen en vlaggen

Alle jaren is het ongeveer hetzelfde. En toch ontroert de bloemenhulde steeds weer opnieuw. Om weemoedig te worden en nooit te vergeten. Keurig aangevuld door de stijlvolle koreografie van de groep Alkuone. Er zijn bloemen voor Vlamingen die hier aan de IJzer sneuvelden, er zijn bloemen voor Vlamingen die omkwamen voor Vlaanderen, héél

ver van hun dorp. Er zijn bloemen voor allen, van welke nationaliteit zij ook waren, die hun inzet voor een betere wereld en voor echte vrede duur, al te duur, moesten betalen.

Het aantal vlaggen neemt toe met het jaar. Tientallen vaandels vormden ook dit maal een geelkleurige krans rond de voet van het monument. Als symbool van evenveel Vlaamse strijdverenigingen en politieke groeperingen die het IJzertestament onderschreven.

Voor het eerst werd ook een verklaring afgedrukt in het programmaboekje bij de nationale liederen, waarin op de eeuwenoude

banden van Vlaanderen met de noordelijke Nederlanden en Zuid-Afrika wordt gewezen. „Door het zingen van het Wilhelmus en De Ster van Suid-Afrika bevestigen wij enkel de waarde die wij hechten aan die banden, die sterker en dieper liggen dan soms tragische tegenstellingen, onbegrip, grote verschillen in politieke regimes, een scheuring en een revolutie.”

Het was, ongetwijfeld, een grootse IJzerbedevaart. De batterijen zijn weer opgeladen. Hopelijk bezitten wij nu voldoende energie om de zwoelte van de vakantie te overbruggen, teneinde de koele herfstavonden en de harde winterdagen (met 8 december en wat daarop volgt) door te komen...

(pvdd)

„Wij zweren houwe trouwe.” Vic Anciaux en Hugo Schiltz doen dit op overtuigende wijze, Daniël Coens schijnt te aarzelen...

Ondertussen heeft Coens reeds afstand genomen van zijn afgelegde eed. In „Het Volk” van gisteren, woensdag, zegt Coens uitdrukkelijk dat hij in geen enkel opzicht alle uitspraken die op de IJzerbedevaart werden gedaan onderschrijft, terwijl hij ook niet van zins is om alle jaren aan de IJzerbedevaart deel te nemen!

Dan toch een electoraal nummertje. Of wie had daaraan getwijfeld?

Nog even wachten voor de indrukwekkende bloemenhulde begint. Onze trouwe lezer Jan was ook van de partij.

Voorzitter Paul Daels:

„Geen Belgische staatshervorming, maar Vlaamse staatsvorming“

De aanwezigheid van enkele CVP-verantwoordelijken weerhield IJzerbedevaartvoorzitter Paul Daels niet om de roomsblauwe regering de rekening te presenteren van weer een jaar anti-Vlaams beleid.

Naast de thema's vrede en verdraagzaamheid behandelde hij vooral de Vlaamse staatsvorming.

PAUL Daels begon zeer krachtig: „Een radikaal einde moet worden gesteld aan elk onrecht, aan elke bevoogding en aan elke beknotting van onze ontwikkeling. Vlaanderen moet vrij en ongehinderd zijn lot in eigen handen kunnen nemen en zelf zijn toekomst veilig stellen. Daarom moeten wij echt zelfbestuur door eigen staatsmacht overerven“. Om dit te ondersteunen somde hij een waslijst op van vernederingen die Vlaanderen tijdens de voorbije maanden kreeg te verwerken. Dit terwijl jaarlijks zo'n 20 000 fr. per hoofd in de sociale zekerheid van Vlaanderen naar Wallonië gaat.

Ontwapening

„Zelfbestuur is de enige weg naar ontvoogding en bevrijding, en betekent allerminst een beknotting of het zich opsluiten in zichzelf, maar het openbreken van de poorten op de toekomst en op de wereld“, verklaarde de voorzitter. Die meteen inspeelde op de rakettenbeslissing van de regering. Wie voor de installatie kiest moet tevens de grootste inspanningen leveren om tot concrete resultaten te komen. „Al te weinig is gebleken van echte inspanningen van de regering voor de ontwapening en voor de Europese aanpak. Europese eendracht en Europese aanwezigheid zijn nochtans essentieel bij onderhandelingen waarvan het overleven van ons continent afhangt“, stelde Daels.

Het is inderdaad de dwingende plicht voor de kleine volkeren van overal ter wereld om onverpoosd te ijveren voor een veralgemeende, evenwichtige, gecontroleerde en versnelde ontwapening. „Zij moeten beletten dat in deze tijd van de angstwekkende werkloosheid, op een ogenblik dat miljoenen in Afrika gewoon sterven van honger, nog eens miljarden en miljarden worden vergooid in een onzinnige en mensonwaardige wapeningswedloop.“

Pluralisme

Daels had het ook over de noodzaak van een opbouwend pluralisme, trouw aan de godsvrede-idee. „In de eigen staat moeten elke verdrukking en miskening, maar ook elke beperking en beknotting uitgesloten worden en zal

ons volk naar volwassenheid groeien in zijn levensechte verscheidenheid“, aldus Daels, die samenvattend stelde dat de geus en de missionaris allebei behoren tot het rijke Vlaamse wezen.

Om deze volkse rijkdom veilig te stellen is Vlaamse staatsmacht nodig en hiertoe werd een konfederale structuur voor dit land voorgesteld. „Omdat dergelijke regeling de politieke staatsmacht bij de gemeenschappen legt, hen vrij laat te beslissen welke bevoegdheden zij nog opdragen aan een overkoepelende instelling en hen in staat stelt ongehinderd buitenlands de eigen belangen te verdedigen; kortom omdat zij de groei naar echte zelfstandigheid mogelijk maakt!“. Paul Daels maakte van de gelegenheid gebruik om de zg. bezwaren tegen het konfederale concept te weerleggen.

Hierbij moest minister Nothomb het ontgelden, maar ook zij die steevast komen aandragen met de gevaren die het konfederalisme zou inhouden voor de economische en monetaire unie. Verwijzend naar het door VU-minister Schiltz ingerichte kolloquium over de monetaire unie in federale staten bewees Daels dat vergaande fiscale en financiële autonomie perfect mogelijk en volstrekt verantwoord zijn.

Separatisme?

Aan allen die het konfederalisme als een beschaamd separatisme afdoen antwoordde Daels

De groep Alkuone bracht op stijlvolle wijze hulde aan alle gesneuvelden.

zeer duidelijk dat niet wij moeten beschaamd zijn dat steeds meer eerlijke mensen zich de vraag stellen of een volledige breuk niet de onafwendbare uitkomst zou zijn, maar wel de Walen en de machthebbers in dit land. „Zij zijn het die doen twifelen of de slogan „met België als het kan, zonder België als het moet“ al niet voorbijgestreefd zou zijn“, zei Daels.

Regeringsvorming

Vervolgens wees de voorzitter van het IJzerbedevaartcomité op de noodzaak om tot een konstituante te komen. Hij verheugde zich erover dat reeds vier Vlaamse partijen zich hebben uitgesproken ten gunste van het opstellen van een zeer ruime lijst van voor wijziging vatbare artikelen van de grondwet. Het mag echter niet bij

De sobere eucharistieviering werd opgedragen door Jules De Bruyne, Elias Dupon, Deodaat Meers en Luc Vranckx.

woorden blijven en Daels stipte daarbij de mogelijkheden aan van een wisselmeerderheid die zo nodig moet aangewend worden. „De Vlaamse toekomst is belangrijker dan het voortbestaan -gedurende enkele weken- van deze regering, dan het voortbestaan van elke regering!“

Zo'n lijst betekent natuurlijk nog geen nieuwe grondwet. Daarom zal alles wat te maken heeft met de vorming van de nieuwe regering zo belangrijk zijn. Geen enkele Vlaamse partij mag, aldus het IJzerbedevaartcomité, deelnemen aan regeringsvorming tenzij volgende zaken worden aangepakt: volledige uitvoering van de schamele staatshervorming van '80, omschakeling van het onzalige dotatiestelsel, splitsing van de vijf nationale economische sectoren

en van het ministerie van binnenlandse zaken, zekerheden voor de Vlamingen in Brussel, afzetting van nederlands-sonkundige mandatarissen in Voeren en Vlaams-Brabant.

Weg met de voogden

„Dit alles zou politiek niet haalbaar zijn?“, vroeg Daels. Die er onmiddellijk op wees dat alles wat de Vlaamse Beweging heeft moeten afdwingen als niet haalbaar werd voorgesteld. „Het volstaat dat de Vlaamse parlementairen front vormen en de begroting van een onwillige Waalse minister weigeren goed te keuren en veel zal mogelijk worden“, verduidelijkte de voorzitter.

Sooi Daems:

„...vertreuwilging“

Sooi Daems bekleedt een belangrijke functie in het Davidsfonds en is lid van het IJzerbedevaartcomité. Hij kreeg de niet makkelijke taak een „toespraak tot de jeugd“ te houden.

Met zwierigheid en een gepaste kwinkslag benadrukte Daems de inbreng van jongeren in de Vlaamse ontvoogding.

HIJ richtte zich opvallend tot de jongeren die de weg naar Diksmuide nog niet gevonden hebben. „Met uw drang naar authenticiteit en waarachtigheid, met uw streven naar gewelddoosheid en wereldwijde ontwapening, met uw rechtvaardigheidsengagement is deze vlakte een

plaats waar U in de toekomst ook thuisloost.“

Geschiedenis

Op een ogenblik dat veel jongere generaties worden dooreengeschud door de crisis van economie en beschaving, in deze tijd vol onzekere zekerheden is het zoeken naar antwoorden moeilijk. Daems hekelde daarbij het verlies van het historisch perspectief: „Op school wordt bijvoorbeeld amper nog geleerd of Flor Grammens en Rik Borginon sportlui waren dan wel belangrijke figuren in de Vlaamse emancipatiebeweging. Naarmate een volk steeds minder besef meekrijgt van zijn eigen verleden, zal het fataal ook steeds minder in staat zijn een visie op zijn toekomst uit te tekenen.“

Sooi Daems kantte zich voorts tegen de verschraving van de kwaliteit van het leven en pleitte voor meer culturele vitaliteit en spankracht die een klein volk groot kunnen maken. De jeugd moet de uitvoerder worden van het testament van de Frontbeweging.

De werkgelegenheid is de Belgische realiteit nummer één, aldus

Sooi Daems: „Jonge mensen kijken niet op naar een rechtsstelsel dat een benedeide burgemeester laat zijn!“

Daems, die terecht stelde dat Vlaanderen deze kwaal zelf beter zou kunnen bekampen indien het over de middelen zou beschikken. Weinig vriendelijk was Daems voor wat hij de „Belgitude“ noemde: de bestuurlijke Belgitude moet uit Vlaanderen weggewerkt worden (de politieke benoemingen, de blinde bureaucratie, de overmatige centralisatie, de participatie...).

In naam van de jongeren richtte hij zich tenslotte tot al wie verantwoordelijkheid draagt, met de vraag de Vlaamse staat dringend af te dwingen. „Laat deze boodschap voor de jeugd niet in dovemansoren vallen. Zoniet laat U de Vlaamse jeugd vallen“, besloot Sooi Daems.

WET

STRAAT

Kamerlid Hugo Schiltz:

„Eerlijk duurt het langst, ook voor Mark Eyskens”

Het gekonkelfoes van Eyskens met het geaktualiseerd rapport-Matthijs is heel wat kamerleden in het verkeerde keelgat geschoten.

Ter herinnering. Tijdens de speciale hoorzitting over de nationale sectoren overhandigde de minister, naar eigen zeggen, „een gekondenseerd overzicht van de overheidshulp aan de nationale sectoren op basis van het rapport-Matthijs dat jaarlijks wordt geaktualiseerd”. Een op maat gesneden overzichtje dus, zonder regionaal opgesplitste gegevens.

Daags nadien vonden de kommissieleden het uitgebreide rapport in hun krant... Over deze aanslag op de parlementaire democratie en het beleid zelf inzake de nationale sectoren spraken we met Hugo Schiltz.

DAT Eyskens grof en ongestraft het parlement mag buitenspel zetten, zit Hugo Schiltz bijzonder hoog: „Nog jaren mag men her en der sleutelen aan de werking van het parlement. Het zal allemaal niet baten, zolang een minister de volksvertegenwoordiging mag voor schut zetten, ja zelfs beliegen.

In 1983 werd na lang aandringen het eerste rapport-Matthijs aan de kamer voorgelegd. Jaarlijks zou een aktualisering volgen.

Opnieuw na lang aandringen van onze fractie kregen we vorige week dat „gekondenseerd” stuk.

De rest zouden we volgens Eyskens toch niet begrijpen.”

Niet relevant...

Op zichzelf was dat „gekondenseerd” rapport reeds vernietigend voor Martens V. Eind 1982 had de staat zich verbonden tot een direkte steun van 314,5 miljard en tot het verlenen van de staatswaarborg op 126,4 miljard. Eind 1984 had dezelfde staat zich voor 450 miljard aan directe steun geëngageerd en voor 73,8 miljard aan staatswaarborg. Een optelsom van alle verbintenissen geeft dus op twee jaren tijds een stijging met 82 miljard te kennen. Wat doet besluiten dat deze regering duidelijk meer heeft gedaan dan

het uitvoeren van bestaande plannen en verbintenissen.

Wat is nu de weerslag op de begroting van al de verbintenissen? Hugo Schiltz: „In 1985 blijft deze beperkt tot 20 miljard, maar voor 1986 is reeds sprake van 35 miljard. Verdere berekeningen maakt het rapport niet. Vroeger evenwel becijferde de werkgroep-Matthijs dat een totale steun van 300 mil-

jard een budgettaire weerslag van minstens 600 miljard heeft. We mogen dan ook gerust stellen dat tot op vandaag een budgettaire kost van 900 miljard het absolute minimum is”.

De regionale opsplitsing van de overheidssteun moesten de kamerleden uit hun krant vernemen: 52,1 % voor Wallonië en 47,7 % voor Vlaanderen.

Het staalplan van 1978 of... 1 tot 7

Bij herhaling insinueert minister Eyskens dat de Volksunie medeverantwoordelijk is voor de enorme omvang van de overheidssteun aan de zgn. nationale economische sectoren. Soms wordt zelfs de indruk gewekt, dat deze regering alleen maar de erfenis uitvoert die haar in hoofdzaak werd nagelaten door de regering-Vanden Boeynants waarvan onze partij deel uitmaakte.

Ik wil hierbij verwijzen naar een „onverdachte” studie van het Cepass, uitgevoerd in mei 1981. Deze stelt dat de regering-Vanden Boeynants op 22 november 1978 een herstruktureringplan voor de staalnijverheid goedkeurde en dat deze goedkeuring

gekoppeld werd aan herstruktureringplannen voor textiel en kleding, scheepsbouw en scheepsherstelling.

In dezelfde studie werd de budgettaire weerslag van dit staalplan berekend op 66 miljard.

Volgens de gegevens van minister Eyskens zelf bedroeg de geëngageerde staatshulp in de staalsektor eind 1984 reeds 255,5 miljard, wat een minimale budgettaire kost betekent van ruim 500 miljard.

Dit wil zeggen zevenmaal meer dan de beslissingen van november 1978.

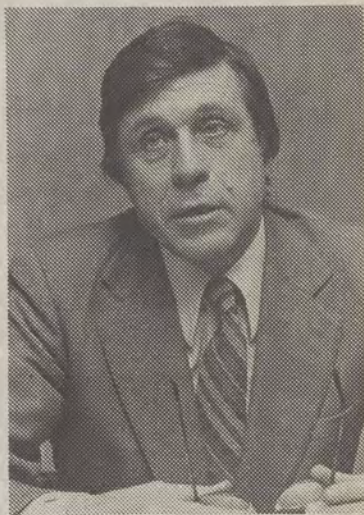
Hugo Schiltz,
VU-Kamerlid.

Tijdens de hoorzitting had Eyskens dit gegeven grof ontkend. Bovendien vond hij het niet relevant. Kwestie van nodeloze passies en niet optelbare appels en peren... „Alsof wij niet weten dat de overheidshulp verschilt van sektor tot sektor, soms van bedrijf tot bedrijf. Zo werd de steun aan de scheepsbouw verstrekt onder de vorm van kredieten die grotendeels terugbetaalbaar zijn. Deze aan de textielsector via zgn. non-voting-shares die door de bedrijven opnieuw worden ingekocht zodat de staat zijn geld terugkrijgt”.

... en andere prietpraat

Volgens de VU-minister houden de steeds weerkerende opwerpingen van Eyskens tegen deze feiten geen steek. De bewering dat de VU mede-verantwoordelijk is voor de enorme omvang van de overheidshulp, is slechts laag-bijde-grondse prietpraat. Hetzelfde geldt voor de zgn. miljardenhulp aan de Kempense steenkoolmijnen in de periode vóór 1979.

Een analyse van de cijfers van Economische Zaken leerde Schiltz dat er voor de Vlamingen geen reden is om aan te nemen dat zij in die periode bevoordeeld zijn geweest. Tot 1974 werd jaarlijks meer hulp verleend aan het Zuiderbekken dan aan de Kempense mijnen. „En volgens een studie van Cepass ontvingen het Zuiderbekken en dat van Limburg sedert de bevrijding tot 1983 evenveel subsidies. Het gaat dus niet op het huidige onevenwicht in het voordeel van Wallonië te rechtvaardigen door een omge-

H. Schiltz: „Een aanslag op de democratie en op Vlaanderen”

keerd voordeel dat nooit bestaan heeft”.

Zo mogelijk nog grotere prietpraat is volgens de Antwerpenaar het ministerieel beroep op het sociaal gevoel van de Vlamingen. Betaalt Vlaanderen zijn prijs niet op het gebied van de werkloosheid? Op 10 jaren tijds is het Vlaamse aandeel van de werkloosheid opgelopen van 49 % tot 55 %. „En”, aldus Schiltz, „in de textiel- en konfektienijverheid gingen tussen 1964 en 1973 om en bij 45.000 banen verloren. In de daaropvolgende jaren bedroeg dit verlies ongeveer 93.000 eenheden, zodat de tewerkstelling er in vergelijking met het begin van de jaren '70 thans gehalveerd is”.

Eén troost

Hoe men de steun aan de zgn. nationale sectoren ook berekent, steeds blijkt een overdracht van Vlaamse middelen naar Wallonië. „Deze aan Vlaanderen opgelegde solidariteit komt nog eens bovenop de bestaande solidariteit langs de sociale zekerheid b.v. en bovenop de solidariteit die is ingebouwd in de financieringsmekanismen van gewesten en gemeenschappen”. Het is, aldus nog Hugo Schiltz, politiek oneerlijk om enerzijds de financieringsstroom van Vlaanderen naar Wallonië te bestendigen en nog te vergroten, zonder anderzijds de politieke moed op te brengen deze realiteit tegenover de publieke opinie te erkennen en de bevolking te laten oordelen over de aanvaardbaarheid van dit systeem.

„Het kan een troost zijn dat noch de onverklaarbare verbetering van minister Eyskens noch de bijna grenzeloze verbeelding waarmee hij steeds nieuwe ingewikkelde constructies opzet, op den duur zullen volstaan om de nuchtere feiten en de realiteit blijvend te kamoufleren”.

VLAAMSE RAAD

Fundamenteel foutief

Begin dit jaar strandde het Overlegcomité tussen de centrale regering en de gemeenschapsregeringen op de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap inzake de bijzondere jeugdzorg.

Onder het voorzitterschap van prof. Rimanque richtte de Vlaamse regering dan een commissie op,

niet alleen om over het konflikt zelf maar ook meer algemeen over de persoonsgebonden aangelegenheden klaarheid te scheppen.

Op basis van het commissieverlag formuleerde de Vlaamse Raad een resolutie met als voornaamste eisen: geen beperkende interpretatie van de persoonsgebonden aangelegenheden, gelijktijdige overheveling van bevoegdheden en instellingen, permanent en konstruktief overleg over de

W. Peeters: „Onzinnige bevoegdheidsverdeling...”

PARLEMENTAIRE SROKKELS

EEN week lang vergaderde de Vlaamse Raad. Een mammoet-agenda met niet minder dan 15 ontwerpen en voorstellen van dekreet. En nog is de vakantie voor de raadsleden niet aangebroken. Pas op 10 en 12 juli sluiten zij het zittingsjaar af.

DEINING veroorzaakte het ontwerp van kabeldekreet. Voor het eerst in de geschiedenis van de Vlaamse Raad maakte een vierde van de leden gebruik van de alarmprocedure. Deze werd ontvankelijk verklaard, zodat kamer en senaat nu moeten oordelen over de gegrondheid ervan. Onder de rubriek „Opinie” legt André De Beul uit waarom de VU-fractie de procedure steunde.

DEZELFDE André De Beul mocht zich verheugen over de goedkeuring van zijn voorstel dat de privaatrechterlijke archief- en documentatiecentra in Vlaanderen erkent en betaalaagt.

OK goedgekeurd werd de subsidieregeling van het sociaal-kultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen. Aldus worden de algemene normen van het sociaal-kultureel vormingswerk aangepast aan de specifieke politieke behoeften. Mede-initiatiefnemer was Paul Van Grembergen.

OP een ander terrein ligt het dekreet dat de grens der verbintenissen van de Vlaamse gewestwaarborg vastlegt. Oswald Van Ooteghem merkte daarbij op, dat het opgetrokken bedrag steeds schril afsteekt tegen de enorme gelden die Cockerill-Sambre toegespeeld krijgt. VU-Gemeenschapsminister Hugo Schiltz viel hem bij en stelde dat de Vlaamse Gemeenschap moet trachten middelen en verantwoordelijkheid in eigen handen te nemen.

KON André De Beul instemmen met de subsidieregeling van het ontwikkelingswerk voor volwassenen, dat gold niet voor de subsidiëring van privé-sportinfrastructuur. Zijns inziens houdt dit initiatief te zeer een gevaar in voor verzuiling en wordt financieel te veel hooi op de vork genomen.

WIJZIGINGEN werden aangebracht aan de jachtwet en aan de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Ondanks heel wat randbemerkingen kon Johan De Mol in beide gevallen een verbetering ontwaren.

HET dekreet op de bijzondere jeugdzorg vertrekt wel vanuit de juiste invalshoeken, maar de wijze waarop deze juridisch uitgewerkt werden getuigt volgens Daan Vervae van een klein geloof in de jonge mensen.

Bovendien bieden de staats hervorming en de koppige centrale regering al te beperkte mogelijkheden. Een inhouding leek hem terecht.

ENPARIG stond de Vlaamse Raad achter het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en Duitstalige Gemeenschap. Eenzelfde eensgezindheid heerste over de omvorming van het Kommissariaat-generaal voor de Internationale Samenwerking van de Nederlandse Kultuurgemeenschap. Voortaan zal het de Vlaamse Gemeenschap in al haar geledingen en voor al haar bevoegdheden vertegenwoordigen tegenover het buitenland.

HET dekreet betreffende de milieuvervuiling verwierf slechts de steun van CVP en PVV. Ondanks de positieve kanten bezorgt het volgens Johan De Mol een eerste klas begravenis aan de inspraak, de milieu-effektrapportering en het begrip „belanghebbende”.

DE Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) is er. Deze Vlaamse tegenhanger van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven heeft een ruime adviesbevoegdheid en regelt het overleg tussen de sociale partners onderling, alsook met de overheid.

Onenigheid over de samenstelling heeft de oprichting lange tijd geremd. Onder impuls van Hugo Schiltz en

Oswald Van Ooteghem werd uiteindelijk bekomen dat, naast de 20 vertegenwoordigers van de sociale partners, ook 7 deskundigen in de SERV zetelen. Deze zullen een tegengewicht vormen voor het korporatisme van vakbonden en patronaat. Oorspronkelijk had de VU geopteerd voor 10 deskundigen: 7 die het vertrouwen genieten van de politieke fracties en 3 aangeduid door verenigingen als de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen. Maar dat bleek helemaal niet haalbaar.

terreinen waar de organieke wetgeving centraal is gebleven.

Pseudo-hervorming

De bevoegdheidskonflikten, ook inzake de persoonsgebonden aangelegenheden, komen helemaal niet onverwacht. De VU voorspelde ze reeds tijdens de debatten over de staats hervorming, in augustus 1980. Herhaaldelijk wees Walter Peeters sedertdien op de onzinnige bevoegdheidsverdeling inzake bvb. gezondheidsbeleid, minder-validenbeleid en sociaal beleid. Met de bijzondere jeugdzorg barstte de bom.

Het verslag Rimanque legde ondubbelzinnig de vinger op de wonde: de fundamentele inwendige tegenstelling waarop de huidige wankelende staats hervorming gebouwd werd. Enerzijds is er onder de druk van de evolutie in de geesten de autonomie-gedachte, met nevensgeschikte wetgevende en uitvoerende gemeenschapsinstellingen. Anderzijds is er het hebbberig unitarisme bij de bevoegdheidsverdeling: pogen centraal te houden wat centraal te houden is.

In plaats van bvb. gezondheidsbeleid en bijstand aan personen als persoonsgebonden aangelegenheden volledig naar de gemeenschappen toe te spelen, werden zij slechts gedeeltelijk overgedragen. Totale beleidssectoren werden niet afgestaan. „Maar, als of dit niet volstond, werden er binnen de overgedragen aangelegenheden subsectoren gereserveerd voor de centrale overheid”.

Versnippering van het beleid, gebrek aan efficiëntie, wartaal voor de burger, betwistingen en immobilisme. Dat zijn zowat de gevolgen van het touwtrekken tussen het geven van zelfstandigheid met de ene hand en het herunitariseren met de andere hand.

In het huidig stadium kon Peeters dan ook instemmen met de resolutie. „Maar willen wij het dossier definitief opbergen, dan moet een antwoord geformuleerd worden op de vraag: willen we écht een eigen autonome staat of blijven we verder ploeteren in de hybride onverenigbaarheid van de pseudo-staats hervorming binnen het typisch Belgisch politiek projekt van 1980”. Slechts bij een klare keuze kan de vergissing van 1980 ongedaan worden gemaakt.

Alarm op de kabel

Het kabeldekreet heeft in feite weinig te maken met de kabel distributie. Des te meer met het lanceren van de zgn. niet-openbare televisieverenigingen.

CVP en PVV stellen het voor, alsof door een stelsel van mededinging het BRT-monopolie wordt doorbroken. In feite betreft het slechts een alibi om een nieuwe partikuliere machtsconcentratie in het mediabestel door te drukken.

HET gaat de meerderheid duidelijk om een niet-openbare televisievereniging die zich richt tot de gehele Vlaamse gemeenschap en die o.m. met een deel van de opbrengst van de handelsomroepreklame wordt gefinancierd. Voor 51 % moet het kapitaal worden samengebracht door uitgever van nederlandstalige kranten en weekbladen en voor het overige door banken en bedrijven. Volgens het dekreet mag deze 51 %-deelname van de geschreven pers ook door de uitgever van één groep van kranten ingebracht worden. Onder het mom van de vrije meningsuiting wil de meerderheid haar machtspositie in de geschreven pers doordrukken in het televisiebestel. Belangrijke strekkingen uit onze gemeenschap zoals de Vlaams-Nationale en deze van Agalev zullen dus helemaal niet vertegenwoordigd zijn.

André De Beul

Het kan niet dat het mediumbeleid door een toevallige meerderheid naar hun hand wordt gezet. Dit is een zaak die de ganse gemeenschap aanbelangt.

Het kabeldekreet is duidelijk in strijd met de cultuurpaktwetgeving, wat door de Raad van State in zijn advies trouwens omstandig wordt uiteengezet. Ofwel moeten er meerdere landelijke televisieverenigingen mogelijk zijn — wat financieel niet haalbaar is —, ofwel moeten alle ideologische strekkingen aan bod kunnen komen.

Aangezien CVP en PVV alle VU-amendementen om het dekreet in overeenstemming te brengen met het cultuurpakt obstinaat hebben verworpen, blijkt het vanzelf dat de VU in deze belangrijke materie mede voor het quorum heeft gezorgd om de kulturele alarmbel te luiden.

Bij gebrek aan een terzake bevoegd Konstitutioneel Hof zullen kamer en senaat zich over de schending van het cultuurpakt moeten uitspreken. Zo ver komt het, wanneer een meerderheid haar macht misbruikt in kulturele aangelegenheden. Het verwijt dat de VU een unitaire instantie laat beslissen over een zuiver Vlaams dossier, gaat helemaal niet op. De VU heeft zulks helemaal niet gewenst, maar tegenover het misprij-

zend afwijzen van CVP en PVV restte slechts dit antwoord. Bovendien zouden CVP en PVV dit verwijt beter inslikken. Te pas en te onpas lopen zij naar de Raad van State om zich achter dit „unitaire” rechtskollege te verschuilen. Bij elk geschil met de Belgische regering leggen zij zich trouwens onderdanig neer bij de beslissing van het „unitaire” overlegcomité, waar de Walen meesterlijk de chantagetaktiek uitspelen.

Afgezien van het diskriminerend karakter van het kabeldekreet, is het een miskleun inzake welbegrepen mediumbeleid. In geen enkel opzicht beantwoordt het aan de primordiale audio-visuele opdrachten die Vlaanderen zich moet stellen: geen verloederding, wel het zo goed mogelijk doen uitkomen van onze eigen kulturele identiteit en de grotere integratie van de media binnen het gehele Nederlandse cultuurgebied om, zoals Johan Flerackers het stelt, via de Nederlandse Taalunie en gezamenlijk optreden in Europees verband te verhinderen dat kleine taal- en cultuurgebieden in de greep geraken van de mediabusiness en de multinationale belangengroepen, ondersteund door grootschalige politieke belangen.

André De Beul, VU-kamerlid

OPI
NIE

Auteur Jos Vandelloo

„Een schrijver kan de wereld beïnvloeden, niet veranderen...”

MORTSEL — „Het is absoluut noodzakelijk dat wij als Vlamingen duidelijk herkenbaar naar buiten treden”, vertelde Jos Vandelloo op het einde van ons onderhoud. Die eraan toevoegt dat het begrip Vlaanderen in de hele wereld een positieve reflex oproept, en dit in tegenstelling tot „the Belgian image”.

Een briljant eigentijds auteur, ongetwijfeld. En bovendien een grote meneer, in de ware zin van dit begrip.

JOS Vandelloo werd bijna 60 jaar geleden geboren in Zonhoven. Hij genoot een technische opleiding als scheikundige in de mijnindustrie en was eerst steenkoolspecialist v'o'or hij zich in de schrijversstiel gooide.

Elke humaniorastudent van Vlaanderen werd (en wordt) aangespoord tot het lezen van „Het gevaar”, „De muur” of „De vijand”. Weinigen weten echter dat deze werken ook in Nederland op de literatuurlijst van ongeveer iedere student prijken. En in Wallonië gebruikt men deze boeken stelselmatig in de lessen Nederlands.

Andere publikaties, zoals bv. „De muggen”, „De coladrinkers”, „Vrouwen”, „De croton”, blijven evenzeer verkoopsuccessen. En gelukkig niet alleen bij tieners. Bovendien is Vandelloo zowat de meest vertaalde Vlaamse auteur van de naoorlogse periode. In alle bibliotheken van de wereld vindt men Jos Vandelloo.

Een zomers gesprek in de tuin van een mooi, karaktervol maar niet pretentius huis.

WIJ: Is het niet een beetje stil geworden rond Jos Vandelloo?

Jos Vandelloo: „Ik denk dat dit een verkeerde indruk is. Zeker dit jaar merk ik een toegenomen interesse. Maar het is inderdaad zo dat ik een tijdlang gezwegen heb. Mijn jongste roman „Sarah” — ik noem het eerder een relaas — is nogal controversieel onthaald. In Vlaanderen kreeg dit meer afwijzende dan goedkeurende besprekingen. Soms zelfs een beetje gezocht, om de auteur persoonlijk te treffen. In Nederland waren de recensies daarentegen positiever.

Op mijn leeftijd en na een dertigjarige schrijversloopbaan — als ik dit zo mag noemen — heb ik evenwel geleerd om dingen te relativeren. Het is onmogelijk een boek te schrijven waarmee iedereen akkoord gaat. Daarom probeer ik dit ook niet. Ik schrijf zoals ik het wil en kan, want ik kan natuurlijk niet alles.

Voor het ogenblik ben ik bezig aan een verhalenboek met een franstalige titel: „Les Hollandais sont là en andere verhalen”. In

Nederland wordt wel eens graag een woordje Frans gebruikt. Toch is het niet ironisch bedoeld. Het titelverhaal speelt zich af in de Ardennen. De vonk, die voor dat verhaal op me oversloeg, kwam gewoon voort uit een uitspraak van een oud vrouwtje in een klein Ardens hotel. Die zei: „Les Hollandais sont là” toen er mensen arriveerden. Daarnaast zijn er nog acht andere verhalen, die heel uiteenlopend en verschillend zijn van inhoud, strekking en stijl.

Ik denk dat ik er weer volop in zit. Sinds bijna twee jaar ben ik een full-time schrijver. Ik ben nu een vrij man. Vrijheid is kostbaar, maar ook duur. Je moet op je tenen lopen om als schrijver in een klein taalgebied het hoofd boven water te houden. Gelukkig lukt het me. Geld is immers een prettige bijkomstigheid. Je kan niet zonder, maar toch is dit niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat ik vrij kan schrijven en me kan uitleven.”

WIJ: Vroeger werkte U bij een uitgeverij?

Jos Vandelloo: „Ik werkte 15 jaar bij de uitgeverij Manteau. Nadien nog eens 15 jaar bij de Standaarduitgeverij. Nu wil ik graag nog 15 jaar meer voor mezelf werken.”

Het gevaar, dreigend aktueel

WIJ: Uw meest bekende boek — „Het gevaar” — schreef U op een ogenblik dat het probleem van de kernenergie, en alles wat daarbij komt of gekomen is, nog niet zo prangend was. Vandaag is één en ander gewijzigd. Welke beschouwingen maakt U daarbij?

Jos Vandelloo: „Ik schreef dit boek in 1959. In de ogen van veel mensen was dit toen science-fiction. Voor mij is het dat nooit geweest. Ik heb een tijdlang in laboratoria gewerkt en voor mij was dit een werkelijkheid die toen al voor de deur stond te wachten om binnen te komen. Ik was de realiteit met mijn verbeelding, die

toch gesteund was op bepaalde onderzoekingen en documentatie, enkele jaren voor.

Als schrijver ben je niet alleen de termometer van de tijd waarin je leeft, je geeft niet alleen het klimaat van die tijd aan, maar je bent vaak ook een beetje de barometer van de tijd waarin je leeft. Je fantaseert of verzint bepaalde dingen die later door de werkelijkheid kunnen achterhaald en bevestigd worden. Dit is met „Het gevaar” gebeurd. Het boek is nu, 26 jaar na de verschijningsdatum, veel aktueller dan in de beginperiode. Toen leek het allemaal onwaarschijnlijk. Dat doet me geen plezier, maar 't is gewoon een feit.”

WIJ: Het werd ook in vele talen verspreid?

Jos Vandelloo: „Inderdaad. Ik meen nu reeds in 16 talen. Recent ook in het Swahili (Tanzania). Straks komt er nog een Roemeense vertaling.”

Boeken zijn als je kinderen

WIJ: Het gebeurt niet vaak dat een Vlaams auteur zijn werk in zoveel talen ziet verschijnen...

Zomers

Jos Vandelloo: „Het is nogal vlug gegaan. De Duitsers waren de eersten en daarna volgden de Fransen. Dit is uiteraard plezierig. Het is voor een schrijver alsof hij een briefkaart ontvangt van een volwassen zoon die het huis verlaten heeft en in de wereld rondzwerft. En die nu en dan een kaartje stuurt. Uiteindelijk zijn die boeken toch je eigen geesteskinders.”

WIJ: Krijgt U soms reacties van mensen ergens ver weg op deze aardbol?

Jos Vandelloo: „Ja. Er komen wel eens brieven. De reacties bestaan echter vooral uit boekbesprekingen in de media.

Toen de Franse en Duitse editie verscheen werd „Het gevaar” tweemaal boek van de maand in Zwitserland. De merkwaardigste reacties kreeg ik toen de Franse versie in Parijs verscheen, omstreeks '64. De franstalige Belgische kranten stelden met enige verwondering vast dat een Vlaams werk in Parijs vertaald werd. In de zin van: „Hij is een Vlaming en hij kan nog schrijven ook”. Alsof dit een zeer ongewone gebeurtenis was! Om als Vlaming in België ontdekt te worden moet je dus eigenlijk via Parijs...

Opvallend is dat het zowel in de Oostbloklanden als in het Westen aanslaat. In Zweden bv. werd dit werk gebruikt als één van de

wapens in handen van de tegenstanders van kernenergie. De vraag zou kunnen zijn of ik dat ook zo bedoeld heb. Toen was er nog niet echt sprake van kernenergie.”

Geen huis zonder toilet

WIJ: Wat hebt U dan wel bedoeld?

Jos Vandelloo: „Twee dingen. Inderdaad wijzen op het gevaar van het omgaan met kernsplitsing en de opwerking van kernenergie. Maar evenzeer duiden op die andere vorm van radio-aktiviteit, nl. de vereenzaming van de hedendaagse mens in grotere woongebieden. Die onverschilligheid, het isolement van heel veel mensen, is een soort morele radio-aktiviteit.

Ik ben geen tegenstander van de vooruitgang. Wel van het onzorgvuldig omspringen met radio-actief afval. Het doet me denken aan iemand die een huis bouwt en zegt dat hij geen toilet of riolering nodig heeft, met de bewering dat dit iets voor later is. Zo iemand zit binnen de acht dagen zwaar in nesten. Dat gebeurt momenteel in de kernenergie-sektor. Nucleaire energie heeft ongetwijfeld nut, maar men gaat achteloos voorbij aan talrijke gevaren en men heeft geen oplossing voor het afval. Zolang dit niet het geval is hoeft het voor mij niet. Heel duidelijk. Het boeltje in zee gooien of in kleilagen opbergen kan toch geen oplossing zijn, maar slechts een bezwering van de problemen voor de komende generaties. Dit is onaanvaardbaar, want anderen zullen er het slachtoffer van zijn.

Het stemt overigens tot nadenken dat men in alle kerncentrales van de wereld wel eens ongevallen meegemaakt heeft en dat deze altijd weggemoffeld worden. Men minimalizeert de omvang. Toen ik Mol bezocht werd me gezegd dat het uitgesloten was dat er ooit iets zou mislopen. Toch zijn er ongevallen gebeurd! Of moet ik verwijzen naar de nauwelijks vermeden katastrofe van Harrisburg? Bovendien geeft het te denken dat landen hun kerncentrales altijd

Gedicht

Decoraties

In een doos vol oude rommel
zwerfen verloren en vergeten
bevingerd en geblutst
de decoraties van mijn vader

Eén in zilver
één in goud
de derde twee gekruiste geweren
hij was de beste schutter
van het regiment

Een land betaalt
zijn zonen
met zilverkleurig blik
een tricolore lint
de glans van kopergoud
een doodgewone strik

De zonen zelf
betalen met hun leven
veel meer
hebben ze niet te geven

uit: „Hars”, Antwerpen/Manteau, 1984

bouwen vlakbij de grens van een buurland."

De opdracht van auteurs

WIJ: Er is trouwens nog een andere toepassing van kernkracht bijgekomen...

Jos Vandeloo: „De neiging bestaat dat, eenmaal men de technische en wetenschappelijke kant van de zaak onder de knie heeft, de zaak geëxporteerd wordt. Dan is het maar een kleine stap om biezonder moordende wapens te maken, die het hele mensdom kunnen uitroeien.

Een schrijver kan de geesten een stukje beïnvloeden, kan mensen aan het denken zetten. Hij vertelt iets, hij beweert iets, hij

sneuvelen. Natuurlijk zijn zij ook slachtoffers, maar zij die overblijven zijn er het ergst aan toe. Dit is zo'n signaal, waarbij je optreedt als

Citaat

„Als schrijver moet je twee dingen hebben. Je moet geluk hebben om wat talent te bezitten en je moet het talent bezitten om wat geluk te hebben.”

protesteert tegen iets. Hij hoopt dat de signalen die hij uitzendt ergens worden opgevangen. Eigenlijk betreft schrijven enerzijds een beïnvloeding en anderzijds het tot stand brengen van een soort communicatie.

een soort „smaakmaker”.

Je hoeft het niet eens te zijn met de schrijver, dat is bijzaak. Als men maar even gaat nadenken. Dat dit kan nawerken blijkt bv. uit de toegenomen belangstelling ten gunste van het natuurbehoud. Vele auteurs hebben daarover geschreven.

Een schrijver heeft doorgaans ook een visie op de toekomst. Volgens mij zullen steeds meer mensen het beter, of zogenaamd goed hebben. Maar daarnaast zul je kleine groepen mensen hebben die, om welke reden ook, menen dat zij te weinig kansen krijgen. Minderheden, mensen met een andere huidskleur, verdrukten... Zij zullen zich heel sterk blijven verzetten tegen de gevestigde welvarende samenleving. Uitbarstingen van bv. jonge supporters kunnen beschouwd worden als acties tegen de samenleving. Waardoor we zullen gaan naar een tijd met steeds meer geweld en agressie. Dit lijkt me onafwendbaar en onvermijdelijk. Het wordt, vrees ik, nooit een harmonische samenleving waarin iedereen aan zijn trekken zal komen.”

WIJ: Welke andere signalen probeert U nog uit te zenden?

Jos Vandeloo: „Eén van de thema's waaraan ik veel belang hecht is de menselijkheid. Het ageren tegen onrechtvaardigheid, tegen liefdeloosheid, tegen vereenzaming. Een stuk idealisme, alhoewel ik weet dat wát ik eigenlijk wil niet helemaal bereikbaar is. Een schrijver is in veel gevallen, ook wanneer hij dit niet beoogt, een moralist. Iemand die de wereld beter bewoonbaar wil maken. Niet alleen op materialistisch, maar ook op moreel of geestelijk gebied. Maar ja, daar slaag ik niet in...”

Moet ik het daarom laten? Zelfs als ik besef dat het weinig uithaalt? Mag ik de woorden gebruiken van Solzjenitsin? Hij zegt dat, indien heel veel schrijvers en andere mensen in heel de wereld op dezelfde spijker blijven hameren, dat er uiteindelijk misschien toch wel iets ten goede zal veranderen.

Er moet toch eens een ogenblik komen dat meer mensen zeggen „Dit kan zo niet verder!”. Het ergerlijke is alleen maar dat er eerst iets verschrikkelijks moet gebeuren voor men ingrijpt...”

Debutanten hadden het steeds moeilijk

WIJ: U schrijft ook poëzie. Hoe zit het daarmee?

Jos Vandeloo: „Ik heb vroeger vrij veel gedichten geschreven en toen werd mijn naam genoemd bij de moderne Vlaamse dichters die de experimentele richting uitgingen. Mijn verzamelbundel is trou-

wens onlangs terug verschenen, aangevuld met enkele nieuwe gedichten. Mijn gedichten zitten echter meestal als een poëtische inbreng verwerkt in mijn andere boeken.

Ik heb vele genres doorlopen: kinderboeken, toneel, tv-scenario's, romans, verhalen. Ik voel me echter in de eerste plaats een prozaschrijver, een looper van de korte afstand; een auteur van verhalen en novellen. Daar voel ik me het beste in thuis.”

WIJ: Is het juist dat de grote uitgeverijen dagelijks kilo's manuskripten van debutanten ontvangen?

Jos Vandeloo: „Niet alleen, of niet in de eerste plaats van debutanten. Ook van auteurs die van de ene uitgever naar de andere hollen. En zelfs dit moet men nog relativeren. Een uitgever die jaarlijks, ongevraagd, 100 manuskripten binnenkrijgt is al een zeer grote. Tenzij je uitgevers neemt die alle terreinen bestrijken, zoals bv. Kluwer. Een doorsnee literaire uitgever drijft in hoofdzaak op de activiteit van zijn vaste fondsauteurs, de ren- en werkpaarden uit de eigen stal die geregeld een boek schrijven.

Vaak hoort men zeggen dat beginners het moeilijk hebben. Je mag echter niet vergeten dat dit altijd zo is geweest. Als schrijver moet je twee dingen hebben. Je moet het geluk hebben om wat talent te bezitten en je moet het talent bezitten om wat geluk te hebben. Dat geluk betekent niet dat, wanneer je een middelmatig boek schrijft, iedereen aan het juichen gaat. Het geluk bestaat er o.m. in een goede uitgever te vinden. Hij moet je vertrouwen schenken. Ook erg belangrijk is het eerste boek. Als dit goed onthaald wordt dan maak je kans er te geraken. Het eerste werk moet a.h.w. een succes zijn.”

Schrijven betekent hard werken

WIJ: U bent er wel van overtuigd dat wij in Vlaanderen nog talent bezitten?

Jos Vandeloo: „Natuurlijk!”

WIJ: Toch heb ik de indruk dat het in Vlaanderen al een tijdlang bij datzelfde groepje van namen blijft.

Jos Vandeloo: „Waarschijnlijk wel. Dit is ook te wijten aan de omstandigheden. Ik heb nog wel eens meegemaakt dat men drie gedichten opstuurt en dit noemt men dan een bundel. Of één verhaaltje wordt gepromoveerd tot boek.

Is men misschien te vlug tevreden? Schrijven impliceert immers hard, heel hard werken. Onze tijd, met haar zeer vele ontspanningsmogelijkheden, brengt met zich dat de verleiding om andere dingen te doen groot is. Het zich terugtrekken in grote eenzaamheid — want schrijven moet men alleen doen — lijkt voor de jonge generatie minder aantrekkelijk.

Wij, oudere auteurs, hebben de oorlog meegemaakt. Wij kregen als credo mee dat je hard moet knokken om er te komen. Nu leven wij in een vreemde overgangperiode naar een volkomen andere maatschappij, waarin hard werken niet meer op de eerste plaats komt. Waarschijnlijk ook terecht. Jongeren zeggen dikwijls dat werken goed is, maar niet alleen zaligmakend. Je kunt nog genieten van zoveel andere dingen, en dat is veel indringender geworden.

(pvdd)

Gesprek

Nu beweert men dat alles er is op afgestemd om de tekorten in energie weg te werken, maar dit geldt zeker niet voor de hele wereld.”

WIJ: Alle futurologen en sociologen zijn het erover eens dat we naar een maatschappij gaan met steeds meer vrije tijd. De gruwelijke feiten op de Heizel worden wel eens verklaard als een uiting van verzet tegen de verveling. Literatuur kan in dat verband ongetwijfeld een positieve rol vervullen. Een auteur heeft, me dunkt, een zeer belangrijke rol te spelen in deze veranderende wereld. Een auteur doet het toch niet in hoofdzaak omwille van het mooie verhaaltje...?

Jos Vandeloo: „Als mensen alleen maar een verhaaltje willen, dan kunnen ze veel beter avond na avond televisie kijken. Waar men technisch knappe feuilletons kan bekijken. Maar die in feite zeer oppervlakkig zijn.

In een boek moet wat meer steken. Mensen die lezen zijn bereid een inspanning te leveren. Achter de woorden die de schrijver neerpent moet er iets veel belangrijker schuilen. Iets wat lezers aan het denken zet. Het verhaal is eerder een soort kruisagentje om bepaalde ideeën naar voor te brengen.

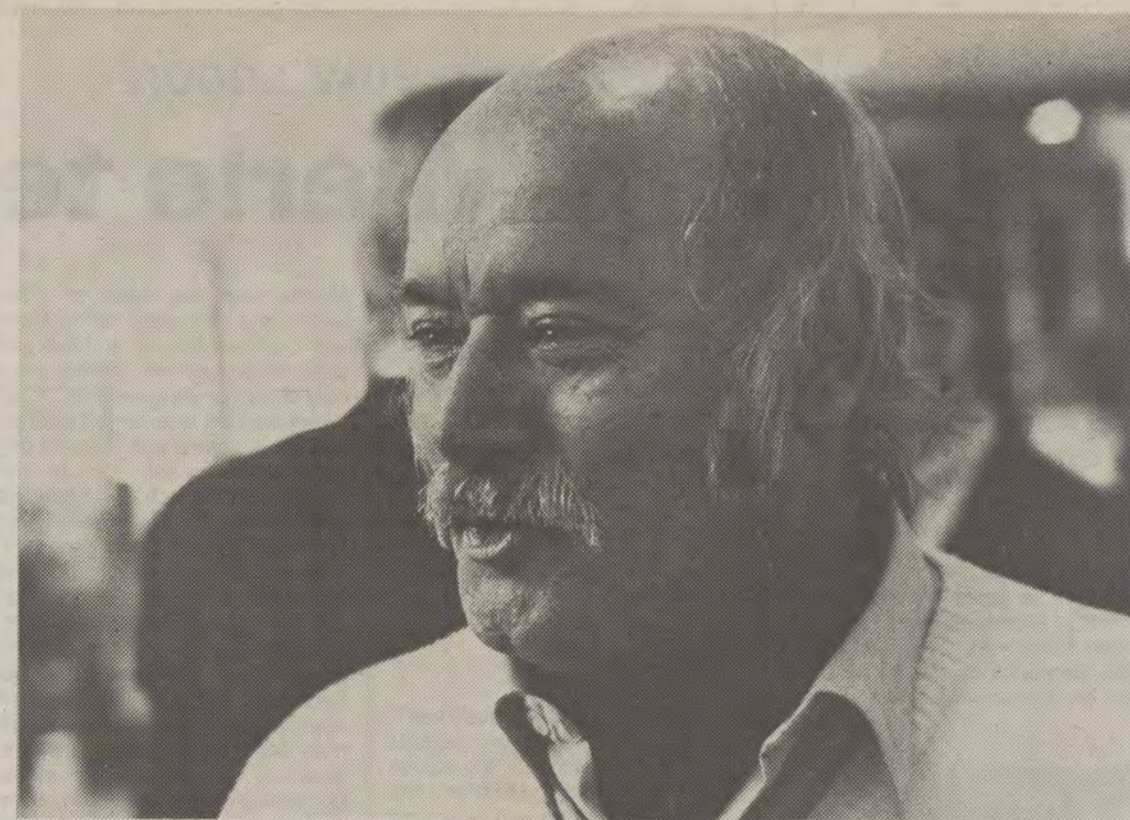
Zullen boeken de extra-vrije tijd voor een deel vullen? Ik denk het wel, alhoewel boeken een biezonder zware konkurrent (zullen) hebben aan de audiovisuele media. Toch zal dit niet zozeer spelen voor het literaire boek, maar wel voor de non-fiktie.”

Smaakmaker

WIJ: Waarom schrijft iemand?

Jos Vandeloo: „Er zijn allerlei antwoorden mogelijk. Voor de eer, voor het geld, voor de roem? Allemaal heel laag-bij-de-grondse motieven. Persoonlijk denk ik dat ik in veel gevallen schrijf om de lezers en de samenleving een klein beetje te beïnvloeden. Ik zeg niet veranderen, want een auteur kan dit niet. De samenleving verandert door ontdekkingen, uitvindingen, politiek, economie, oorlog...”

Een boek zoals „De vijand” is een autobiografisch verhaal, mijn eigen jeugdijaren tijdens de oorlog. Waarbij ik tot de konklusie kom dat de echte slachtoffers in de oorlog de moeders en de kinderen zijn. Niet zozeer de soldaten die

Jos Vandeloo: „Als schrijver ben je niet alleen de termometer van de tijd waarin je leeft, je bent ook vaak de barometer...”

Volgende week

Zomers Gesprek

met Louis Verbeek

Na de top van Milaan Uitgesteld en toch niet verloren

De veelbesproken top van Milaan onder dynamisch Italiaans voorzitterschap is voorbij. De top kwam bijeen rond een aantal voor de toekomst van de Europese Gemeenschap essentiële thema's: de hoop, wanhoop en twijfel bij wie het met Europa goed meent werden grotendeels bekrond met... uitstel.

DE Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken Van den Broek drukte het vrij kernachtig uit: „Europa leunt voorover, maar ik weet niet of dit een struikelpartij gaat worden of een sprong voorwaarts.”

Uur van de waarheid?

Het was te verwachten dat de institutionele problemen centraal zouden staan en de bespreking van andere belangrijke thema's daardoor heel wat minder aandacht zouden krijgen. Het uiteindelijke besluit de institutionele problematiek te verschuiven naar een regeringskonferentie later op het jaar, wees meteen op de onmogelijkheid direct resultaten te boeken. Dit „moment van de waarheid” voor de Europese Unie, zoals de top van Milaan aangekondigd werd, bood alleen het duidelijke gegeven dat 7 lid-staten (met de kandidaat-leden Spanje en Portugal erbij eigenlijk 9) echt vooruit willen en bereid zijn hiertoe institutionele aanpassingen door te voeren. Het struikelblok voor de 3 andere (Griekenland, G.-B. en Denemarken) bleek hier vooral de afschaffing of sterke beperking van het fameuze veto-recht te zijn. Zij konden aldus (nog) niet akkoord gaan met een veralgemeend of sterk uitgebreid gebruik van de meerderheidsstemming. Meteen werden samen met dit discussiepunt ook de politieke samenwerking en de besprekingen rond de rol en de bevoegdheden van Parlement en Commissie naar de bovenvermelde regeringskonferentie verwezen.

1992, einddatum...

Wat de andere agendapunten betreft bleek de eensgezindheid in het „Castello Sforzesco” veel groter. Commissievoorzitter Delors wees er echter ook in dit verband op dat om ernstige stappen vooruit te kunnen zetten het Verdrag op een aantal punten moet aangepast worden, en vooral wat betreft de besluitvorming. 1992 werd als einddatum voorgesteld voor een geleidelijk proces naar de interne markt toe. Meteen werden ook een aantal prioriteiten vastgelegd om het proces in gang te zetten. Het wegwerken van de belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen binnen de gemeenschap, het creëren van een vrije markt in de financiële sektor

en het transport, het garanderen van een volledige vrijheid van vestiging voor alle beroepen, enz...

Eensgezindheid bestond er ook om in het belang van de Europese competitiviteit aan de Gemeenschap een nieuwe dimensie toe te voegen, nl. deze van de technologie. Dit houdt vanwege de Raad het vaste voornemen in om op Europees vlak een echte samenwerking tussen de lid-staten tot stand te brengen en om het Franse Eureka-project te steunen. Tevredenheid dus bij de kleinere

TWA-gijzelaars weer thuis

Aan het gijzelingsdrama in Libanon is dan toch een fatsoenlijk einde gekomen, de gekaaptten zijn weer thuis! Wat bij de onderhandelingen precies bereikt werd zal pas in de komende dagen duidelijk worden wanneer Israël (misschien) alle 700 gevangenen vrijlaat. En wanneer de VSA haar „counter terrorism” ten uitvoer brengt. Wat ons betreft mocht het bij wijlen wansmakelijk TV-vertoon in Beiroet en op de luchthaven bij Washington gerust achterwege blijven!

(foto UPI)

landen (zoals België) die reeds vroeger de vrees geuit hadden compleet buiten spel gezet te worden bij de diverse grotere technologie-initiatieven. De directe betrokkenheid van de Europese Gemeenschap bij het project bouwt een waarborg in dat zij ook zullen kunnen deelnemen.

De handelsbetrekkingen met Japan, de honger in Afrika enz... bleken nog evenzoveel andere thema's te zijn die ietwat in de rand

verdwenen van de „institutionele” discussie. Het wordt dus wachten, ook voor de Europese volksnationalisten en federalisten zoals Jaak Vandemeulebroucke en Willy Kuijpers. Welke Europese Unie komt er uit de bus op de aangekondigde regeringskonferentie? Het gevreesde supranationaal Europa zoals door de Europese Unionisten gewenst? Of wordt ook voor de erkenning van de regio's een stap vooruit gezet?

Wordt m.a.w. zoals VU en EVA nastreven een goede stap gezet in de richting van een „Europese eenheid in verscheidenheid”? Zolang dit niet het geval is blijft voor ons het federaal staten-Europa beslist onvolkomen en gaat het voorbij aan het eigenlijke doel. Een Europese politieke structuur op de maat en het ritme van de mensen en de verschillende volkeren van Europa.

G. Vanoverschelde

Geraakt de D'66-trein op nieuw spoor?

Hans Van Mierlo terug

Pre-elektorale folklore of een serieuze poging om „wonder-partij” D'66 opnieuw op te stuwen in de vaart der Nederlandse politiek? Oprichter Hans van Mierlo is terug om in het voorjaar van '86 de lijst aan te voeren.

DE koppen in de Nederlandse kranten logen er de afgelopen week niet om toen Hans van Mierlo (inmiddels 53) aankondigde dat hij bereid is bij de komende Kamerverkiezingen de lijst van de Democraten '66 te „trekken”:

„Nieuwe wijn in een oude zak?” en: „Nog één poging om de auto weer op de weg te krijgen”, en ook nog: „Krankzinnig avontuur”. Het is immers nogal iets om je aan het kiezerspubliek te presenteren als kopman van een partij die ooit (februari '67), enkele maanden na haar oprichting, met 7 man het parlement binnenstapte, later zelfs 17 zetels bemachtigde, vervolgens terugviel naar 6 om tenslotte, nog maar enkele jaren geleden, een kongres te houden over het thema: Opheffing van D'66. Is er nog wel enig succes weggelegd voor een politieke groepering met een dergelijke Werdegang?

Krankzinnig?

De huidige regeringspartijen — kristendemokraten en liberalen — zeggen er niet in te geloven. CDA-fraktleider De Vries schampert: „Ze roepen de partij-oprichter te hulp om D'66 uit een hopeloze situatie te halen” en VVD-kopman

Nijpels zegt wel eens te willen weten wat de reden van bestaan van de Democraten is. Maar die geluiden zeggen niet zo veel, want ook deze partijen verkeren in de pre-elektorale fase en vooral nog krijgen ze van de polls slechts een bescheiden krediet. Wellicht vrezende ze in D'66 toch een kaper op de kust. Want, eerlijk is eerlijk, een Democraten-lijst onder aanvoering van de man, wiens foto, op de schouders van zijn aanhang en met een glas bier in de hand, in februari 1967 de voorpagina van de „New York Times” haalde, zou wel eens heel wat bedreigender kunnen zijn dan een kandidatenlijst met de vriendelijke, maar al te opzichtig twijfelende Jan Terlouw (inmiddels uit de politiek verdwenen) of de zich nauwelijks profileerende tegenwoordige fractievoorzitter Maarten Engwirda aan het hoofd.

Bedreiging?

In elk geval is Van Mierlo een scherpzinnige figuur, creatief denkend en welbespraakt. Hij, en de kern van zijn inderdaad geslonken partij, zijn er nog steeds ten volle van overtuigd dat de politieke „cultuur” in Nederland aan vernieuwing toe is. „De maatschappij ontwikkelt zich, maar de structuren blijven dezelfde” zei Hans van Mierlo zopas in een interview. En ook: „Het is de moeite waard de mensen voor te houden dat er ook

een andere manier is om in de politiek te staan en de vraagstukken van vandaag te omschrijven, dan is het rollenspel van socialisten en liberalen”.

Natuurlijk zullen deze opvattingen zich in de komende maanden moeten vertalen in een concreet verkiezingsprogramma. Maar als dat lukt, kan van D'66 een aantrekkingskracht uitgaan in de richting van de kiezers van alle „grote” partijen, de kristendemokraten niet uitgezonderd. Niet ten onrechte voorspelt het liberale NRC-Handelsblad dat niemand anders dan Van Mierlo tegelijkertijd de linkerleugels van het CDA en de VVD en de rechtervleugel van de Partij van de Arbeid zal kunnen bedreigen.

En kenmerkend is dat de belangrijke kristelijke krant „Trouw” de terugkeer van Van Mierlo toejuicht als een zekere garantie tegen „een al te gemakzuchtige tweedeling van de Nederlandse politiek”.

Hoe dan ook, de come back van „Hafmo” — een troetelnaam, gevormd door de eerste letters van de vijf voornamen die zijn katholieke ouders hem bij het doopsel gaven — kan een nieuwe opgang van D'66 betekenen en wellicht een interessante positie als na de verkiezingen een nieuwe regering gevormd dient te worden. Maar daar zullen we op dit moment nog maar niet op vooruit lopen.

jeeveedee

Hans Van Mierlo
teruggeroepen om D'66
te redden

Thuisvlucht

Haast elke dag staat er wel iemand van of naar het station om je de zoom van de broek te peilen. Dus zal een of ander Instituut wel kunnen zeggen hoe het zit met onze betrokkenheid bij Europa. Met ons bedoel ik jij en ik, van Aberdeen tot Cadiz en van Athos tot Frederikshavn. Want hoevelen binnen deze denkbeeldige lijn snappen nog een barst van de EG-Toppen die bij tijd en wijle worden opgezet.

Spelen daar het spel: Masker Mitterrand, Tang Thatcher, Akwariumbril Martens, BoereKohl, Lubberdingens, Kale Craxi. De andere namen ontschieten ons. Spanje en Portugal zijn er wel bij maar nog niet echt.

Onze televisie stuurt steevast een jongeman naar het gebeuren die telkens wanneer hij wordt gelucht vanuit de tuin zonodig dient te vertellen hoe vast het binnen zit. De jongen besluit zijn jobstijding met te zeggen wie hij is en in wiens opdracht hij waar is. Alsof de kijker dat niet reeds eerder aan de tuin had gemerkt.

Europa, niet zo simpel!

's Anderendaags, want zo'n Top is niet lang vol te houden, wordt samengetroept op de trappen van het kasteel. De stijfgeplastronnerde heren willen allen zo dicht mogelijk bij die ene vrouw (zo lijkt ze toch) en op de foto. Wijzen hun bril terecht, duwen de das in het denkbeeldige midden, doen alsof ze een goeie vertellen, doen alsof ze ontspannen zijn, doen alsof ze lachen, doen alsof ze het menen. Doen alsof ze doen.

De jongeman vanuit het lover dat "de totale afgang net niet doorging, dat een nieuwe datum werd vastgesteld." En wij in Aberdeen, in Cadiz, in Athos en in Fredikshavn, wat moeten wij daarvan denken? Dat de Franse minister Delors gelijk heeft wanneer hij nietszeggend zegt dat om vooruitgang te boeken Het Verdrag moet worden aangepast. Wij veroorloven ons een suggestie.

Eén van de obstakels is het vrije verkeer van goederen en beroepen. Dat lijkt ons begrijpelijk als een doodgewone brief, het simpelste voorwerp dat de grenzen dwarst, niet eens eenzelfde Europese port draagt. In Ierland en Duitsland moet op een brief meer dan het dubbele van een Griekse gekleefd. Maar Luxemburg is goedkoper dan België en Nederland is minder duur dan Frankrijk maar duurder dan België want Italië en Denemarken zijn goedkoper dan Frankrijk maar toch nog voordeliger dan Groot-Brittannië.

Het is de voorlichtingsdienst van de EG zelf die de cijfers — in Ecu! — meedeelt. De minister heeft gelijk wanneer hij zegt dat het niet zo simpel is. Wie in dit nieuwe Babbellonië nog een tijdje goedzit is het leger wekelijkse valiezenvullers in Brussel, Luxemburg of Straatsburg. Dat denken wij toch in Aberdeen, Cadiz, Athos, en in Frederikshavn. ■

Gej

'T IS SCHANDE!
HAPPART DRAAGT NOG
STEDS DE SJERP.

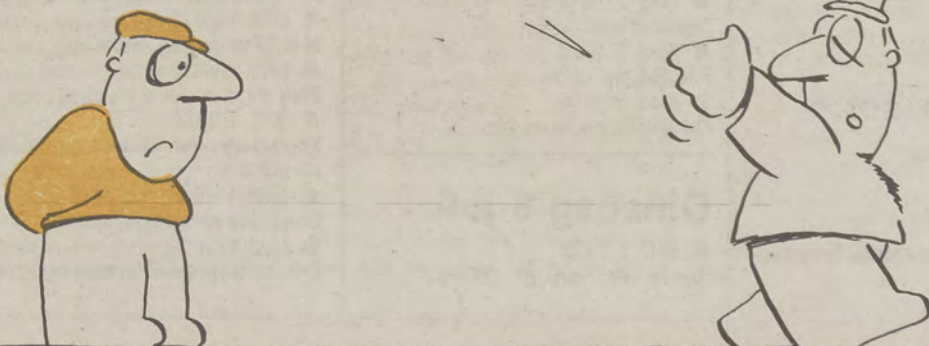
EEN WAALS BENDELEIDER
AAN HET HOOFD VAN EEN
VLAAMSE GEMEENTE!

IK VRAAG HE AF WANNEER
HJ EINDELIJK UIT DAT AMBT
ZAL WORDEN ONTZET.

MISSCHIEF NA DE VOLGENDE
GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN.

Kijken

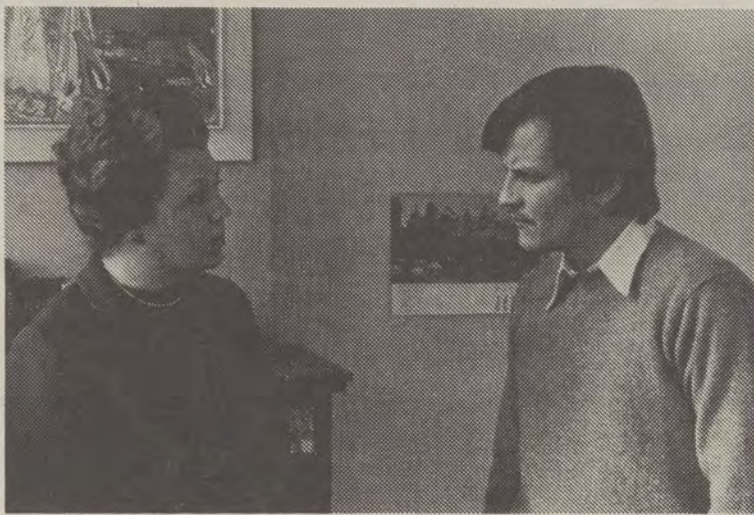
Van dag
tot dag

Zaterdag 6 juli

- BRT 1 17.00
- Sarrebourg-Strasbourg, Ronde van Frankrijk
- BRT 1 18.15
- Tik tak
- BRT 1 19.05
- Boeketje Vlaanderen
- BRT 1 20.20
- Moord per telefoon, film
- BRT 1 21.30
- James Last in Berlijn, show
- BRT 1 22.30
- Sport op zaterdag
- BRT 2 15.00
- Tennis te Wimbledon
- BRT 2 21.00
- Finale Knokke Cup 1985, show
- Ned. 1 17.35
- De sprookjesbruid, serie
- Ned. 1 18.29
- Coronation street, serie
- Ned. 1 18.55
- De jongen die de voetbalpool won, serie
- Ned. 1 19.21
- Vijf tegen vijf, kwis
- Ned. 1 20.28
- Colditz, serie
- Ned. 1 21.20
- Achter het nieuws
- Ned. 1 21.50
- De aasgier, film
- Ned. 1 23.38
- Vrijdenken in Vlaanderen, dok.
- Ned. 2 19.12
- Erik, of het kleine insectenboek; serie
- Ned. 2 19.38
- Tros verzoek film
- Ned. 2 21.20
- Derrick, serie
- Ned. 2 22.40
- The elephant man, film

Zondag 7 juli

- BRT 1 11.00
- Konfrontatie, debat
- BRT 1 13.45
- Donon-pas, doortocht R. van Frankrijk
- BRT 1 15.45
- Strasbourg-Epinal, Ronde van Frankrijk
- BRT 1 17.00
- De filosoof van Haeghem, serie
- BRT 1 18.00
- Tik tak
- BRT 1 18.10
- De Tripods, serie
- BRT 1 18.55
- Onbekende wereld, dok.
- BRT 1 20.05
- Sportweekend
- BRT 1 20.35
- De slechte zoon, film
- BRT 1 22.25
- Danser, serie
- BRT 2 15.00
- Tennis te Wimbledon
- Ned. 1 16.30
- De nieuwe koning, kindertoneel
- Ned. 1 19.05
- Wil kwak-kwak, strip
- Ned. 1 19.10
- De schoener, film
- Ned. 1 20.05
- Uit het dagboek van Hans Freudenthal, dok.

Ann Petersen en Jacques Perrin in de Belgische film „Home sweet home” van Benoit Lamy (1973) over toestanden in een bejaardentehuis. (Vrijdag 12 juli om 20 u. 15 op BRT 1)

- Ned. 1 20.30
- Amerika en Lewis Hine, dok.
- Ned. 1 21.25
- Word into image, dok.
- Ned. 1 22.15
- Bob and Carol, Ted en Alice; film
- Ned. 2 20.10
- Denkend aan Rusland, dok.
- Ned. 2 20.55
- Moskou-Gorkistraat, dok.
- Ned. 2 21.25
- De zee, dok.

Maandag 8 juli

- BRT 1 15.25
- Epinal-Pontarlier, R. van Frankrijk
- BRT 1 17.40
- Liegebeest
- BRT 1 18.00
- Tik tak
- BRT 1 18.05
- Tom en Tina
- BRT 1 20.10
- Reilly, meesterspion; serie
- BRT 1 21.00
- Fresh fields, serie
- BRT 1 21.30
- Lawrence of Arabia, doku-drama
- Ned. 1 16.00
- De naakte Maja van Goya, dok.
- Ned. 1 16.10
- Levenslang, serie
- Ned. 1 17.00
- Een paard in de hand, serie
- Ned. 1 17.15
- Minibios, strip
- Ned. 1 17.40
- Wie waagt die wint, kwis
- Ned. 1 18.15
- Oma Fladder, serie
- Ned. 1 18.30
- Een aap om mee te praten, kindermusical
- Ned. 1 19.20
- Televisier magazine, info
- Ned. 1 20.28
- De doornvogels, serie
- Ned. 1 22.00
- Praatpark
- Ned. 1 22.45
- Avro's jazzpodium
- Ned. 1 23.15
- Ontdek je plekje, dok.
- Ned. 2 18.40
- Sesamstraat
- Ned. 2 19.27
- Elis Regina, show
- Ned. 2 20.05
- De gelukkige jaren, film

Dinsdag 9 juli

- BRT 1 14.25
- Ronde van Frankrijk, doortocht

- BRT 1 15.45
- Pontarlier-Morzine, R. van Frankrijk
- BRT 1 17.30
- Plons, de gekke kikker
- BRT 1 17.40
- Klein, klein kleutertje
- BRT 1 18.00
- Tik tak
- BRT 1 18.50
- Frank Buck, serie
- BRT 1 20.20
- Bill Cosby-show, serie
- BRT 1 20.45
- Revolutie in de Stille Oceaan, serie

- BRT 1 21.35
- De Vlaam-Nationale-Omroepstichting

- BRT 1 21.55
- Baas in eigen huis, tips
- Ned. 1 18.10
- Alias Smith and Jones, serie
- Ned. 1 19.00
- Ravioli, serie
- Ned. 1 19.25
- Cijfers en letters, kwis
- Ned. 1 20.28
- Dagboek van een herdershond, serie
- Ned. 1 21.30
- Brandpunt, info
- Ned. 1 21.55
- De nieuwe Pacific, dok. reeks
- Ned. 2 19.37
- Europese nationale parken: Zwitserland
- Ned. 2 20.25
- Schilder Berry Brugman, portret
- Ned. 2 20.50
- Niemand wilde ze hebben, film

Woensdag 10 juli

- BRT 1 13.15
- Ronde van Frankrijk, doortocht
- BRT 1 16.15
- Morzine-Grenoble, R. van Frankrijk
- BRT 1 18.00
- Tik tak
- BRT 1 18.10
- Tom en Tina, strip
- BRT 1 18.15
- Midas, serie
- BRT 1 19.15
- De Zuidnederlandse driehoek, dok.
- BRT 1 20.20
- Met Mike in zee, show
- BRT 1 21.35
- Pluk de dag, serie
- BRT 1 22.00
- Margaretha van Oostenrijk, muzikaal portret
- Ned. 1 18.25
- Sons and daughters, serie
- Ned. 1 18.50
- Erik, of het kleine insectenboek; serie

- Ned. 1 20.33
- Te land, ter zee en in de lucht, show
- Ned. 1 21.30
- Onze ouwe, serie
- Ned. 1 22.30
- Tros aktua
- Ned. 1 23.00
- Hotel, serie
- Ned. 2 19.12
- Een geschenk Gods, film
- Ned. 2 20.20
- Frida Kahlo, portret van een Mexicaans schilderes

Donderdag 11 juli

- BRT 1 15.00
- Bloemencorso in Locarno
- BRT 1 15.30
- Villars de Lans, Ronde van Frankrijk
- BRT 1 17.30
- De Freggels, strip
- BRT 1 18.00
- Tik tak
- BRT 1 18.10
- Tom en Tina
- BRT 1 18.15
- De kinderen van Chocky, serie
- BRT 1 20.20
- De vlaschaard, Vlaamse film
- BRT 1 21.50
- Panorama, over Flor Grammens
- Ned. 1 19.00
- Blue thunder, serie
- Ned. 1 20.28
- Call to Glory, serie
- Ned. 1 21.15
- Nederland muziekland, show
- Ned. 1 22.00
- De heilige koe, info
- Ned. 1 22.30
- Mike Hammer, serie
- Ned. 2 19.12
- Iedereen wist het, film
- Ned. 2 19.37
- Kenmerk, info
- Ned. 2 20.00
- Woody Woodpecker, strip
- Ned. 2 20.25
- De geheime tegenstander, film

Vrijdag 12 juli

- BRT 1 17.55
- Tik tak
- BRT 1 18.10
- Tom en Tina
- BRT 1 18.30
- Star trek, SF-serie
- BRT 1 20.15
- Home sweet home, Waalse film
- BRT 1 21.45
- Hulde aan John Huston, show
- Ned. 1 17.40
- De Carsons, serie
- Ned. 1 18.30
- Ben je zestig kwis, spel
- Ned. 1 19.25
- Hotel de witte raaf, serie
- Ned. 1 20.28
- Bartje, serie
- Ned. 1 21.30
- Hier en nu, info
- Ned. 1 22.05
- Dertien persoonlijke ontmoetingen
- Ned. 1 22.10
- Hill street blues, serie
- Ned. 1 22.55
- Cheers, serie
- Ned. 2 19.12
- Avro's sportpanorama
- Ned. 2 20.10
- Popfestival 1984, Gouden Roos-Montreux
- Ned. 2 21.10
- Lilian Gish, show-avond
- Ned. 2 23.30
- Jim Killian, de dominee zonder genade; western

Een film
per dag

Zaterdag 6 juli

The elephant man
Amerikaanse film uit 1980 met o.a. Anthony Hopkins, John Hurt en Anne Bancroft.

Een zwaar misvormde man verdient zijn levensonderhoud met zichzelf tentoon te stellen op kermissen. Een jonge chirurg wil de man een menswaardiger aanzien geven... (Ned. 2 om 22 u. 40)

Zondag 7 juli

Een slechte zoon
Franse film uit 1980 met o.a. Patrick Dewaere.

Bruno heeft in Amerika enkele jaren vast gezeten wegens handel in drugs. Ondertussen heeft zijn moeder zelfmoord gepleegd. De vader geeft de zoon daarvan de schuld... (BRT 1 om 20 u. 35)

Maandag 8 juli

De gelukkige jaren
Amerikaanse film uit 1950.
De vlinderige leerling „Dink” Stover werd al van menige school getrapd. Uiteindelijk belandt hij op de kostschool Lawrenceville waar hij zich al gauw de minst geliefde leerling maakt. (Ned. 2 om 20 u. 05)

Dinsdag 9 juli

The great dictator
Film van Charles Chaplin uit 1940.
Kombinatie van slapstick, satire en sociaal commentaar. Charlie speelt een joodse kapper én Hitler... (A2 om 20 u. 35)

Woensdag 10 juli

Take a hard ride
Amerikaanse western uit 1975 met o.a. Lee van Cleef, Catherine Spaak.
Twee mannen worden erop uitgestuurd om een belangrijk bedrag in veiligheid te brengen. Aangetrokken door die enorme buit, komen een heel stel geïnteresseerden achter hen aan... (RTL om 20 u.)

Donderdag 11 juli

De Vlaschaard
Vlaams-Nederlandse film uit 1982 naar de roman van Stijn Streuvels.
Iedereen op de boerderij vraagt zich af waarom boer Vermeulen wacht met het zaaïen van het vlas. De ware reden is zijn jaloezie op zijn zoon Louis, die hem in kennis en kracht aan 't voorbijsteken is. De spanning tussen vader en zoon barst definitief los wanneer Louis duidelijk zijn interesse laat blijken voor Schellebelle, een dartele meid op de boerderij... (BRT 1 om 20 u. 20)

Vrijdag 12 juli

Jim Killian, de dominee zonder genade
Amerikaanse westernfilm uit 1968 met o.a. Glenn Ford en Carolyn Jones.
Revolverheld Jim Killian heeft zich na enkele jaren gevangenschap tot het kristendom bekeerd en keert als dominee terug in zijn geboorteplaats Vingeroon... (Ned. 2 om 23 u. 30)

door-de-weeks

Proeven

In ons vorig rubriekje gaven we een historisch knip-oogje naar de vis, soms supreme lekkernij, dan weer misprijzend afgedaan als „arme mensen kost”. Maar wist u dat de vis ook het leven kostte aan vele mensen? En dan doelen we niet op haaien of pirana's.

In het oude Rome waren de „gegoeden” verzet op muren, grote op paling gelijken- de aalvissen, die in vivarea in leven gehouden werden met als voedsel het mensenvlees van kristenen die daartoe uit de katakomben gesleurd werden. In de Amsterdamsse Jordaanbuurt kende men in 1886 nog een Palingoproer met liefst 26 doden. Merkwaardig was ook de dood van de legendarische „maitre d'hôtel” Vatel, in de tijd van Lodewijk XIV.

Toen gaf de Prins van Condé, neef van de Zonnekoning, in zijn kasteel van Chantilly een banket ter ere van zijn doorluchtige oom. Er kwamen evenwel meer edelen opdagen dan verwacht en het gebrad raakte voortijdig op, waardoor Vatel, die met de organisatie belast was, in paniek geraakte. Tot overmaat van ramp bleek ook het vuurwerk niet te willen afgaan.

Hij zond dan ijlboten naar verschillende havensteden om er toch maar zeker van te zijn dat er

de volgende dag — een vrijdag wellicht — genoeg vis voorhanden zou zijn. Vervolgens sloot hij zich in zijn kamer op, maar kon door onrust overmand de slaap niet vatten en stond om vier uur in de ochtend op. Op de binnenplaats van het kasteel liep hij een vishandelaar tegen het lijf die slechts een geringe partij vis bij zich had.

„Is dat alles?” schreeuwde de vertwijfelde Vatel. „Ja”, antwoordde de man, onwetend van het feit dat er nog van elders vis onderweg was. Waarop Vatel terug naar zijn slaapvertrek keerde en zich op zijn zwaard stortte.

De bekende meesterkok Philias Gilbert verklaarde later dat Vatel, hoe beroemd ook, toch niet uit het goede hout gesneden was. Een echt getalenteerde keukenmeester weet uit zelfs de meest wanhopige situatie nog wel wat meesterlijks te maken. En zo is het: zin voor avontuur, inspiratie en creativiteit liggen aan de basis van vele gastronomische hoogtepunten.

Weten

De leperse vestingen, gebouwd en verbouwd vanaf 1385 vormen nog steeds een unieke bezienswaardigheid. Geen enkele stad in Vlaanderen heeft in die mate zijn vestingen bewaard. Deze militaire bouwwerken werden vanaf 1858 prijsgegeven aan de wandelaars. Toen werden de vestingen in een wandelpark her-schapen.

DE stad leper is nog voor drie vierde met wallen en vestingen omringd. Spanjaarden, Fransen, Oostenrijkers en Nederlanders droegen allen een steentje bij om het uitzicht van die vestingen te bepalen. Ook de Franse fortenbouwer van Lodewijk XIV, Sébastien le Prestre, heer van Vauban, liet zich in leper niet onbetuigd. Hij versterkte de stad op zijn manier met bastions, schouderbogen, voorverschansingen, kazematten en dies meer.

Om de bezoekers, wandelaars en toeristen van vandaag beter wegwijs te maken, werden op deze vestingen kleine plattegronden geplaatst. Iedereen weet nu wat er zoal te zien is en waar hij zich bevindt. Iedere bezienswaardigheid, groot of klein, kreeg een naamplaatje met wat uitleg in vier talen. De letter op het naamplaatje komt overeen met de ligging op de toeristische plattegrond. De wandelaars zullen zich hierdoor beter

kunnen oriënteren en zelf hun wandeling kunnen bepalen naar gelang de tijd waarover zij beschikken.

Onlangs werd een arduin herinneringssteen van 1820 van het lapidarium bij de Sint-Maartenskatedraal overgebracht naar een vestingmuur dicht bij de Rijnsepoort. Deze steen met een Latijnse tekst herinnert aan koning Willem I der Nederlanden, die in 1820 opdracht gaf om de leperse vestingen nog beter te versterken tegen de zuiderbuur Frankrijk.

De steen hoorde oorspronkelijk thuis in de buurt van de Menenpoort, doch nu staat op die plaats de Britse Menenpoort, een imposante herinnering aan de Eerste Wereldoorlog, die niet zo geschikt was om de steen van Willem I te dragen. De Latijnse tekst zou Willem nu ook in het Nederlands kunnen lezen, want die wordt op een bescheiden plaatje naast de steen vermeld.

Onthouden

Dans is een veelomvattend begrip: ballet, teaterdansen, salondansen, historische dans, modern dance, karakterdansen, disco... en noem maar op. De volksdans wordt daarbij nogal eens beschouwd als een buitenbeentje... iets voor wat wereldvreemde amateurs, die hun hobby in een soort van patronagesfeer beoefenen. Niets is minder waar.

DE volksdans ligt in wezen aan de oorsprong van de hele danscultuur, die in onheuglijke tijden ontstond vanuit arbeidsdansen, militaire oefendansen en volkse feestdansen... en die over de hele wereld nog honderduizenden wezenzechte, entoesiaste beoefenaars telt.

Het bewijs daarvan zal vanaf 12 juli een week lang op het allere hoogste peil geleverd worden tijdens het 27ste „Festival van Schoten - Wereldfestival van Folklore”. Dit Festival dat uniek is voor ons land en mag gelden als een van de allerbelangrijkste op internationaal gebied, kan bogen op een rijke traditie, zowel naar artistieke als naar organisatorische kwaliteit die overal waardering geniet.

Tijdens dit komende Festival treden weer een zorgvuldig gemaakte selectie volksdansensembles op met zang, muziek en uiteraard dansen uit de landen van herkomst: Tsjechoslovakije, Israël, Turkije, USSR (Georgië), Maleisië, Ierland, Frankrijk, Nigeria, Joegoslavië, Spanje en Vlaanderen.

Wat jaarlijks in Schoten gebracht wordt, is een folkloristisch top-gebeuren dat de professionele danskunst zoniet evenaart, dan toch sterk benadert. Zeker voor de Oosteuropese groepen geldt deze opmerking, die naast lof ook wel een vraagteken plaatst naast

de werkelijke authenticiteit. Maar daarover niet getobd. Wie de hoogwaardige volkskunst en het nationaliteitenfenomeen aan het hart liggen, mag dit kleurrijke

schouwspel niet missen, temeer daar het doorgaat in een nog vrij bosrijke Voorkempense gemeente (7 kilometer ten noorden van Antwerpen). Het Festival vindt plaats in het fraaie gemeentepark, met als achtergronddecor een mooi historisch kasteel met daarin een cafetaria en de sfeervolle Riddershoeve vlakbij.

Het Festival gaat van vrijdag 12 tot en met 19 juli, meestal in open lucht in het park, uitzonderlijk ook in een feesttent (eventuele uitwijkmogelijkheid bij regen) en de zaal Forum aan de Markt Buiten de voorstellingen zijn er ook verbreedingsavonden, treffen van vendeliersgilden, demonstraties van oude ambachten, volksdansinstuif, tentoonstelling volkskunst... en Vlaamse keukenspecialiteiten. De toegangsprijzen schommelen tussen 100 en 250 frank. Alle verdere inlichtingen en documentatie kunnen bekomen worden op het sekretariaat, Kasteel van Schoten, tel. 03-658.55.12.

PULLUS GALLI

Den eet van trouw aan tlant wert nu ook door Coens geswooren. Eenieglyck can nu sien oft gemeynd was of een looghen.

Meespelen (88)

Het antwoord op onze 86ste opgave werd door elf Meespellers gevonden. We zochten inderdaad Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955), jezuïetenpater. Uit deze korrekte inzendingen werd mevrouw Denise Herten, Stationsstraat 3 te 3008 Veltem-Herent geloot. Deze dame krijgt eerstdaags ons boekenpakket toegezonden.

Hieronder volgt een nieuwe puzzel. Indien U meent het antwoord op de vraag te kennen, aarzel dan niet om dit aan ons te melden. Misschien wint U deze keer een pak vakantieliteratuur. Stuur uw oplossing naar: WIJ, Meespelen (88), Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. U hebt tijd tot maandag 15 juli. Veel sukses.

DEZE week zoeken wij een zeer bekend en omstreden Frans schrijver en filosoof. Hij erkent de vrijheid van de mens die poogt God te zijn. Hij verwerpt elk traditioneel godsge-

loof en ziet na de dood alleen het niets. Wie bedoelen wij en wanneer leefde hij? Onderstaand stukje tekst is van zijn hand en typeert hem volledig.

„Het existentialisme kan men gemakkelijk bepalen. Wat de zaken ingewikkeld maakt is het feit dat er twee soorten existentialisten zijn: de eersten, die christen zijn, en waaronder ik Jaspers en Gabriël Marcel rangschik... en anderzijds de atheïstische existentialisten, waaronder men Heidegger moet rekenen en mijzelf.

Wat zij gemeen hebben is eenvoudig het feit dat zij van oordeel zijn dat de existentie aan de essentie voorafgaat.

Als wij aan een scheppende God denken, wordt die God meestal met een hoger ambachtsman gelijkgesteld; en zowel met Descartes als met Leibniz nemen wij aan dat de wil min of meer het

begrip volgt of althans begeleidt, en dat God, als hij scheidt, precies weet wat hij scheidt.

Bij Voltaire en Kant bezit de mens een menselijke natuur; die menselijke natuur vindt men bij alle mensen, wat betekent dat elke mens een particulier voorbeeld is van een algemeen begrip, de mens. Zo gaat ook hier de menselijke essentie zijn historisch bestaan vooraf.

Het atheïstisch existentialisme verklaart dat er minstens één wezen is bij wie de existentie aan de essentie voorafgaat, een wezen dat bestaat alvorens het door om 't even welk begrip bepaald kan worden, en dat wezen is de mens.

Dat betekent dat de mens eerst bestaat (existeert), aangetroffen wordt, in de wereld opdaagt, en slechts daarna bepaald wordt. Indien de mens, in de opvatting van de existentialist, niet bepaalbaar is, dan is dat omdat hij aanvankelijk niets is. Hij zal slechts achteraf zijn en hij zal zijn zoals hij zich maakt heeft.

Er is geen menselijke natuur... De mens is niets anders dan wat hij van zichzelf maakt. Dat is het eerste principe van het existentialisme.”

Oostende herdenkt Ensor

22 amateurs doen Intrede over

James Ensor is onverbetenlijk verbonden met Oostende. Het lag dus voor de hand dat de kuststad in dit Ensorjaar met tal van activiteiten zou uitpakken om de schilder te gedenken. In het oog springend daarbij is de herschildering van „De Intrede van Kristus te Brussel”, eertijds zwaar omstreden schilderij, nu het naamkaartje van Ensor. Dit Ensorjaar biedt ook gelegenheid om de andere aspecten van de kunstenaar te belichten: zijn muzikaal talent en zijn vergeefse strijd tegen hen die Oostende wilden moderniseren en die het op de natuur van de Vlaamse kust hadden gemunt..

JAMES Ensor werd 125 jaar geleden uit een Engelse vader en een Vlaamse moeder te Oostende geboren. Hij werd grootgebracht in het kleinsteeds milieu van de opkomende badstad. Zijn grootmoeder hield een soevenierwinkeltje. Tussen 1877 en 1880 zit Ensor bij Portaels te Brussel, op atelier. Stillevenen, portretten, sociaal-politieke satire. Maar het zijn vooral makabere maskers en geraamten die hem beroemd zullen maken. Ensor had weinig of geen binding met de opkomende Vlaamse Beweging.

Vlaamse traditie

Wel raakte hij sterk onder de indruk van tragische gebeurtenissen, zoals de hongerrellen in de Oostendse vismijn. Hij zet zijn emotie op doek: Staking te Oostende 1888, De Gendarmes (1892), De Intrede van Kristus te Brussel (1888)...

De ets die Ensor in 1895 in koperplaat dreef en De slag der Gulden Sporen voorstelt heeft weinig met enig Vlaams bewustzijn te maken. Toch moet hem enige Vlaamse reflex aangemeten worden. Zo wantrouwde hij volledig elke franstalige vleierij en schuwde hij artistieke opvattingen van Franse komaf. Ensor die zich zowel in Oostende als in Brussel bewoog en Oostends en Frans praatte zag zijn kunstenaarschap als de voortzetting van de eeuwenoude pikurale Vlaamse traditie. Franstalige Brusselse salons hebben hem dat nooit in dank afgenomen.

Zo is ook te verklaren dat hij regelmatig gelegenhedenmedewerker was van het literaire tijdschrift „Van Nu en Straks”. Op hoge leeftijd begon hij nog militant te ijveren tegen de modernisering van „zijn Oostende”. Veel pijn leed hij toen hij zag hoe bouwpromotoren de Vlaamse kust verknooiden om er het groot-toerisme te installeren.

Ensor overleed op 19 november 1949.

Ensor in beelden

Tot einde augustus zijn de twee bijzondere „hommage”-tentoonstellingen aan Ensor nog toegankelijk voor het publiek. Het Museum voor Schone Kunsten

brengt een overzicht van de Ensorwerken die zich in zowel openbaar als privé Oostends bezit bevinden.

In het heemkundige Museum „De Plate”, loopt een tentoonstelling over de bibliografie gewijd aan Ensor. Hier wordt een zeer ruime keuze getoond aan publikaties van en vooral over James Ensor. Beide musea bevinden zich in het Feestpaleis aan het Wapenplein en zijn enkel de dinsdag gesloten.

Twee maanden lang (van 1 juli tot 6 september) zullen 22 ama-

teurschilders de „Intrede van Kristus te Brussel” op hun manier herschilderen. Het reuzengrote (4,72 x 2,64 m) meesterwerk van Ensor hangt thans in het „Kunsthuis” te Zürich. In het Feestpaleis wordt dit doek nageschilderd met respect voor de compositie en de kleurenuitdrukking.

Het publiek zal de vorderingen van het werk dagelijks kunnen volgen van 14 tot 21 u.

Het vernieuwde bioskoopcomplex Rialto aan de Langestraat zal op 14 juli en op 18 augustus,

James Ensor op wandel langs de Oostendse dokken, ergens midden de jaren twintig...

telkens vanaf 10 u. 30, het toneel worden van een Ensor-filmfestival. Waardevolle documentaire films over leven en werk van James Ensor worden na elkaar vertoond: „Blij Herleven” (Henri Storck), „Ensor” (Julien Demeester), „Ik, Ensor” (Paul Haesaerts), „Pietje de

Dood” (Marc Ghens), en „Vreemd, maar van alle Tijden” (filmkring Ovak) staan op het programma.

Ensor in muziek

De Ensorkoncerten-reeks wordt op 10 juli ingezet met een kooravond in het Feestpaleis. De Kantorij Ter Duinen en het koor 't Muzeschuitje voeren, naast andere werken, voor de tweede maal De Ensorkantate uit.

De Koninklijke Stadsharmonie brengt op 20 juli en op 15 augustus een kioskconcert met hoofdzakelijk composities die James Ensor zelf geschreven heeft. Afspraak om 20 u. 30.

Ten slotte geeft het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen in het Casino-Kursaal drie concerten, waarop o.m. telkens een werk uitgevoerd wordt dat opgedragen is aan James Ensor. Zo worden

Jeugdalbum

Ik ben geboren als nr. 4 in het gezin Henderickx-Van den Eeckhoudt dat 8 kinderen zou tellen, waarvan momenteel nog 7 in leven. Vader, hoofdonderwijzer in Ottergem en moeder, een Vlaamse huisvrouw, leidden hun gezin met streng-kristelijke principes. Vader was erg plichtbewust en droeg met ijzere schouders de zware gezinsverantwoordelijkheid. Na de school repte hij zich naar zijn „lochting” of naar het stukje „kouter”, waar hij noest werkte om de monden van zijn kinderrijk gezin met natuurvoedsel te voorzien.

Moeder had het druk in het veelkoppige gezin, maar als er nog wat tijd vrijkwam, hielp zij vader hooien, patatten rooien, oogsten, enz. Al haar daden waren doorgedrongen van de liefde voor haar gezin. Zij stond bekend voor haar aandacht voor de medemens, die zij „ons volk” noemde.

Met die achtergronden groeide ik op. Mijn koppigheid en hardnekkigheid om toch-maar-weer-voort-te-doen, heb ik zeker van vader. Mijn Vlaamse overtuiging komt van beiden.

Met mijn broers en zusters had ik een gelukkige jeugd, en — hoe tegensprekelijk — zelfs de oorlogsjaren waren, ondanks de ontberingen en miserie, één groot avontuur. Na de oorlog kwam de ontnuchtering. Ik werd naar het St.-Lievenskollege in Gent gestuurd. Hier kwam ik in contact met vormen van cultuur, we-

tenschap, ontspanning en sport, die mij in het kleine Ottergem onbekend waren. Met als gevolg dat ik me later engageerde in het dorpse cultuurleven (o.a. het toneel in Erongegem). Ik manifesteerde mij op sportief gebied als loper (ik won zelfs ooit een wedstrijd op de „Ballon d'Alsace”) en ik speelde voetbal, o.a. bij „Volharden” Aalst en bij „Olympia” Erongegem.

Op kollege had ik kennis gemaakt met de Vlaamse studenten-actie, via o.a. de KSA. In Leuven studeerde ik Germaanse Filologie. Hier kreeg mijn Vlaams-nationalistisch ideaal vaste vorm, langs de studentenbeweging, zoals „Germania” en „De Denderstreek”. Van de studentenklub „Den Domper” werd ik praeses. De IJzerbedevaarten stonden ondertussen op mijn vast programma.

Bij de Fosti-anti-IJzerbedevaart-betoging vloog ik voor 't eerst in de gevangenis (in Etterbeek), een feit dat zich nadien nog vaak zal herhalen. In Leuven volgden wij met aandacht de oprichting van die nieuwe partij, die zich uiterst Vlaams-nationalistisch profileerde en „De Volksunie” zou worden.

Wij engageerden ons met velen in die partij waarvoor wij ons actief gingen inzetten. Na Leuven werd de strijd kort onderbroken voor studies aan de universiteit van Oxford. Daarna belandde ik als leraar aan het St.-Maartenkollege (het „Klein Kollege”) in Aalst, en aan de Gewestelijke Taal- en Handelsschool in Wetteren. Het was de periode van het grote elan van de VU. Na de schooltijd werd ik aan de schoolpoort opgewacht door de mikro-wagen om in de streek de VU bekend te maken. Als jonge leraar was ik stichter en mede-oprichter van vele VU-afdelingen, zelfs buiten mijn eigen streek. Met een paar vrienden richtten wij het Vlaams Huis op in Wetteren. Ik was er ook bij toen gestart werd met de 11 juli-vieringen in Impe, die indertijd uitgroeiden tot „Het Kleine Diksmuide”.

In 1973 werd ik, als leraar aan een vrije school, gevraagd om op de VU-lijst te komen. Een begripende e.h. directeur verkreeg voor mij bij het bisdom in Gent de toelating...

Een attente Jules Henderickx (° 1933) als student in Leuven. Nu leraar, VU-provincieraadslid en schepen en vanaf 1 januari '86 burgemeester van Lede.

Jip

De Ensoriaanse sfeer kan gesnoeven worden in het vroegere woonhuis van de meester, in de Vlaanderenstraat 27, compleet met de souvenir- en maskerwinkel van vroeger. Zijn woonkameratelier werd er gereconstrueerd met de oorspronkelijke meubelen en snuisterijen. De Ensorwerken die er hangen zijn kleurafbeeldingen op ware grootte van de originelen die zich zowat overal ter wereld bevinden. Het huis is dagelijks te bezichtigen tot eind september. De dinsdag is de sluitingsdag.

ten gehore gebracht: „De Liefdestuin” en „Helse Optocht” uit de James Ensorsuite van Alpaerts, de suite uit „Oostendse maskers” van Vander Velden en „Pro Luce nobilis sum”. Het laatste oeuvre is het eerbetoon aan Ensor van de jonge Oostendse toondichter Wauters.

De concerten hebben plaats op 15, 21 en 29 augustus. Dus met z'n allen (en met een voordelig treinticket „Weekeind aan zee”) naar Oostende!

Vandaag start bij **SKM**
de totale uitverkoop vande
volledige lente- & zomerkollektie
voor dames en heren aan

**HALVE
PRIJS!**

.....vlug erbij zijn : de beste koopjes
gaan eerst weg!

de grote belgische
merkenmodezaak

SKM

SUCCES KLEDING MEYERS

Boomsesteenweg 35 - AARTSELAAR

Open: alle dagen van 9 tot 18 uur.

Vrijdag feest- en koopavond tot 21 uur.

Zaterdag van 9 tot 18 uur. Zon- en feestdagen gesloten.

Ritoverwinningen en gele trui

Start van Tour was Vlaamse kermis

De Ronde van Frankrijk begon met een echte Vlaamse kermis. Twee ritoverwinningen voor Rudy Matthijs en de gele trui voor Eric Vanderaerden. We wisten niet goed wat ons overkwam. De proloog was immers geen succes geweest. Vanderaerden scherp geklopt door Hinault die een sterke indruk liet en... Fons De Wolf al onmiddellijk uitgesloten.

DE onverbeterlijke volbloed uit Breendonk bestond het méér dan vijf minuten te laat aan de startlijn te verschijnen.

Spijtig

Die werden bij zijn wedstrijd geteld en... de gevolgen waren

**Loopkoers 20 km
1ste
PAJOTATHON
Op 28 juli 1985
om 18 u. 30
te Sint-Laureins-
Berchem
(Sint-Pieters-Leeuw)**

Bijdrage: 100 fr.

Organizatie: De Vrije Lopers.
Inlichtingen en inschrijvingen:
De Vrije Lopers, p/a Smidse-
straat 12, 1712 Vlezenbeek. Tel. 02-
532.01.74 (tussen 17 en 19 uur).

Alle sportieve vrouwen en mannen steunen dit Vlaamse initiatief... EN DOEN MEE

Inschrijvingsformulier

Naam: (m/v)*

Adres:

Versturen naar: De Vrije Lopers, p/a Smidsestraat 12, 1712 Vlezenbeek.

* Schrappen wat niet past.

onoverzienlijk. Meteen werd nog maar eens duidelijk waarom De Wolf, die naar het heet nog altijd méér dan één miljoen per seizoen zou verdienen, de hoge verwachtingen die aanvankelijk in hem werden gesteld nooit heeft kunnen of willen inlossen. Het ontbreekt de man aan beroepsterm. Is hij liever lui dan moe? Sporadisch licht zijn groot talent nog even op maar ook die flitsen, die de wielertiefhebbers aan zijn bestaan herinneren, worden almaar zeldzamer. Het is spijtig en triestig. Want in 1981, toen Fons in de Tour debuteerde met een elfde plaats, zagen kenners in hem een mogelijke Tourwinnaar. Nu weet iedereen beter...

Toewijding, vakliefde, ernst en goede begeleiding kunnen nochtans wonderen verrichten. Dat bewijst Rudy Matthijs die op zijn zesentwintigste plots internationale roem vergaart. Matthijs uit Adegem verslaat twee dagen na elkaar de beste spurters met onmiskenbaar overwicht. Leg dat maar eens uit. Waarom heeft die man zijn talenten zo lang onaangeroerd gelaten? Waarom bond hij nooit eerder de strijd aan met de snelsten? Ontbrak het hem aan zelfvertrouwen of deskundige begeleiding? Of verdiende hij naar eigen oordeel genoeg zonder zich tot het uiterste hoeven in te spannen? Het is gewoon onthutsend en het sterkt ons vermoeden dat velen van onze renners beter en meer kunnen dan algemeen wordt vermoed. We maken van Matthijs geen superkampioen maar zijn

erelijst had nu al langer en mooier moeten zijn. Is het een toeval dat ook hij rijdt voor De Kimpe? De meest onberekenbare ploeg van het wielerpeloton. Vandaag lossen ze in blok op een molhoop en morgen schuiven ze een wereldkampioen naar voren.

Hinault

Hoe zou de wielersport eruit zien met een Peter Post aan het

hoofd van elke ploeg? We mogen er niet aan denken. Er lopen anders niet minder dan achttien ploegleiders rond in de Tour '85. Honderdtachtig deelnemers, jawel. Omdat de Ronde nu eenmaal een overgelijkbare publiciteitswaarde bezit en niet ophoudt zichzelf voortdurend te verkopen. Een sponsor met zelfrespekt investeert in de Tour die nochtans almaar hogere deelnemingskosten voorlegt. Maar voorlopig mort niemand. De baten overtroffen nog steeds ruim de lasten. Zelfs voor wie niet kunnen volgen. Want loslaten en opgeven is ook nieuws. Aan dat laatste denkt Bernard Hinault zeker niet. De introverte Breton begon verduiveld sterk. In de proloog demonstreerde hij een nummertje „intimidatierijden”. Hij joeg iedereen de schrik op het lijf. Hinault wil de Tour naar zijn hand zetten. Van stonde af aan. Geen gekke buitelingen. Het ergste wat hem kan overkomen is

een strijdlustig peloton. Hij moet zijn krachten sparen voor de beslissende gevechten. Daarom ging hij met zijn maats ook in de ploegentijdrit tot het uiterste. Een geïmponeerd peloton is een rustig peloton. Het procédé werd in het verleden door alle kampioenen (met succes) toegepast.

Blijft natuurlijk de vraag of de Panasonics willen „meespelen”. Daarom is het niet kwaad bekeken Vanderaerden al vroeg in het geel te steken. Zo oogst de ploeg Post veel publiciteit (en daar komt het dus op aan) en helpt zij mee de wedstrijd gesloten houden.

Wie zei weer dat de belangen van de hevigste concurrenten in de wielersport gelijklopend kunnen zijn? De Tour nam evenwel een aantrekkelijke en veelbelovende start. De ogen van de sportwereld zijn drie weken lang naar Frankrijk gericht en dat is maar goed ook.

Binnenlandse spelersmarkt gesloten

Transfereren met gesloten portefeuille

Op 25 juni sloot in ons voetbal de binnenlandse transfermarkt. De balans was verre van positief. De betere voetballers blijven uitwijken. Op zoek naar méér én waarde vast geld.

SPEKTAKELSPELERS als Grundel en Kabongo zijn wellicht voorgoed vertrokken. De hard werkende James Bett keerde naar Schotland terug en Eddy Voordeckers zal voortaan de Bretons met zijn kunsten verblijden. Nood breekt wet en dat ervaren onze clubs nu wel erg nadrukkelijk.

Lokeren en Waterschei die

eens van het Europees voetbal proefden hebben hun internationale aspiraties wellicht voorgoed opgegeven. De club uit het Waasland werd in de voorbije twaalf maanden wel ongemeen hard getroffen. Eerst door het overlijden van mecenas-voorzitter Rogiers en nu onlangs door het afsterven van de onvergelijkbare en onvergelijke Alois De Rijcker. Eén van

de weinige managers, misschien wel de laatste, die nog méér met voetbal dan met geld bezig was. Een klubeider die ook voetbal kende. Hij was een prototype van een uitstervend ras. Een man van de basis. Met waardering voor de sponsor, voor de ploegafgevaardigde van het derde miniementeam, voor de betalende toeschouwer achter het doel.

Lokeren en Waterschei koesteren blijkbaar geen illusies meer en we betwijfelen dat Cercle Brugge en Club Luik, die nu ook het Europese podium op mogen, dat wel doen. Beide clubs bleven afzijdig op de spelersmarkt. Er vertrok méér dan er aankwam. Niemand wil blijkbaar nog verder springen dan het stokje lang is. Ook Waregem niet, maar dat wekt minder verwondering. De Westvlamingen voeren al jarenlang een zuinig en koel beleid. Ze varen daar wel bij.

Weinig illusies

Eigenlijk haalden maar drie clubs echt geld boven: KV Mechelen, dat een vaste plaats bij de subtop (de eerste zes) wil opeisen, Beerschot, dat spektakelman Dirk Goossens terughaalde en met Wim Hofkens ook meer organisatie in het spel wil leggen, en... Standard dat door het florerende Club Luik wordt opgejaagd. De Rouches trokken Czerniatynski aan voor vijftieng miljoen (in Anderlecht verkoopt men pakjes frieten voor de prijs van een degustatiemenu in een driesterrenrestaurant...), wierven een bekwaam Joegoslavisch internationaal aan en spekuleren nu ook nog op de overkomst van Nico Claesen die zou uitgekeken zijn op het Duitse voetbal.

De drie voornoemde clubs te buiten gelaten probeerde iedereen (en blijkbaar met redelijk succes) méér te ontvangen dan uit te geven. Er werd ook veel geruild.

De toeschouwers maken zich dan ook beter geen illusies. De spelkwaliteit zal er in het komende seizoen vermoedelijk niet op verbeteren.

SPORT

Europech komt u snel halen

en brengt u veilig terug thuis.

Europech is de specialist in het samen repatriëren van u zelf, uw gezin, uw wagen, uw bagage en eventueel ook uw caravan of aanhangwagen. Die repatriëring voeren we uit met eigen mensen en eigen veilig materieel.

Maar Europech is ook net zo goed de dienstverlener bij uitstek voor alle bijstand die u in het buitenland zou nodig hebben.

Zo'n VAB-reisverzekering kost amper 1.390 Bfr. voor u en uw wagen (+ eventueel aanhangwagen of caravan). Betaalt u 600 Bfr. meer, dan is uw hele gezin mee verzekerd.

Dank zij Europech kunt u een heel jaar lang met een gerust gemoed overal in Europa (behalve in Turkije) rondreizen: de VAB-Europechcentrale is 24 uur op 24 bereikbaar.

Verkrijgbaar bij de VTB-VAB-kantoren en vertegenwoordigers, bij de Kredietbank-filialen en de agentschappen van de ASLK.

Ook bij de VKT en VVW-afdelingen, bij Vakantiegegevens en de ATB Natuurvrienden.

Europech. De reisverzekering van de

David-Schuermans in eer hersteld Algemeen Vlaamsch Idioticon heruitgegeven

Bij de uitgeverij Flandria Nostra te Torhout werd onlangs het meer dan een eeuw geleden verschenen Vlaams woordenboek van pastoor Schuermans herdrukt. Deze anastatische reprint zal in de eerste plaats dialektkundigen interesseren. Maar ook de leek zal zich vermeien in deze buitengewoon rijke verzameling Vlaamse woorden en uitdrukkingen. Prettig is dit woordenboek ook, omdat bij ieder woord of uitdrukking, na de verklaring ook de streek waar het woord werd aangetroffen staat vermeld.

HET „Algemeen Vlaamsch Idioticon” verscheen tussen 1865 en 1870, met nog eens een bijvoegsel in 1883, op 700 exemplaren in afleveringen. Grote bekendheid heeft deze verzameling, ca. 1.300 blz. dik, nooit genoten. Het boek is haast totaal onvindbaar. Daarom komt een heruitgave dubbel op z'n tijd. Om zijn documentaire waarde en als eerherstel van het werk van pastoor Schuermans.

Johan Kestelier schetst in zijn inleiding de historische achtergrond van dit idioticon (dialektwoordenboek).

Jan-Baptist David

Als eerste stap in de wordingsgeschiedenis heeft hij het over het ontstaan van het Woordenboek der Nederlandse Taal (WNT). Op een ogenblik namelijk dat er nog geen Nederlands woordenboek bestond, dat alle onderwijs in Vlaanderen Franstalig was, ontstond er in de schoot van de Vlaams-Hollandse Taal- en Letterkundige Congressen het initiatief voor een algemeen Nederlands woordenboek, met het taaleigen van zowel Noord als Zuid samen te stellen. Langs Vlaamse zijde vond het plan voor het WNT echter geen bijval. Veel Vlamingen verkeerden toen in de waan, dat het Vlaams en het Hollands twee verschillende talen waren. Spoedig werd dit woordenboek dan ook een louter Hollandse aangelegenheid.

Een tweede stap van het initiatief was prof. Jan-Baptist David. Toen deze Vlaamse mederedakteur van het WNT het gebrek aan medewerking in Vlaanderen vaststelde, lanceerde hij in 1859 het plan voor een Vlaams woordenboek. Dit initiatief genoot wél bijval en van overal in het land stroomden lijsten toe met dialektische woorden en uitdrukkingen (toen „idiotismen” genoemd).

Vermoedelijk was het de oorspronkelijke bedoeling van David om uit deze rijk gevarieerde lijsten een soort bijgeschaafde, algemeen Vlaamse woordenschat te distilleren. De gezondheidstoestand van de 60-jarige David liet zulks echter niet meer toe en gedurende enkele jaren bleef het ingezamelde materiaal onaangevoerd en onbesproken liggen.

Lodewijk Schuermans, toen onderpastoor in het Brabantse Wilssele en vriend van David, begon de woordenschat te ordenen, daarbij wel ervoor zorgend steeds de plaats waar het woord genoemd werd te vermelden.

Heruitgever Kestelier deelt ons

ook mee waarom en hoe deze rijke Vlaamse taalschat in de vergetelheid is gesukkeld. Slechts 320 voorintekenaars worden door Schuermans in het woordenboek vermeld. En elders zegt hij, dat het boek op 700 exemplaren werd gedrukt. Maar bij deze getallen is het gebleven. Van een tweede druk is nooit sprake geweest. De toenmalige pers, voor zover zij van het boek gewag maakte, behandelt het verschijnen als een gewoon fait divers, geenszins als een grote „gebeurtenis”.

Wat is nu de waarde van dit woordenboek na 120 jaar?

Johan Kestelier: „Onze twintigste-eeuwse dialektologen kijken met een zekere minachting naar op het werk van Schuermans, ook al wegens de foutieve etymologische verklaringen, waaraan de man zich meer dan eens bezondigd heeft.” Maar in zijn inleiding brengt Kestelier met overtuiging een aantal elementen naar voor, die deze fotomechanische herdruk meer dan wettigen. Hij ziet

het boek als een „mozaïek van Vlaams taaleigen, zoals het zich honderden jaren lang heeft gehandhaafd zonder nivellering door onderwijs of verkeer, een stuk erfgoed dat alleen hier zijn schriftelijke neerslag vond.” Voor de helft, zo geeft hij toe, zijn deze bonte woorden en uitdrukkingen uit de spraak verdwenen, voor de andere helft oordeelt hij „redding mogelijk en wenselijk”. Heemkundigen en folkloristen nodigt hij uit deze onmetelijke goudvoorraad aan te boren. Toch blijft het, aldus Kestelier, een boek voor iedereen die zich ook maar enigszins door de volkstaal voelt aangetrokken (en die schare geïnteresseerden blijkt iedere dag aan te groeien).

Van en voor het volk

Nogmaals Johan Kestelier: „Dit lexicon laat zich stukken gemakkelijker lezen en raadplegen dan vele recente wetenschappelijke dialektmonografieën, zoals die geschreven worden aan onze universiteiten. Een boek dus met de taal van het volk, maar ook voor het volk!”

Bij deze heruitgave werd ook grote waarde gehecht aan het uitwendige. Op het voorplat van beide volumes werd de volledige tekst van de titelpagina uit 1870 overgedrukt. De lijst met 320 voorintekenaars en hun woonplaats werd integraal overgenomen. De drie voorwoorden van Schuermans werden behouden, maar door een deskundige inleiding voorafgegaan. En omdat de uitga-

Pastoor Schuermans poserend bij zijn Vlaamsch Idioticon en mét ganzeveer...

ve van 1870 en het Bijvoegsel uit 1882 ongelijke volumes vertegenwoordigen, werden beide edities geïntegreerd in 2 identieke banden, namelijk een eerste met alle trefwoorden tot de letter N en een tweede met alle van O tot Z.

Johan Kestelier die zich bijzonder inspande om deze heruitgave mogelijk te maken en te duiden dient gelukkig met het initiatief.

Tot slot durven wij het Algemeen Vlaamsch Idioticon ondanks

zijn niet geringe prijs (2.750 fr.) ten zeerste aanprijzen bij onze lezers die van hun streektaal houden en er met groot heimwee aan terugdenken. Zeker in een tijd waarin onze dialekten door een gekuist Vlaams en een half-Nederlands worden verdrongen.

Algemeen Vlaamsch Idioticon (1985). Uitg. Flandria Nostra, Kortemarkstraat 20, 8100 Torhout (tel. 051-56.65.92). Ingebonden 23 cm x 15 cm. Prijs 2.750 fr. + 105 fr. verzendingskosten.

Rudi Hermans bevestigt debuut

„De duivel waarschijnlijk”

Van Rudi Hermans verscheen in 1983 een debuutroman „Duizend dagen regen” waarover de kritiek sprak als opmerkelijk en waarbij het talent van de auteur bij opbouw en zin voor detail werd onderstreept. Met zijn nieuwe roman „De Duivel waarschijnlijk” bevestigt de auteur dit oordeel.

HET gegeven van deze nieuwe roman is anders voor een jong auteur zeker nogal riskant en de wijze van benadering, opmerkelijk objectief,

zal hem wel niet overal in dank afgenomen worden. Waarover gaat het?

Over kollaboratie en repressie. De fabel? De vader van het vertellende personage sterft. Om meer over diens verleden te weten te komen, gaat hij naar zijn oom, vaders broer.

Zo verneemt hij een en ander over beider oorlogsverleden. De ene komt in het verzet: uit haat. Bij de vlucht in 1940 kwam zijn vader om, bij een beschieting door Duitse vliegtuigen. Maar de andere zoon gaat naar het Oostfront, keert terug met één been en wordt in 1944 aangeboden door zijn eigen broer. Rond dit gegeven, wordt het verhaal stukje bij brokje door de zoon van de verzetsman, na diens dood, samengebracht. Wanneer de oom een foto toont:

een vrachtwagen, een vrouw op een stoel die de haren afgeschoren wordt, een man met krukken ervoor, en een andere met een geweer in de arm, vraagt de jongen: „Wie is dat? Is dat mijn vader?” De oom antwoordt daarop: „De duivel waarschijnlijk...”

Dit antwoord is de titel van het boek geworden. De hele problematiek van het geweld dat ook de individuele mens in dergelijke situaties in zijn greep krijgt, wordt samengevat in het motto vooraan het boek, een tekst uit een roman van Sven Hassel: „De tirannie, de terreur, de oorlog zelf hadden hen gemaakt tot wat zij waren. Beesten, aan beide zijden.”

De poging tot objectieve benadering van de menselijke verwording in dergelijke situaties is zeker geslaagd te noemen, en de manier om het via een derde naar voren te brengen scheidt een zekere afstandelijkheid. Wat opvalt, is de zorg om het detail bij beschrijving van mensen en dingen, tot kleding en bewapening toe. Wat minder uit de verf komt, is de motivering, vooral die van de oom. De pastoor, die de strijd tegen het kommunisme predikt tijdens de oorlog, moet wel een uitzondering zijn.

Vóór de oorlog kon het niet erg genoeg: wij horen kanunnik Dubois van de KSA in het St-Lievenskollege te Antwerpen nog uitroepen: „In de toekomst zal het van geen belang zijn met hoeveel en hoe bloeiend je studiekringen zullen zijn, maar wél: hoeveel van jullie met een geweer zullen kunnen omgaan, en bereid zijn het op te nemen tegen het kommunisme.”

Heeft de auteur de vooroorlogse Dubois in deze oorlogspastoor willen personaliseren? Hoewel men ook dié invloeden niet mag overschatten.

De motiveringen waren van diverse aard. Aan beide zijden. Dat de bestialiteit er ook aan beide zijden was, dat wil de auteur met dit verhaal illustreren en daarin is hij geslaagd.

De erkenning van dié waarheid doet niets af aan de eerlijkheid en de oprechtheid van diegenen die zich niet tot het bestiale lieten verleiden en die uit het vuur gekomen zijn met een onbevlekt banner... Ook aan beide zijden.

Jos VINKS

— De duivel waarschijnlijk, door Rudi Hermans. Uitg. Alfa te Genk, 142 blz.

Het VU-partijbestuur deelt mee...

Na afloop van het Volksunie-partijbestuur van maandag 1 juli heeft algemeen voorzitter Vic Ancaux volgende mededelingen verspreid ten behoeve van de pers.

IJzerbedevaart

Namens het partijbestuur verheug ik mij over het grote succes van de IJzerbedevaart, het verloop ervan, en vooral over de ingenomen standpunten.

IJzerbedevaartvoorzitter Daels heeft zich ondubbelzinnig uitgesproken over de politieke aktualiteit en de toekomst van Vlaanderen. Hij heeft een duidelijke strategie ontwikkeld voor de Vlaamse Beweging. Daarin wordt het unionistisch federalisme begraven. Een radikaal maar toch realistisch en toekomstgericht konfederaal programma wordt voorgesteld, waarin niet alleen de Vlaamse staatsvorming voorop ligt, maar tevens geopteerd wordt voor een maatschappijmodel.

Een Vlaamse maatschappij namelijk, die gesteund is op een positieve verdraagzaamheid en een actieve vredeswil. De VU vindt zich volkomen terug in deze politieke doelstellingen van de IJzerbedevaart.

CVP-aanwezigheid

Wij verheugen ons ook over het feit

dat de CVP zich dit jaar bij de IJzerbedevaart heeft aangesloten. De voorwaarden die voorzitter Daels heeft geponeerd inzake een regeringsvorming gelden bijgevolg niet alleen voor de Volksunie, maar ook voor de CVP.

Tot alle Vlaamse partijen wil ik uitdrukkelijk zeggen dat de VU bereid is te marcheren samen met gelijk welke partij, die het programma dat op de IJzerbedevaart werd afgekondigd wil onderschrijven en uitvoeren.

ZOEKERTJE

■ 34 j. tweetalige gescheiden vrouw met diploma lager technisch middelbaar en ervaring als bediende en in restaurant (9 j. zelfstandige) zoekt een betrekking in het Brusselse of ten westen van Brussel, liefst op de lijn Brussel-Ninove.

Voor inf. zich wenden tot Volksvertegenwoordiger Dr. J. Valkeniers, tel. 02-569.16.04.

■ Gevraagd helpsters (gezinshelpsters, familiale helpsters, sanitaire helpsters), gespreid over 8 part-times voor gezins- en bejaardenhulp over het ganse arrondissement Kortrijk en leper. In dienst treden vanaf 1 juli. Inlichtingen en plaatsaanbiedingen bij: Franz Van Steenkiste, Volksvertegenwoordiger, Zeger van Heulestraat 40, te 8710 Kortrijk-Heule (tel.: 056-35.79.92).

Merelbeke - te koop

Bouwgrond met oude gebouwen. 3 percelen onmiddellijk beschikbaar. Gelegen: Hundelgemsesteenweg 676 tot 686, Merelbeke. Verkoop op 25 juni om 17 uur in herberg „Drie Koningen”, Hundelgemsesteenweg 656, Merelbeke. Alle inlichtingen: notaris Antoine Van Peteghem, tel.: 091-30.83.52.

VNOS brengt Vlaams Kruis op tv

De 11de aflevering van het tv-magazine '85 van de Vlaams-Nationale Omroepstichting staat dinsdagavond 9 juli aanstaande in het teken van 11 juli, met ondermeer een reportage over het „Vlaams Kruis”. Afstemmen dus op BRT 1-TV, omstreeks 21 u. 30. De kijker kan er op rekenen, dit wordt een echte 11 juli-uitzending!

Vorige week donderdag greep in het majestatische kasteel Tudor te Brugge een ontmoeting plaats tussen enerzijds bedrijfsleiders en personeelschefs van dit arrondissement en anderzijds VU-politici. Het konstruktieve gesprek werd geleid door VU-arrondissementsvoorzitter Erwin Van Driessche, na een uiteenzetting door minister Hugo Schiltz en senator Oswald Van Ooteghem. Later op de avond was er nog een volksvergadering met dezelfde sprekers en opgeluisterd door de kabaretier Rik Gorissen. Beide programma-onderdelen mogen geslaagd worden genoemd.

11 juli om 20 u.
op de Grote Markt

Ter ondersteuning bij het thema „Een reuze hart voor Brussel” werd een zelfklever op de markt gebracht. Deze kost 50 fr. en is te verkrijgen op het adres: Guldensporenkomitee Brussel, Rijkklarenstraat 45, 1000 Brussel, tel. 02-511.95.65.

Guldensporenviering te Brussel

Onder het thema „Een reuze hart voor Brussel” gaat donderdag 11 juli de grootse Guldensporenerdenking door op de Brusselse Grote Markt. Hieronder het rijkgevulde programma dat ook dit jaar honderden Vlamingen zal aanspreken. Hopelijk vinden velen op 11 juli de weg naar onze hoofdstad!

Voorprogramma vanaf 19 uur: Jeggpap New Orleans Jazzband.

Programma: Ouverture door Krea-to: „Mechlin's Tower” van Jan Segers; tekst „Brussel, klein hart aan de Zenne” van Gijs van Rhode door Ronny Waterschoot; lied „Een reuze hart voor Brussel” door Kabaret Komma en Mimeteater Sabbattini. Samen-zang.

Jazzballet door Rijksmuziekakademie Anderlecht. Koorzang: Vlaenderen dach en nacht door een Brabants gelegenheidskoor. Tekst „Brussel, oud hart aan de Zenne” van Gijs van Rhode door Ronny Waterschoot; lied „Een reuze hart voor Brussel” door Kabaret Komma en Mimeteater Sabbattini. Orkestnummer Krea-to: derde deel uit suite voor blaasmuziek „Rondeau” van Piet Stalmeier. Ernest Claes-ervocatie door Alex Wilequet en toneelgroep Elckertyc. Samen-zang.

Tekst „Brussel, nieuw hart van de Vlaamse Gemeenschap” van Gijs van Rhode door Ronny Waterschoot; lied „Een reuze hart voor Brussel”, deel door Kabaret Komma en Mimeteater Sabbattini. Koorzang... Ballet Olivia Geerolf danst op „Jupiter” uit de suite voor orkest „The Planets” van Gustav Holst. Optreden van Willem Vermandere.

Optocht fanfare „De Katholieke Gilde” uit Hekelgem, de steltenlopers van Merchtem, de volksdansgroep De Garve en de Brusselse reuzen van de Meyboom. Dansen en zingen op „Reuzegom”. Tekst „Een reuze hart voor Brussel” van Gijs van Rhode door Ronny Waterschoot. Lied „Een reuze hart voor Brussel” door Kabaret Komma en Mimeteater Sabbattini. Samen-zang en volksdans door De Garve. De Vlaamse Leeuw en stemmige muziek door de fanfare „De Katholieke Gilde” besluiten de viering.

Regisseur is Herman Slagmulder, de artistieke medewerking berust bij het ANZ en het decor is van Bert De Keyser.

Geniet van het Zwin en win.

Een auto!

Toeristische Autozoektocht in de Zwinstreek.

Georganiseerd door de verzekeringsmaatschappij Mauretus

- Talrijke prijzen • Helemaal gratis
- Geen enkele verplichting
- Iederéén mag meedoen
- Om het even wanneer, maar vóór 30 september 1985
- 100 prijzen, le prijs: een VW Golf

Deelnemingsbrochures zijn vrijblijvend verkrijgbaar bij iedere sportieve verzekeringsmakelaar of -agent

Adressen in de Gouden Gids

11 juli gemeentelijk gevierd

Mortsel en Beringen verbroederen

Na de betoging in Hasselt waren onze vrienden uit Mortsel en omgeving te gast in Beringen. Het werd een gezellige namiddag in Thierbrühof. Na spijs en drank in overvloed werd de geplande wandeling vervangen door een bezoek aan onze geklasseerde dekanale kerk.

Onder leiding van Lowieke Tielens werd het interieur bestudeerd. Alleen aan de lambrizering reeds werd gedurende drie generaties gewerkt.

Na dit bezoek werd door onze gasten vastgesteld dat onze afdeling nog geen vlag bezat. Een korte rondhaling georganiseerd door onze gasten bracht de som op van ± 3.000 fr.

VU-Hulshout op wandel

Op 7 juli organiseert de VU-afdeling Groot-Hulshout een wandeltocht in het Westmeerbeekse Goor. Om 14 uur wordt verzamelen geblazen op het Kerkplein van Westmeerbeek.

Vorig jaar is onze wandeling meer uitgegroeid tot een soort „neteltocht”. Dat zal dit jaar niet het geval zijn. Alle natuurlijke obstakels zullen voorkomen worden.

In ieder geval, een wandeling door het Goor is zo interessant dat we iedereen kunnen aanraden deze niet te missen.

Mefeen nam Mortsel het peterschap van onze vlag.

Die van Antwerpen waren fijne mensen en onze beste dank. Ze zijn een tegenbezoek waard.

11-juliviering

De kulturele raad organiseert, net als vorig jaar, in de gemeentelijke feestzaal in de deelgemeente Koersel een herdenking van de Sporenslag op onze nationale feestdag 11 juli.

Samenkomst op het Marktplein om 19 u. De koninklijke harmonie brengt ons in stoet naar de feestzaal.

Het programma ziet er uit als volgt: Welkomwoord door de voorzitter van de werkgroep, schepen van Feestelijkheden, mevr. Jacobs-Colemont.

Feestredenaar is leraar Juul Vanderbiezen, hij behandelt de aktualiteit. De harmonie uit Beringen luistert het feest op met haar speciaal repertoire. Daarna volgt een optreden van kleinkunstenaar Luc Vanlaere. Hem voorstellen is overbodig.

Afwisselend treden de vendelzwaaiers uit Kaulille op. Frank Bijens zal in opdracht van de jeugd „het gebed van Limburg” van Louis Verbeek voordragen.

Dit alles zal aan elkaar worden gepresenteerd door Betty Das. Tenslotte krijgt schepen Jan Caubergs het woord in naam van het schepencollege. Hartelijk aanbevolen en toegang gratis.

Provincie Antwerpen Gemeente Lint

BERICHT

Het gemeentebestuur van Lint maakt bekend dat volgende betrekking te begeven is:

VELDWACHTER (man of vrouw)

De aanwervings- en benoemingsvoorwaarden zijn te verkrijgen in het gemeentesekretariaat, tel. 455.20.01.

De schriftelijke aanvragen zijn te richten aan: het Kollege van Burgemeester en Schepenen, Gemeentehuis te 2548 Lint, bij een ten laatste op 14 augustus 1985 ter post aangetekend schrijven. Lint, 26 juni 1985.

Namens het Gemeentebestuur De Gemeentesekretaris, A. Van de Kelft

De Burgemeester,
J. Roets
(adv. 116)

ANTWERPEN

JULI

- 5 MOL: 19 u. 30: misviering in zaal Malpertuus.
- 6 MOL: Vanaf 11 u. 30: doorlopend restaurant in zaal Malpertuus, Turnhoutsebaan 15 te Mol. Inrichters: VU-Mol.
- 6 BOOISCHOT-SCHRIEK: Feest in parochiezaal van Pijpelheide, met orkest 'De Castello's'. Aanvang 21 uur. Toegang: 80 fr.
- 6 BOECHOUT-VREMDE: Jaarlijkse amnestie-mis te 10 uur in de kerk van Vremde.
- 6 BOECHOUT-VREMDE: Gemeentelijke Guldensporenviering in de parochiezaal van Vremde, aanvang 14u30, m.m.v. voordrachtkunstenaar Jan Verschaeren en volksmuziekgroep „t Kliekske”; gastspreker: Maurits Coppieters. Organisatie: VU-Boechout-Vremde.
- 7 MOL: Vanaf 11 u. 30: doorlopend restaurant in zaal Malpertuus, Turnhoutsebaan 15, Mol. Inrichters: VU-Mol.
- 7 KONINGSHOOIKT: Guldensporen fietszoektocht. Vertrek: Parochiezaal, Mechelbaan, Koningshooikt. Inschrijving: 50 fr. Vertrek tussen 13 uur en 14 uur. Iedereen prijs. Organisatie VU-Koningshooikt.
- 10 Wommelgem: 11-juliviering in zaal Keizershof m.m.v. Koperensemble o.l.v. Jos De Houwer. Gastspreker Guido Sweron. Aanvang 20 u. Inkom gratis.
- 10 MOL: Filmvertoning: De Leeuw Van Vlaanderen in zaal Rex te Mol.
- 11 MOL: Diavoorstelling over de toondichter Emiel Hullebroeck in zaal Malpertuus, Turnhoutsebaan 15, te Mol om 20 uur. Org.: VI-Nat. vereniging Mol.
- 11 Wommelgem: Vlaanderens Hoogdag! Met z'n allen met de klokwise boemeltrein naar Brussel. Vertrek om 17 u. 30.
- 14 HOMBEEK-LEEST-HEFFEN: Fietstocht naar Weert en Buitenland.

Vlaamse Kring Mol maakt van 11 juli een feest!

Net als vorig jaar zal de Vlaamse Kring afdeling Mol in het kader van de 11-juliviering, ook dit jaar tal van feestelijkheden organiseren.

Het programma wordt morgen 28 juni geopend met een boekenbeurs. Tegelijkertijd zal er een tentoonstelling plaatsvinden over allerlei hobby's. Zo zijn er o.a. werken te bezichtigen van het weven, kantklossen, schilderen, bloemenschikken, enz... Sommige van deze kunstwerken zullen ook te koop worden aangeboden en op woensdag 3 juli tijdens de namiddag zal er een demonstratie gegeven worden door de exposanten zelf. Deze boekenbeurs en tentoonstelling loopt tot 4 juli om 20 u. en de toegang is gratis.

Diksmuide

Ondertussen kan U ook nog deelnemen aan de IJzerbedevaart in Diksmuide op 30 juni om 11 u. Voor de jongeren vanaf 16 jaar bestaat zelfs de mogelijkheid om met de Vredesfietseling mee te rijden naar Diksmuide. Deze fietstocht start op vrijdag 28 juni om 2 u. aan zaal Malpertuus. De onkosten (maaltijden, overnachtingen,

verzekering en inkom tot de IJzerbedevaart) inbegrepen bedragen 700 fr.

Op vrijdag 5 juli om 19 u. zal er een plechtige eucharistieviering worden gehouden, die opgeluisterd wordt door een zangkoor. Dezelfde avond, maar dan om 20 u. 30 zal er een zingende herberg worden georganiseerd. Deze avond zal muzikaal worden begeleid op akkordeon door Frans Jacobs en om het ritme er nog beter in te houden heeft ook senator Walter Luyten zijn deelneming toegezegd.

Op 6, respectievelijk 7 juli kan u uw honger komen stillen in ons restaurant, waar allerlei lekkers te verkrijgen is tegen zeer democratische prijzen. Onze eigen kookmoeders zijn een garantie voor de extra fijne bediening en dit telkens vanaf 11 u. 30.

„Leeuw”

Op donderdag 11 juli om 20 u. zal de figuur van onze zeer geliefde toondichter Emiel Hullebroeck worden doorgeleucht. Dit gebeurt d.m.v. een diamontage die werkelijk de moeite waard zal zijn. Ook hiervoor is de toegang gratis.

Al deze activiteiten vinden plaats in zaal Malpertuus, Turnhoutsebaan 15 te Mol.

Alsof het niet genoeg was!

Nu ook nog opnieuw te Mol en dit op woensdag 10 juli om 20 u. in de gemeentelijke feestzaal Rex, vertoning van de Vlaamse prent: „De Leeuw van Vlaanderen”.

Herman Jansen

ZOEKERTJE

■ 25 j. ongehuwde man met A2-diploma elektromechanica zoekt een betrekking in het Brusselse of op de as Brussel-Aalst-Ninova-Halle.

■ 23-jarige dame, bediende, grondige kennis van Ned. en Fr., noties van Eng. Beheersing van alles aangaande sociale wetgeving, wedden en lonen, gezien haar 8 jaar ervaring, zoekt een gepaste betrekking.

Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, A. Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ Jonge Heer, regent Nederlands-geschiedenis-godsdienst met bekwaamheidsbrevet bibliotekaris zoekt functie in bibliotheek, archiefwezen, eventueel onderwijs. Is bereid ook andere functies te aanvaarden. Plaatsaanbiedingen enkel via het kantoor van volksvertegenwoordiger Franz Van Steenkiste, Zeger van Heulestraat 40 te 8710 Heule (tel. 056-35.79.92).

Budgettaire beperkingen

mogen nooit een reden zijn om Uw gasten uit te nodigen aan een karig bereide tafel ...

Het gebeurt beslist wel vaker dat U voor Uw bedrijf een feestelijke bijeenkomst moet organiseren.

Een gezellige personeelsreceptie bijvoorbeeld, of een royaal dealersbanket, een gesofistikeerd diner voor belangrijke zakenrelaties, enz.

Het is volkomen logisch dat U daarbij dikwijls gebonden bent aan welbepaalde budgetten, maar budgettaire beperkingen mogen nooit een reden zijn om Uw gasten uit te nodigen aan een karig bereide tafel.

De „Dits Feest Hoeve” is één van die uitzonderlijke restaurants waar het net zo fijn tafelen is met z'n tweeën als met zijn tweehonderd tegelijk. De meesterkok van „Dits Feest Hoeve” werkt immers altijd - ongeacht het aantal tafelgenoten - volgens de strikte regels van de allerfijne „Haute cuisine”, weliswaar gekruid met de fantasie van zijn virtuose vaardigheid. Een greep uit ons culinair boekje uitgelezen « warm en koud » kombinaties, Breugheliaans Festijn, Gastronomische Barbecue, Grill Party, Hawaiiaanse Avond, speciale menu's rond seizoensspecialiteiten, enz.

SUKSES VERZEKERD

Wij adviseren U graag, voor Uw volgende seminaries, vergaderingen met audio-visuele uitnodiging.

De „Dits Feest Hoeve” p.v.b.a.

Meiboomstraat 7, 2830 Rijmenam
Tel. (015) 51 13 67 Telex 21.776

VU vraagt inrichting containerpark te Haacht

In een open brief aan de burgermeester vraagt de Volksunie van Haacht dat men zou overgaan tot de inrichting van een containerpark te Haacht.

Het dekreet op het beheer van afvalstoffen geeft hiertoe de mogelijkheid en voorziet in een subsidie aan de gemeenten die een park inrichten. De

Volksunie heeft een lijst van firma's die afval verwerken, in totaal gaat het om twintig produkten.

Zij verklaart zich bereid mee te werken aan de uitbouw van een containerpark en wil de persoon contacten die desaanvaande studiedagen en studiereizen inrichten.

De voordelen van een containerpark zijn, aldus de Volksunie: besparing doordat minder afval moet verwerkt worden en doordat veel afval kan verkocht worden, tewerkstelling, sensibilisering van de bevolking, energie- en grondstoffenbesparing, natuurbehoud.

De Volksunie zal de inrichting van een containerpark op de eerstvolgende gemeenteraad plaatsen.

Meer inlichtingen desaanvaande zijn verkrijgbaar bij: Rudie Bollaerts, Grote Baan 124 te 2990 Wespelaar (016-60.59.17).

Aarschot viert 11 juli

Samen met het Priester Daensfonds vierden wij reeds 11 juli te Aarschot. Naar jaarlijkse gewoonte gaan wij ook dit jaar naar de 11-juliviering in Brussel.

Bij voldoende belangstelling zal een bus ingelegd worden waarbij ook de andere afdelingen zich kunnen inschrijven. Graag een telefoontje vóór 6 juli aan Fik Meulenbergs, tel. 016-56.93.34.

7de Gulden- sporenviering te Rotselaar

Het 11-julikomitee van Rotselaar heeft een nieuw programma samengesteld om 11 juli feestelijk te herdenken, op zaterdag 13 juli om 19 uur.

Het prachtige domein van de Paters Montfortanen, waar ook tijdens vroegere eeuwen de dorpsgemeenschap van Rotselaar en Wezemaal samen feest vierden, werd zoals vorig jaar uitgekozen. Het Volksorkest en de Volksdansgilde van Erps-Kwerps, de zanger Frans Jacobs van Moorsel (Aalst), Ballero Rotselaar en de Jeugdband Edelweis treden op. Feestreder is Henri Storms, burgemeester van Rotselaar.

De hongerigen en de dorstigen komen ook aan hun trekken. 13 juli, domein Paters Montfortanen, 19 u., waar Rotselaar 11 juli viert! Gratis inkom.

Deze week in Knack Magazine

Martens V gewogen

De Leuvense hoogleraar Paul de Grauwe publiceerde enkele opvallende studies over het sociaal-ekonomische regeringsbeleid sinds 1960. Knack onderzocht met hem de recente overheidspolitiek. Hoe ziet de politieke ekonomie van het kabinet Martens V eruit? Wat valt er van de toekomst voor ons ekonomisch en bugetair bestel te verwachten? De antwoorden zijn niet altijd even bemoedigend.

Spoken met vakantie

De hele zomer door publiceert Knack een reeks vakantie verhalen over niet al te verre bestemmingen, waar iets bijzonders mee aan de hand is, waar misschien nog spoken rondwalen. De eerste aflevering van de serie gaat over het boekendorp Hay-on-Wye, in Wales.

Reinaert ontmaskerd

Iedereen kent wel het middeleeuwse dierenepos over Reinaert de vos. Al jaren onderzoekt Luk Wenseleers de satirische dubbele bodem van dit verhaal. In een nieuwe serie in Knack komt hij tot verrassende onthullingen: de metamorfoze van Hendrik de Leeuw.

Tour de France

Vorige vrijdag ging in Plumelec naar jaarlijkse traditie de Ronde van Frankrijk van start. Knack onderwierp het deelnemerspeloton aan een kritisch onderzoek en wikt ieders kansen. Zal

Bernard Hinault dit jaar zijn vijfde Tour-zegge behalen?

Knack Weekend

Vrouwelijke managers

Aan de top van het bedrijfsleven zijn vrouwen veruit in de minderheid. Dus moeten ze zich aanpassen, de regels leren van een spel dat door mannen al sinds jaar en dag wordt gespeeld. Hanny van den Horst schreef daarover, uit eigen ervaring, een handleiding.

Wandelen en fietsen met Knack

Ontdekt België al wandelend of op de fiets. U kiest daarvoor de dag die u het best uitkomt, wij bezorgen u de routes en de vragen voor een wedstrijd, waarmee prachtige prijzen te winnen zijn. Negen weken lang. We plaatsten de wegwijzers voor deze week in Knokke en Zeeuws-Vlaanderen.

Zou het nog geen tijd zijn om aan het rijbewijs te gaan werken?

Laat u deskundig bijstaan door specialisten:

RIJSCHOOL Ferd. VERBIEST

MOLENBEEK,
Leopold II-Laan 194
(Viadukt Koekelberg)
SCHAARBEEK,
Leuvense steenweg 555
(Meiserplein)
ANDERLECHT,
Bergense steenweg 797
(Wijk Veeweide)

Tel. 426.85.94.

Afzonderlijk theorie, afzonderlijk praktijk of volledige opleiding, naar keuze. Fakultatief: proefexamen-theorie (audio-visueel). Ook theorie voor bromfietsbewijs. Ook rijles op automatische wagen.

Plaatsaanbiedingen

■ Gevraagd: universitair, menswetenschappen, uitkeringsgerechtigd, bij voorkeur wonend in arrondissement Kortrijk. Dringend gevraagd.

■ Gevraagd: bediende-opsteller, hoger middelbaar onderwijs, uitkeringsgerechtigd, bij voorkeur wonend in de omgeving van Kortrijk of Waregem.

■ Gevraagd: personeel poetsdienst, vijf voltijdse en 10 halftijdse betrekkingen, uitkeringsgerechtigd zijn, twee jaar werkloos in de laatste vier jaar, bij voorkeur wonend in de arrondissementen Kortrijk of Ieper. Dringend.

■ Gevraagd: jonge heer, maximum 40 jaar, voor functie als vertegenwoordiger, dynamisch en bereid ernstig te werken.

Alle plaatsaanbiedingen mogen gebeuren via het kantoor van volksvertegenwoordiger Franz Van Steenkiste, Zeger van Heulestraat 40 te 8710 Heule (tel. 056-35.79.92).

■ 19 j. 3-talige (Nederlands, Frans en Engels) juffrouw, met diploma hoger secundair onderwijs, bedrijfsekonomische informatica, zoekt een gepaste betrekking in Brussel of op de as Brussel-Halle.

■ 20 j. ongehuwd meisje met diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs, afdeling Mode-Kleding, zoekt een gepaste betrekking in het Brusselse of eender waar in Vlaanderen.

■ 23 j. gehuwde tweetalige dame met diploma 3 j. handel en 3 j. sociaal technische, zoekt een betrekking in het Brusselse of op de as Brussel-Ninove.

■ 18 j. juffrouw met diploma hoger secundair onderwijs, kantoorwerken, zoekt een gepaste betrekking in het Brusselse of ten westen van Brussel. Voor inl. zich wenden tot volksvertegenwoordiger Dr. J. Valkeniers, tel. 02-569.16.04.

■ Dame, 23 jaar en wonende in de omgeving van Lier, zoekt werkt. Diploma hoger secundair onderwijs, ekonomisch en noties van informatica. Ref nr. nr. 0776. Belangstellenden kunnen contact opnemen met volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams Nationaal Centrum, Ontvoeringsplein 1 te 2800 Mechelen, tel. 015-20.95.14. Gelieve het ref.nr. te vermelden.

BRABANT

JULI

- 5 LENNIK: 1ste Zomerbarbecue in P.J.I.A.C., Markt 15 te Lennik. Aanvang 18 u. 30. Inschrijven vóór 30 juni. (02-532.09.59).
- 6 JETTE: Guldensporenviering in de zaal van het Sint-Pieterskollege. Aanvang: 14 uur. Inkom: 40 fr., + 3-pas: 20 fr. Organisatie: VBG-Jette.
- 13 KRAAINEM: 11 juli-fuif in jeugdclub „De Villa” te Kraainem. Aanvang 20 uur. Organisatie: VUJO-Kraainem-Wezembeek-Oppem.

Guldensporen te Asse

De inwoners van Asse, alsmede de openbare besturen wordt gevraagd te vlaggen op 30 juni (Ijzerbedevaart), 6 juli (de guldensporenviering te Asse) en 11 juli (de officiële feestdag van de Vlaamse cultuurgemeenschap).

Leeuwevlaggen kunnen bekomen worden bij de plaatselijke VVB-voorzitter Frans Van Ransbeeck (Edingsesteenweg 51, 1700 Asse, telefoon: 452.76.60) of bij het Ijzerbedevaart-sekretariaat (IJzerdijk 49, 8160 Diksmuide, tel. 051-50.02.86).

De Assese viering

Deze gaat door op zaterdag 6 juli in de kapel van het Gasthuis. Aanvang: 19 u. 30. De kulturele raad heeft volgend programma uitgewerkt:

— Inleidingstoespraak door Paul Stoppie, voorzitter van het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel, over de tewerkstelling van de Vlamingen in overheidsdienst.

— Konfrontatie tussen vertegenwoordigers van vier politieke partijen, die aan de hand van een aantal vragen hun zienswijze zullen geven over dit onderwerp, over de Brusselse problematiek en over de eendracht onder de Vlamingen.

— Optreden van de kabaretgroep Komma uit de streek van „Zenne en

Zoniën”, die aan aantal feiten en gebeurtenissen zal hekelen en ook de draak zal steken met de kleine kanten van de Vlaamse Beweging.

— Samenzang en feestdrank aangeboden door de kulturele raad.

Naar Brussel

Om de inwoens van onze gemeente de gelegenheid te geven op donderdag 11 juli de traditionele guldensporenviering op de Grote Markt te Brussel bij te wonen, worden een of twee bussen ingelegd met volgende opstapplaatsen: Mollem (Dorpsplein) om 18 u. 10 en Zellik (rechtover het gemeentehuis) om 18 u. 20. Terugkomst omstreeks 24 uur. Deelneming in de kosten: 60 fr. per persoon. Vooraf inschrijven is noodzakelijk en kan gebeuren bij een van op volgende adressen: Frans Van Ransbeeck, Edingsesteenweg 51, Asse, tel. 452.76.60; Roger van den Cruyce, Keizerberg 13, Asse, tel. 452.79.77; Etienne Keymolen, Bergestraat 75, Asse, tel. 452.93.57; Hugo Verschelden, Ursulinenstraat 10, Mollem, tel. 452.85.82; André Storme, Landerijenstraat 21, Zellik, tel. 460.05.84; Frans van Rossem, Velm 19, Mollem, tel. 452.58.06.

11 juli in 't Schuurke

De Vlaamse sociale en Kulturele Kring Broecksele nodigt uit op haar 11 juli-feestelijkheden in en aan 't Schuurke, Oude Graanmarkt 25 te 1000 Brussel.

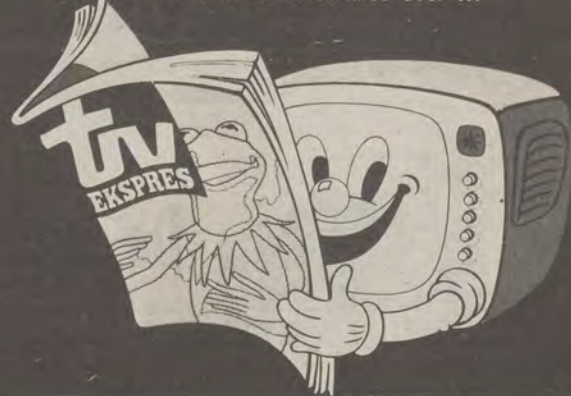
Grilfestijn: van 12 tot 24 u., boesting, witte en zwarte pensen. Samenzang met akkordeonist Staf Cogneau vanaf 22 u., volksmuziekgroep „Zakdoek” vanaf 23 u. 15.

■ 25-jarige bediende, diploma A6/A3 steno-daktylo, talenkennis Ned. en F. spreken en schrijven, kennis van Eng., met 6 jaar ervaring, zoekt een gepaste betrekking zowel te Gent, Brussel of Brugge. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, Sen. A. Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

TV-EKSPRES het meest gelezen tv-blad in Vlaanderen

De meeste Vlaamse kijkers die kieskeurig genoeg zijn om de buis de baas te blijven met een tv-blad gebruiken TV-EKSPRES.

TV-EKSPRES weet alles over tv.

OOST-VLAANDEREN

JULI

- 5 GENT: Vlaams-Nationale Guldensporenviering om 19 u. 30 op het pleintje Mageleinstraat-Volderstraat. Met Maurits Coppieters en kunstgroep Alkuone.
- 6 LEDE: Reuze 11-juli-kaarting „Grote Prijs Schepen en Provincieraadslid Jules Henderickx, om 19 u. 30 in zaal Hemelrijk (ex-Edelweiss), Impedorp. Vooruit: 10.000 fr. + inleg (100 fr./persoon) + trofee.
- 6 ERTVELDE: Tentoonstelling „Maxim Van den Bulcke“ in „De Velbloem“, Hoge Averijstraat 7, Ertvelde. Open op zaterdag vanaf 14 u., zondag vanaf 10 u., andere dagen vanaf 17 u. Gesloten op dinsdag. Tot 25 augustus.
- 6 LOKEREN: 19 uur: eucharistieviering ter nagedachtenis aan onze Vlaamse vrienden en verwanten uit het Hechteniskamp te Lokeren. 20 uur: op de binnenkoer van de Paters, grillfestijn met drank en zang. Inrichters: A. Verbruggenkring.
- 7 ZOTTEGEM: Gezellige 11 juli-barbecue in de Bevegemse Vijvers, Bevegem-Zottegem. Doorlopend van 12 tot 22 uur. Prijs: 250 fr., kinderen tot 12 jaar 150 fr. Inrichters: Vlaamse vriendenkring.
- 7 LEDE: 11 juli-kaarting „Grote prijs Jules Henderickx“. Belottewedstrijd om 15 uur. Vooruit: minimum 10.000 fr.
- 11 NEVELE: Grote 11 juli-viering op de markt. Aanvang 20 uur. Optreden dansgroep en blaaskapelle „De Ware Vrienden“. Toespraak door Paul Van Grembergen. Gratis toegang.
- 11 ASSENEDE: 11 juli-viering.
- 11 HAMME: 11 juli-viering in zaal „De Opkikker“, Veldstraat te Hamme. Aanvang 20 uur. Gastspreker Erwin Brentjens. Inkom 100 fr., kinderen tot 12 j.: gratis. Iedere Vlaams-Nationalist op post!
- 12 GERAARDSBERGEN: 11 juli-viering in de parochiale zaal van Overboelare. Gastsprekers Erwin Brentjens, Francis Van den Eynde. Om 19 uur wordt verzameld aan het Vlaams Centrum, Stationsplein, Geraardsbergen, stoetsgewijze, begeleid door muziek en Vendelgroep naar Overboelare. (20 uur).

Zondag 7 juli 1985

Gewestelijke 11-juliviering te Impe-Lede

Deze jaarlijkse 11 juli-viering start met de traditionele 11 julimis met offerande in de Sint-Denijskerk te Impe.

Zang door het parochiaal koor van Impe o.l.v. de heer J. Van Der Eecken. Massagezang beleid door de heer Frans Mathieu; solozang Herman Slagmulder, aan het orgel de heer Oscar De Coninck.

De kanselrede wordt gehouden door prof. H.A. Mertens, hoogleraar KUL. Bindteksten worden verzorgd door Frieda Doelman. Verzekerde deelname van KSA en VNJ. Na de mis toespraak op het dorpsplein door de heer Karel de Meulemeester, directeur van de Vlaamse Toeristenbond.

Er is gelegenheid tot middagmalen in het Gasthof Godefroid, Langehaagstraat 2 te Impe. Hiervoor inschrijven bij fam. Godefroid, Essestraat 176, Impe, tel. 053-21.29.24.

Organizatie: Gewestelijk 11 juli-komitee Impe-Lede met medewerking van het Davidsfonds, Vlaamse klub Lede, VTB-VAB, ACW, Priester Daensvrienden Aalst, VVVG Broederband, Sint-Maartensfonds, VVB, Snel-Pede, het gemeentebestuur en de Sociaal-Kulturele Raad Lede.

Dienstbetoon VU-Lede

Gedurende de voorbije periode werden door schepen en provincieraadslid Jules Henderickx met de hulp van talrijke medewerkers, meer dan 700 belastingformulieren ingevuld. Proficiat voor die prestatie en dank aan alle medewerkers!

Vlaams - Nationale

Gulden sporen viering

Gent 5 Juli

met medewerking van Maurits Coppieters gastspreker

en optreden van de Kunstgroep Alkuone

te Gent op Vrijdag 5 juli 1985 om 19.30 u op het pleintje aan de Mageleinstraat - Volderstraat.

Hij slecht weer gaat de viering door in de zaal van de V.T.B. - V.A.S. aan de Fiddenhoeke. Naar een kan, in een gezellige sfeer in de Roeland.

N.a.v. 10 jaar FVV

Met honderd naar Straatsburg

Ter gelegenheid van het tienjarig bestaan richtte de Federatie van Vlaamse Vrouwen groepen — in samenwerking met de EVA-functie in het Europese Parlement — een reis naar Straatsburg in. In een mum van tijd was de reis volgeboekt en ongeveer honderd deelnemers maakten zich klaar om van 11 tot 14 juni de Elzas en haar Europese hoofdstad te verblijven.

Wat Europa voor de vrouw betekent? Dat wisten we vóór de afreis: de vele Europese richtlijnen hebben voor daadwerkelijke gelijkere behandeling van de vrouwen in Europa gezorgd.

We leerden Europa uit haar Europese instellingen kennen: even stoppen voor een gestroomlijnd gebouw te Brussel, dineren op de tweeëntwintigste verdieping van de Europese building te Luxemburg en met verbazing de vele gangen doorlopen van het Europese Parlement in Straatsburg. We konden de „Europeanen“ gadeslaan, zetelend in de vergaderzaal, nog vlak voor de uitbreidingswerken ter gelegenheid van de toetreding van Spanje en Portugal. Het debat dat we de tweede dag meemaakten, leerde ons niet zoveel nieuws: voor zover we konden volgen, debatteerden de heren en — vele — dames over het vrij handelsverkeer tussen de verschillende landen-lid-staten.

Konfrontatie

Maakten we kennis met gebouwen, en werden abstracte begrippen wat konkreter, dan hebben we gedurende deze reis vooral mensen ontmoet. Uiteraard leerden we elkaar beter kennen: dat is het grote nut van samen op tocht te gaan. Maar we werden ook vriendelijk onthaald door de twee VU-Europarlementsleden, Willy Kuyjpers en Jaak Vandemeulebroecke. Beiden hebben een kleurrijk en levendig beeld gegeven van hun EVA-fractie, van hun inzet voor de kleine volkeren in de Europese gemeenschap die voor hun bestaan vechten. We beseften hoe machtig wij Vlamingen in feite zijn, over welke mogelijkheden wij beschikken... en hoe weinig wij ervan gebruik maken. Maar door de konfrontatie met de strijd om het overleven van verschillende volkeren, zagen we des te beter het wonder van de Vlaamse opstanding in, en zo heeft deze Europese reis ons misschien nog meer in onze overtuiging gesterkt. Wanneer wij dan vernamen welke pioniersrol de Volksunie op Europees vlak vervult — o.m. door zelfs via het Europese Parlement het financieel ondersteunen van bij voorbeeld de Oksitaanse nationalist, zodat zij verkiezingen kunnen winnen — dan waren we fier te behoren tot dezelfde politieke strekking. Wij ervoeren ook hoeveel werk de beide parlementsleden aflaggen en hoe zij hun medewerkers ook in 't gareel spannen. Jammer dat het vele goede wat zij in Europa presteren, zo weinig bekend is.

Aan den lijve...

Wij maakten kennis met Ferdinand Mosschenroos, de voorzitter van de Elzass-Lothringischer Volksbund. Sommigen onder ons hadden de indruk dat hij een hopeloze strijd uitspeelde. Toch behaalt hij met zijn partij zeer behoorlijke resultaten in de Elzas. Maar Straatsburg doet haar uiterste best zo Frans mogelijk te lijken, en slechts als je hardnekkig Duits blijft spreken, krijg je een antwoord in de voorvaderlijke taal, zij het met aksent en met tegenzin. We kuierden ook door de markt in Colmar en daar kon je aan de kraampjes horen dat de autochtone bevolking ergens de taal van vroeger trouw gebleven is. Straatsburg zelf gaf een mooie, maar soms onheilspellende indruk. Geen stad in Frankrijk heeft immers zoveel alcoholisten, zoveel clochards en zo'n criminaliteit. Dat laatste ervoeren we „aan den lijve“: tijdens onze rondvaart op de Ill, de rivier waarrond Straatsburg ontstond, kraakten dieven één van onze autobussen, tijdens de korte tijd dat die onbeheerd op een openbaar plein waren achtergebleven. Gelukkig was iedereen zo verstandig geweest alles van waarde mee te nemen, zodat slechts een aantal schoenen, laarzen en jassen onrechtmatig van eigenaar veranderden...

Vrouw in Europa

De reis was leerrijk op vele vlakken: we bekeken vol bewondering de prachtige gotische kathedraal, Franse gotiek, in opdracht van Duitse aartsbis-

Samen met de EVA-verkozenen op de trappen van „Straatsburg“...

schoppen en door Duitse bouwmeesters opgetrokken. De Duitse geschiedenis blijft overal aanwezig: in de grote kastelen aan de rand van de Vogezes, in de Fachwerk-huizen van Riquewihir, in het Isenheimer-retabel van Mathias Grünewald, en in de parelende wijn die we in een klein Vogezendorpje mochten proeven.

De „Antwerpse“ bus heeft dan ook met mooie liederen en kracht van geschoolde vrouwenstemmen, de reis doorgezongen.

Onze dank gaat naar de twee gidsen, die vol toewijding de „honderd“ tot bij de twee Euro-parlementsleden loodsten, ons in contact brachten met de kranige oude heer Columbu uit Sardinie, ervoor zorgden dat we de wachttijd in het Parlement met koffie konden doorbrengen, ons zonder problemen onze hotelkamers aan de hand deden en alle kleine problemen met de glimlach oplossen. Rudy Bollaerts zal bij de Antwerpenaars en Brabanders vrienden hebben gevonden en hetzelfde geldt voor Gilbert Vanoverschelden voor de West- en Oostvlamingen. Uit Limburg waren dames uit Tessenlerlo gekomen, zodat in onze reis gans Vlaanderen vertegenwoordigd was.

We hadden vernomen dat de zogenegde „vrouwencommissie“ echter was opgeheven. We maakten van de gelegenheid gebruik om onze vertegenwoordigers hierover om uitleg te vragen. Zij waren voorstanders van het afschaffen van de speciale werkgroep, omdat alle „vrouwenproblemen“ daarheen werden versast en verder geen oplossing kregen. Het is beter de situatie van de vrouw in alle commissies te laten bespreken. We moesten toch denken dat wij in eigen land tot de bevinding gekomen zijn dat er nodig een „ministerie voor de Vrouw“ moet opgericht worden, omdat het werken in verschillende parlementscommissies zonder coördinatie en efficiëntie verloopt, voor wat de vrouwenvraagstukken betreft. We drongen dan ook bij onze parlementsleden aan op een coördinatie van de nu gescheiden werking.

Zo gleden we na vier dagen intensief indrukken verwerken terug het gewone leven in. We zijn met veel goede herinneringen uit Straatsburg vertrokken en wat geeft meer intensiteit aan het leven dan goede herinneringen?

Huguette DE BLEEKER-INGELAERE

Geschiedenis van de Vlaamse Beweging in het arr. Kortrijk

Door het Vlaams Ziekfonds West-Flandria werd vanaf maart 11 gestart met de studie van de geschiedenis van de Vlaamsgezinde verenigingen in het arrondissement Kortrijk.

Voor dit studiewerk werd, in het kader van een BTK-project, de heer Rik Verlinde, licentiaat geschiedenis, ingeschakeld.

De activiteiten liggen op twee vlakken: het interviewen van personen die het meegemaakt hebben en die informatie kunnen verstrekken over de Vlaamsgezinde kulturele en politieke verenigingen die na de Eerste Wereld-

oorlog in het arrondissement Kortrijk bestonden. Het aanleggen van een archief over de Vlaamse Beweging (verkiezingspamfletten, affiches, tijdschriften, foto's, brochures e.d.).

Personen die op een of andere manier hun medewerking willen verlenen worden graag verwacht.

Kontaktpersonen: R. Verlinde, p/a West-Flandria, Graaf Gwijde van Namenstraat 7, 8500 Kortrijk (tel. 056-22.56.98).

W. Deconinck, Loncinstraat 15, 8500 Kortrijk (tel. 056-21.26.99).

Guldensporen-volksfeest te Middelkerke

Op zaterdagavond 13 juli organiseert VOVO een Guldensporen-volksfeest. Dit grote gebeuren heeft plaats op de weide naast camping Viking, Oostendelaan 111 te Middelkerke. Een uniek volksfeest: niet enkel voor de Vlamingen van bij ons maar tevens voor alle geïnteresseerde toeristen!

Wat er allemaal op het programma staat voor dit grandioze volksfeest? Er

is een optreden voorzien van de muzikanten van de volkskunstgroep Den Uyl, tal van volksspelen, lekkere hapjes maar tevens ook een barbecue, een verfrissend glas bier, je kunt ook een dansspasje wagen op de dansvloer, natuurlijk wordt ook de zangstonde niet vergeten...

De inkom bedraagt 30 fr. Afspraak op de weide vanaf 18 u.

25 jaar

lustrerie de vriese

betaalbare prijzen!

- 20 %
- 10 % op spotarmaturen

baron ruzettelaan 78 brugge
050/35.74.04
baan van brugge naar kortrijk

Izegems schepen Geert Bourgeois: Samenwerking tussen overheid en privé voor stadskernherwaardering

Wie „schepen Bourgeois” noemt, weet over wie het gaat in Izegem. Hij is zowat de verpersoonlijking van een nieuwe stijl in de politiek in Izegem. Zijn stevige dossierkennis gaat samen met een zakelijke aanpak van de problemen. Hij weet rustig te luisteren naar wie zich opwindt, of bij de meest explosieve materies. Achter die schijnbare afstandelijkheid gaat een enorme werkkraft schuil. Reken er ook maar een gepassioneerde inzet bij voor de gemeenschap, voor wat recht is, voor alles wat de medemens vooruithelpt. Dat is geen toeval: in de VU is hij al actief vanaf zijn zestiende.

Geert Bourgeois is eerste schepen van Izegem. Tot zijn bevoegdheden behoren o.a. openbare werken en ruimtelijke ordening, traditioneel belangrijke aangelegenheden. Onder zijn toezicht is voor de eerste keer echt werk gemaakt van de zgn. „stadskernherwaardering” in Izegem. We vroegen hem daarover meer uitleg.

WIJ: Wat verstaat men eigenlijk onder „stadskernherwaardering”?

Geert Bourgeois: „Het gaat er om, de oude, verkrotte stadscentra weer bewoonbaar te maken, nieuw leven in te blazen. Stadsinbreng is een idee dat de VU reeds lang nauw aan het hart ligt. Toen de Vlaamse Regering met subsidies over de brug kwam, hebben wij er dan ook op ingepikt. Izegem is immers een typisch voorbeeld van een industriestadje, dat vooral in de 19de en de eerste helft van de 20ste eeuw een hoge vlucht nam, en waar her en der, in volle centrum, fabrieken en ateliers werden neergepoot. Sedertdien zijn echter vele daarvan failliet gegaan, ofwel werden de gebouwen verlaten omdat hun infrastructuur onaanpast was, en de eigenaars konden uitwijken naar de industrieterreinen, met al hun faciliteiten en voorzieningen. Het dient gezegd dat de meeste private panden in dergelijke, voor herwaardering vatbare gebieden, zeer oud en bouwvallig zijn, en dat de bevolking er gemiddeld tamelijk oud of „vergrisd” is.”

WIJ: Heeft men in Izegem geopteerd voor een globale, of een eerder gediversifieerde aanpak?

Geert Bourgeois: „Duidelijk het laatste. In de loop van 1984 werden drie gebieden afgebakend, het „Marktcentrum”, de „Melkmarkt” en de „Maandagmarkt”. Voor wij tot die definitieve afbakening kwamen, is er voortdurend overleg geweest met de leden van de zgn. „stuurgroep” — in het leven geroepen voor elk van deze drie projecten —, d.w.z. een aantal politici, ambtenaren, vertegenwoordigers van instellingen die met stedenbouw te maken hebben, en vooral inwoners van het betreffende gebied. Het moet mij van het hart dat er werkelijk een zeer goede samenwerking is geweest, en dat alle deelnemers er duidelijk van overtuigd waren dat snel en efficiënt moest worden gehandeld.

De aanpak d.m.v. het selecteren van

drie gebieden biedt uiteraard het voordeel dat wij ons kunnen toespitsen op de specifieke noden en wensen van elk gebied. De structuur is immers telkens anders, maar vertoont wel altijd dezelfde negatieve punten. Een paar ervan heb ik al kort aangeraakt: hoge leeftijd van de inwoners, veel leegstaande panden (Ik geef één voorbeeld: in de zone „Melkmarkt” is er 13 % leegstand), zeer oude panden. Daarnaast is er de zeer lage woondichtheid (veel alleenstaanden, enz.), de slechte bouwfysische toestand van de woningen, gebrek aan groenvoorziening en handelspanden...

WIJ: Waar ligt nu eigenlijk de klemtoon bij die nagestreefde „vernieuwing” of „herwaardering”? Bij het overheids- of privé-initiatief?

Geert Bourgeois: „Wel, hierin zit precies het eigene van deze projecten, speciaal ook in Izegem. Wij streven naar een zo intens mogelijke samenwerking tussen overheid en privépersonen. Wij gaan er immers van uit, dat de mensen die reeds in deze gebieden wonen, het eerst aan de beurt moeten kunnen komen. Hier spelen natuurlijk de toelagen mee vanwege het Vlaamse Gewest, waarvan privé-initiatiefnemers kunnen genieten. Wie voor

60.000 fr. verbouwingen of aankopen doet, kan al zo'n toelage krijgen, die kan gaan tot 50 % van de kostprijs, dan nog telkens met 25 % verhoogd per kind ten laste. Die toelage bedraagt 30 % indien het belastbare gezinsinkomen lager ligt dan 400.000 fr. netto per jaar.

Ik wil het hier wel nader hebben over de handelaars, en de handelsfunctie. Wij constateren dat verschillenden van hen niet beter vroegen dan zo'n herwaarderingsoperatie. Al te vaak immers zitten zij ingebed in een beperkte ruimte, onvoldoende uitgerust met nutsvoorzieningen, met te weinig of ontoegankelijke uitwegen, enz. Zij zijn dan ook graag ingegaan op onze vraag tot medewerking. Wij stellen hen b.v. voor om braakliggende grond — d.w.z. grond die braak ligt nadat wij het opstaande pand of krot hebben gesloopt — te kopen, met de verplichting om er nadien op te bouwen. Ook een aannemer kan een pand otrekken, en kan dat dan zelf aan een handelaar verkopen. Het is wel degelijk een primaire bekommernis geweest, om zo veel mogelijk de woon- en handelsfunctie te stimuleren, en om de eigen zin voor initiatief van de mensen te prikkelen. Tot onze voldoening hebben wij tot nu toe al een zestal percelen op die manier kunnen verkopen. We zitten dus op de goeie weg.

Wat de overheidsinbreng betreft, wil ik nog kwijt dat wij er links en rechts naar streven, om openbare gebouwen in die gebieden te incorporeren, maar dan wel openbare gebouwen die zeer „persoonsintensief” zijn gericht, en die voor heel wat leven in de binnenstad kunnen zorgen. Ik denk hier vooral aan de Izegemse bibliotheek. Er is een plan om een nieuw bibliotheekgebouw op te trekken aan de rand van het gebied „Marktcentrum”. De gebruikers zullen op die manier voor of na hun bezoek aan de bibliotheek onmiddellijk in een kleinschalig opgevat winkelcentrum terecht komen.

Ik wil die term „kleinschalig” nog speciaal in het licht stellen. Onder het vorige (CVP-)bestuur bestond ook een zogezegd herwaarderingsplan, eigenlijk meer een monsterproject, dat het uitsluitend zag in — zeer dure — nieuwbouw, toe te wijzen aan één grote bouwpromotor. Ongetwijfeld zou men daarmee heel wat mensen het stadscentrum uitgejaagd hebben. Wij willen het tegenovergesteld.

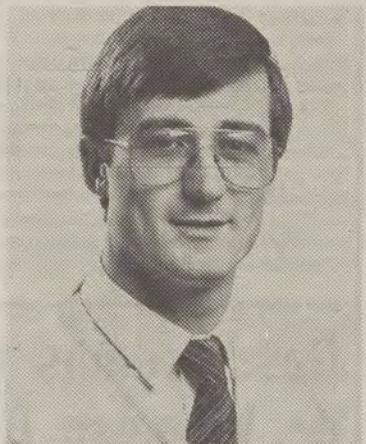
Onmisbaar groen

WIJ: Hoe zit het met het groen?

Geert Bourgeois: „In de schoot van de stuurgroepen werden de gebieden afgebakend, en ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad. Nadien werden de dossiers doorgespeeld naar Brussel, en twee ervan zijn intussen ook door de hogere overheid definitief goedgekeurd: „Marktcentrum” en „Melkmarkt”. Nog wat geduld en wij krijgen zeker ook voor „Maandagmarkt” het groene licht.

Voor ieder van die gebieden werd uiteraard ook een actieplan opgesteld, gespreid over een termijn van een vijftal jaar, dat de vervulling van de plannen in verschillende fases voorziet. Daar zitten ook heel wat zaken tussen die zo efficiënt mogelijk zullen aangepakt worden met een minimum aan middelen, zoals aanleg van nutsleidingen, verbreding van voetpaden, enz.

Zoals gezegd, we zitten op de goeie weg, en dat blijkt vooral uit de eensgezindheid en de wil tot samenwerking van alle betrokken partners.

VU-schepen Geert Bourgeois: „Stadskernherwaardering is niet alleen een taak van de overheid, zoveel mogelijk mensen moeten daarbij betrokken worden.”

Modelkontraat tussen overheid en privépersonen

Door de Izegemse gemeenteraad werd, met het oog op de verdere realisatie van de stadsinbreng, een modelkontraat goedgekeurd, een zgn. „overeenkomst van ingebruikgeving van grond”. Het is de bedoeling van het stadsbestuur van Izegem om optimaal samen te werken met privé-initiatiefnemers, aannemers, enz.

Het plan is, dat die privépersonen zouden bouwen op grond die stadseigendom is. Daartoe wordt die grond aan hen in gebruik gegeven door het stadsbestuur, met de verplichting dat ze er binnen een termijn van twee jaar na de ingebruikneming voltooid gebouwen op zullen hebben geplaatst. Anders moeten bepaalde schadevergoedingen worden betaald.

De voltooid gebouwen en de gronden waarop ze staan, kunnen nadien worden verkocht. In die zin moet er nauwe samenwerking zijn tussen de stad en die derde partijen. Het stadsbestuur zal ook recht van voorkoop hebben op de gebouwen.

De privépartijen moeten er anderzijds zelf wel naar streven, het gebouw te verkopen. Hier kan de stad evenwel zelf derden kandidaat-kopers aanwijzen. In overleg met het stadsbestuur zullen verkoopprijzen worden vastgesteld. Indien geen verkoop heeft plaatsgehad binnen één jaar na het einde van de werken, kan de privé-initiatiefnemer de stad verzoeken om — onder voorbehoud van goedkeuring door de gemeenteraad — het gebouw weer aan te kopen. Indien de stad dat niet wil, zal de privépartij de grond aankopen op het eerste aanzoek van het stadsbestuur.

WEST-VLAANDEREN

JULI

- 4 **KORTRIJK:** Geleid bezoek aan de rechtbank in werking o.l.v. adv. J. De Schaepe meester. Verzamelen om 9 u. 30 bij mevr. J. De Schaepe meester, Burg. Nolfstraat 25, Kortrijk. Organisatie: FVV-Kortrijk.
- 4 **GISTEL:** In de feestzaal van het Sint-Godelievekollege om 20 uur: Willem Vermandere. Inrichting: Sociaal fond van de Burgemeester t.v.v. Weid en Wilgen. Inkom 200 fr., voorverkoop 180 fr. Kaarten te bekomen bij de bestuursleden.
- 6 **KORTRIJK-BELLEGE:** 11 juli-viering in de zaal „Het Gemeentehuis”, Plaats te Bellegem, om 19 u. 30. Gastspreker: Guido Sweron, met diavoorstelling onder het thema „Voeren om van te houden”.
- 6 **IZEGEM:** 11 juli-viering: om 15 u. 30 optocht van de jeugdverenigingen o.l.v. de drumbank van de Scouts. 16 u. 30 Eucharistieviering in Kachtem, opgeluisterd door „De Kerels”. 19 u. 30 Feestavond in het Parochiaal Centrum te Kachtem. Feestrekenaer is Clem De Ridder. Gezellig samenzijn met orkest Emiz. Presentatie: Lut Bogaert. Org.: Stedelijke Kulturele Raad mmv. Stadsbestuur en FVV.
- 10 **DAMME:** 11 julifeest in het Damse stadhuis. Bloemenhulde aan het standbeeld van Jakob Van Maerlant. Alle nationalisten aanwezig. Inrichters: Davidsfonds.
- 10 **BRUGGE:** 19 u. 30: Hulde bij het standbeeld van Breydel en De Coninck op de Markt, met neerlegging van bloemen. Aansluitend om 20 uur: herdenking in de Stadsschouwburg. Gelegenheidsrede door Koen Baert. Org.: 11 juli-komitee.
- 11 **BRUGGE:** 9de Brugse Mettentocht — naar Zeebrugge en per boot terug. Vertrek aan de Kruispoort 18 km: inschrijvingen vanaf 16 u. vertrek 17 uur. 8 km: inschrijvingen vanaf 17 u. Vertrek 19 uur. Deelnameprijs 50 fr. Inlichtingen: J.M. Bogaert (050/35.64.13). Organisatie: 11 juli-komitee.
- 11 **IZEGEM:** 11 juli-viering. Om 11 uur beiaardconcert door Frank Deleu. Om 19 uur officiële ontvangst op het stadhuis. Toespraak door Erik Vandewalle, schepen van kultuur. Organisatie: stadsbestuur.
- 11 **KORTRIJK:** 11 juli-viering in West-Flandria, Graaf Gwijde van Namenstraat 7, Kortrijk om 20 uur. Feestrede: senator Michiel Capoen. Organisatie: VU en FVK Kortrijk.
- 12 **IZEGEM:** Vlaams Huis: vijfde kaarting. Organisatie: Kaartersklub Vlaams Huis. Ook op 13 en 14/7.
- 13 **OOSTENDE:** 11 juli-eucharistieviering in de Dominikanenkerk, Christinastraat 95 om 17 uur. Organisatie: VVG-Oostende.
- 13 **TORHOUT:** 11 juli-viering met tuinfeest in open lucht, bij slecht weder in zaal Sparrenhove, wijk „De Goede Herder”. Prijs: volw. 300 fr., kind tot 12 j.: 150 fr. Inschrijven bij W. Baert 050-21.36.52.
- 22 **DAMME:** Familiale uitstap. Jong en oud bezoeken soldatenkerkhoven — picknick ergens te velde — tocht op de Kemmelberg... Roden Berg en Zwarte Berg. Daarna even een wipje over de schreve. Organisatie: VU-Damme.

Terugvaart vanuit Zeebrugge

Brugse Mettentocht

Op donderdag 11 juli gaat voor de 9de keer de Brugse Mettentocht door. Deze uitgave kent een aangename vernieuwing: de deelnemers aan de 18 km worden per boot vanuit Zeebrugge terug naar de startplaats gevaren.

Een knap initiatief van VU-schepen Jean-Marie Bogaert.

Zoals bekend gingen de Brugse Metten op 23 mei 1302 de eigenlijke overwinning van de Vlamingen op de Franse legers tijdens de Guldenpenslag van 11 juli vooraf. De Brugse gilden bereidden deze Brugse Metten voor vanuit Sluis en Damme, en vielen in de vroege morgen van 23 mei via een opening in de stadswallen tussen Dampoort en Kruispoort de slapende stad binnen. De wandelaars die tijdens de voorbije jaren deelnamen aan deze Mettentocht legden een deel van deze historische weg tussen Damme en Brugge opnieuw af.

waar de befaamde Willem van Saeftinghe als lekebroeder verbleef.

In de nieuwe zeeluis wacht een luxe-passagiersschip, de Benelux, die alle wandelaars terug naar Brugge zal brengen. Aan boord ontvangt elke deelnemer nog wat dokumentatie en uitleg over het Zeebrugse havengebouwen. Via het zeekanaal bereikt men opnieuw de Breydelstad. Alleen deze boottocht loont de moeite om de 18 km mee te doen!

Praktika

Start- en aankomst is voorzien aan de Kruispoort. Voor de 18 km wordt het vertreksein gegeven om 17 uur, voor de 8 km om 19 uur. De boot met de lange afstandwandelaars vertrekt omstreeks 20.30 uur in Zeebrugge en de aankomst aan de Kruispoort is voorzien tegen 22 uur. De deelnameprijs bedraagt amper 50 fr. Hiervoor krijgt men een wandelbrevet, een parkeersbeschrijving, een frisdrank en een typisch Brugs aandenken. De boottocht is in die prijs begrepen.

Het aantal deelnemers aan de 18 km is beperkt. Dit noodzaakt tijdig inschrijven. Men kan dit nu reeds doen. Bij Jean-Marie Bogaert, Eikenberg 12, 8310 Brugge 3 (tel.: 050/ 35 64 13, tussen 17 en 19 uur).

Onze felicitaties voor dit originele initiatief, dat genomen werd door de VU'er Bogaert, in samenwerking met het Brugse 11-juli-komitee! (pvdd)

ZOEKERTJE

■ Gevraagd: gezins- en bejaardenhelpers, twee jaar uitkeringsgerechtigd in de laatste vier jaar: acht halfzijdse betrekkingen verspreid over de arrondissementen Kortrijk en Ieper. Dringend gevraagd.

Vrijdag 5 juli in Malpertuus Paul Van Grembergen te Herderen

Naar jaarlijkse gewoonte heeft ook dit jaar in Riemst de Guldensporenviering plaats. Vrijdag 5 juli om 20 u. 30, in Hove Malpertuus te Herderen, is andermaal het trefpunt van Vlamingen die het feest van de Vlaamse Gemeenschap willen vieren. Zoals elk jaar is er weer een gevarieerd programma van sprekers, samenzang en bezinning.

Het optreden van Ria Geraerts zal niemand ontgaan. Ze trad meermaals op voor radio en televisie en was onlangs nog te zien en te horen bij Mike Verdrengh. Op het Vlaams-Nationaal Zangfeest was zij één van de twee solisten, een optreden waar zij zeker prat op gaat en waar zij een overweldigend succes oogtte met

twee eigen composities. Tot op heden heeft zij reeds vier langspeelplaten uitgegeven.

Gastspreker van de avond is volksvertegenwoordiger Paul Van Grembergen uit Ertvelde. Van Grembergen is momenteel fractieleider van de VU in de Vlaamse Raad. Het thema dat hij zal behandelen heeft betrekking op de belangrijkheid van de verkiezingen voor Vlaanderen.

Het optreden van Ria Geraerts is mede mogelijk gemaakt door de medewerking van de dienst Volksontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap. Afspraak op vrijdag 5 juli 1985 om 20 u. 30 in Hove Malpertuus te Herderen.

11 juli te Bree

De Volksunie-Jongeren van Bree nodigen uit op hun 11-juliviering.

Programma — 17 u. 30: samenkomen aan de stedelijke bibliotheek.

17 u. 45: bloemenhulde aan de gedenksteen van pater Lambertus Vandermeulen. Uiteenzetting over het leven van pater Lambertus door e.h. J. Neyens. Korte 11-julitoespraak door M. De Ceulaer, VUJO-voorzitter Bree. Korte zangstond o.l.v. de heer J. Geebelen.

18 u. 30: aankomst feestzaal „El Toro”. Toespraak door Erwin Brentjens, TAK-voorzitter (TAK). Korte toespraak door Jaak Gabriëls, burgemeester en VU-volksvertegenwoordiger. Bekendmaking van de 11-julilaureaat Receptie.

20 u. 30: het VUJO-bestuur stelt voor het 11-julikoncert bij te wonen, georganiseerd door de harmonie „De Verenigde Vrienden”, op het Vrijthof.

LIMBURG

JULI

- 5 RIEMST: Guldensporenviering in Hove Malpertuus, Herderen-Riemst. Optreden van Ria Geeraerts, gastspreker: Paul Van Grembergen. Aanvang: 20 uur. Organisatie: VU-Riemst.
- 7 BILZEN: Hommelenfeest. VU-afdeling Eigenbilzen-Hoelbeek en Hees-Mopertingen-Rosmeer organiseren een groot familiefeest op Hommelen.
- 7 EIGENBILZEN: Hommelenfeesten op de boerderij van Hommelen, met: afdelingenspel, Vlaamse kermis, Jonkholt (bezoek ruïne), optreden wereldrekordhouder „geldstukken oprapen met de mond”, openluchtbal. Inkom: 70 fr. Organisatie: VU-Eigenbilzen-Hoelbeek-Mopertingen-Hees-Rosmeer.
- 7 GENK: Provinciale raad VU-jongeren Limburg om 10 uur in de Slagmolen, Slagmolenweg, 3600 Genk.

Zondag 7 juli op Hommelenhof

Hommelenfeesten te Eigenbilzen

De VU-afdelingen Eigenbilzen-Hoelbeek en Mopertingen-Hees-Rosmeer organiseren voor de derde keer een groot feest op de boerderij van Hommelen te Eigenbilzen.

Vlaamse kermis: attracties voor groot en klein, o.a. eendjes vissen, marmotten, sjoelbakken, kegelen, nagel kloppen...

Jonkholt: er is de mogelijkheid om een bezoek te brengen aan de opgravingen van dit middeleeuws kasteel en dit onder leiding van gidsen.

Om 19 u. optreden van de wereldrekordhouder „geldstukken oprapen met de mond”. Deze Limburger slaagt erin meer dan 200 éénfrankstukken op te rapen.

Om 20 u. openluchtbal: een uniek evenement in deze prachtige omgeving van Hommelen. Orkest: De Dansende Vingers.

De ganse tijd is er een verzorgd restaurant met Eigenbilzerse specialiteiten, barbecue en buffet. Inkom: 70 fr.

Hommelen was in de Middeleeuwen een heerlijkheid, zoals er toen in deze streek verschillende waren. De vorm en de grachten die er nu nog zijn, tonen een grote gelijkenis met de nu nog bestaande „heerlijkheden”.

Het naburige „Jonkholt” is een ruïne van zo'n heerlijkheid, waar op dit ogenblik opgravingen bezig zijn.

Het programma van deze feesten:

Om 15 u. afdelingenspel: een spel zonder grenzen tussen de VU-afdelingen van Groot-Bilzen. Hier wordt gestreden voor de wisselbeker „Schepen Frieda Brepoels”.

Speciaal voor toeristen

In zomershort naar Brugge en Zeebrugge

Op dinsdagen 9 juli en 13 augustus organiseert VOVO telkens een daguitstap naar de havenwerken van Zeebrugge en het romantische Brugge. Het havenbezoek omvat een diamontage, een tentoonstelling, een korte uiteenzetting met als sluitstuk een rondrit in de Zeebrugse haven. In de namiddag wordt richting Brugge gereden. Er is een bezoek gepland aan enkele oudheidkundige bezienswaardigheden in het rustige en pittoreske Sint-Annakwartier.

Deze daguitstap gebeurt telkens per bus. Er zijn opstapplaatsen voorzien om 8 u. te Middelkerke en om 8 u. 15 te Oostende. Omstreeks 18 u. is de terugkeer voorzien in Oostende.

De prijs voor deze dagtrip bedraagt 500 fr. (maaltijd, rondleiding en bus

inbegrepen). Inschrijven vooraf is noodzakelijk en kan gebeuren via VOVO, Aartshertogstraat 4 te Oostende-Mariakerke of tel. 059-50.84.80.

Kortrijk op 11 juli naar Brussel

Op de nationale feestdag moet Vlaanderen massaal aanwezig zijn in zijn hoofdstad. Daarom leggen wij een bus in. Vertrek: café De Posthoorn, Conservatoriumplein, Kortrijk, om 17 u.

Inschrijvingen: Giel Seynaeve, Kortrijksestraat 183, 8710 Heule, tel. 056-35.40.84.

Guldensporen- voetbaltornooi te Dilsen

Op zaterdag 6 juli heeft op de terreinen van voetbalklub Heidebloem in Dilsen het tweede Guldensporentornooi plaats. Acht ploegen schreven hiervoor in.

Wisselbeker senator Louis

De eerste aftrap is om 13 uur. De tussenwedstrijd zal gespeeld worden door twee sportieve families en de Koninklijke Schutterij Houtissen-Dilsen zal de finale luisterrijk voorafgaan.

Na al dit klauwend sportief geweld verwachten we sportievelingen en sympatizanten in de kantine voor een gezellig samenzijn met barbecue en voor de prijsuitreiking. Iedereen is van harte welkom.

Het terrein is gelegen dicht bij het kanaal, d.w.z. vanuit het centrum van Dilsen voor de brug links indraaien en dan aan de rechterkant waar de leeuwen wapperen. Tot zaterdag.

Aanbevolen huizen

<p>Loodgieter Dakwerken Veranderingswerken</p> <p>ALPANROOF</p> <p>Amerikalei 237 2000 Antwerpen Tel. na 19 u.: 03-238.88.40</p> <p>ZINK - LOOD - KOPER - P.V.C. WERKEN - NATUUR- EN ETERNITLIEIEN ASFALT - ROOFING - SHINGELS - SCHALIEN - DAKPANNEN SCHOUWEN - REINIGEN EN HERSTELLEN AFVOERBUIZEN - RIOLEN HANGGOTEN - BEKLEDEN VAN ZIJGEVELS EN CORNICHE PLASTIEK- EN GLASKOEPELS EN DAKRAMEN GRATIS PRIJSOPGAVE</p>	<p>PVBA BERT</p> <p>Assesteenweg 101, Ternat Tel. 02-582.13.12</p> <p>VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI</p>	 <p>n.v. de winne - uyttendaele</p> <p>handeldrukkerij typo - offset fabrikatie omslagen - zakomslagen</p> <p>migrostraat 128, 9328 dendermonde-schoonaarde tel. 052-42.33.04 - 42.39.16</p>	<p>Vakantiehuis REIGERSNEST Pr. Boudewijnlaan 39 8460 KOKSIJDE 058-51.29.25 folder op aanvraag Het huis waar VLAMINGEN THUIS zijn.</p> <p>(Adv. 96)</p>	<p>GELD</p> <p>Onmiddellijk te bekomen bij FRANS VAN MOORTER Vijfhuizen 6, Erpe Tel. 053-21.29.11 en 053-21.27.57</p>	<p>STUDIO DANN 02-428.69.84</p> <ul style="list-style-type: none"> - Industriële fotografie - Mode/architectuur - Huwelijksreportages <p>Leon Theodorstraat 36, 1090 Brussel</p>	<p>DE PRIJSBREKER van het goede meubel</p> <p>Groenstraat 84, 2000 Antwerpen Tel. 03-236.45.31 Open van 10 tot 19 u. 30</p> <p>Zondag en maandag gesloten.</p>
<p>DROOGKUIS - WASSERIJ BEDRIJFSKLEDIJ ST.-PIETER</p> <p>Kollegestraat 33, 2400 Mol 014-31.13.76</p>	<p>FRANSSSENS OPTIEK:</p> <p>Silhouette Marwitz Rodenstock</p> <p>Herentalsebaan 340, Deurne-Z. Tel. 03-321.08.96. Kerkstraat 44, Antwerpen Tel. 03-235.64.75.</p>	<p>ESOX STAN PHILIPS</p> <p>Groothandel Hengelsport</p> <p>Panorama 36 1810 Wemmel Tel. 02-478.19.93 Import - Export</p>	<p>KLEDING LENDERS</p> <p>Sint-Damiaanstraat 41 Wommelgem Tel. 03-353.70.39</p> <p>Dames-, heren- en kinderkleding.</p> <p>GUIDO NUYTENS Longtinstraat 126, 1090 Brussel Tel. 426.19.39</p>			
<p>KEUKENS - SANITAIR - VERWARMING</p> <p>VAN DER CRUYS</p> <p>Assesteenweg 65, Ternat Tel. 582.29.15</p> <p>Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.</p>	 <p>KOSTUUMS EN BROEKEN</p> <p>in maatwerk zo'VEEL BETER meesterkleermaker Vermees</p> <p>STEENHOUWERSVEST 52 ANTWERPEN T-231.35.83</p>	<p>PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN</p> <p>Algemene Bouwondernemingen</p> <p>Gentsestraat 238 9500 Geraardsbergen Tel. 054-41.25.89</p> <p>Wij bouwen voor u sleutel op de deur.</p>	<p>GEORGES DE RAS PVBA</p> <p>Autocars, autobus, ceremoniewagens, begrafenisonderneming</p> <p>Hoogstraat 20 Lede Tel. 053-21.36.36</p> <p>Houtzagerij DE ROOSE N.V.</p> <p>Algemene hout- en platenhandel Schaverij</p> <p>AFD.: NINOVE - 9400 Steenweg naar Aalst 496 Tel.: 053-66.83.86. AFD.: OKEGEM - 9471 Leopoldstraat 114 Tel.: 054-33.17.51. 054-33.11.49.</p>			

Topatlete Betty Vansteenbroek:

„Sport moet puur blijven”

TESSENDERLO — Ze is knap, intelligent en jong. In 1981 werd Betty Vansteenbroek Europees kampioene bij de junioren op de 1500 meter. Ondertussen won zij tientallen wedstrijden en verpulverde zij twee Belgische rekords.

Zij is de hoop van atletiekminnend Vlaanderen.

THUIS geboren, in '63 te Schoot (bij Tessenderlo). „Ik was er toen al rap bij,” verklaart zij lachend. Na de humaniora ging zij naar Heverlee en werd regentes lichamelijke opvoeding en biologie. Betty Vansteenbroek was één jaar stagiair, stempelde enkele maanden en nu werkt zij in een BTK-project van de Looise atletiekvereniging.

Het Belgische rekord op de 1500 en 3000 meter prijkt op haar naam en zij won talrijke andere Belgische kampioenschappen. De schouw van het salon bij haar thuis staat vol bekens en herinneringsplakketten.

Een gesprek over haar leven, de topsport en de verwachtingen.

Het begon als 'n spel

WIJ: Hoe komt iemand ertoe atletiek op topniveau te gaan beoefenen?

Betty Vansteenbroek: „Dat is gegroeid. Toen ik 8 jaar was liep ik reeds mijn eerste cross. In het spel met kinderen uit de buurt bleek spoedig dat ik vlugger kon lopen dan mijn mannelijke vriendjes. Een kennis van ons thuis nam me mee naar een wedstrijd en die won ik. Ook in de schoolkoersen haalde ik verschillende prijzen, en zo kwam ik langzaam in het milieu terecht. Ik sloot mij bij de Looise atletiekvereniging aan toen ik 10 was.”

WIJ: U was dus niet het type meisje dat met de poppen speelde...?

Betty Vansteenbroek: „Zo scherp zou ik het niet stellen. Als kind hoef je nog niet veel te trainen. Het was veeleer een spel, rondjes lopen op de piste. Pas een heel stuk later ging ik dagelijks trainen.”

WIJ: Was dit naderhand allemaal te combineren: hogere studies én een zwaar trainingsprogramma?

Betty Vansteenbroek: „Nee. In feite was dit niet te combineren. Toch heb ik daar bewust voor gekozen. In '81 werd ik Europees kampioene bij de junioren op de 1500 meter en nadien ging ik toch studeren. Ten dele omdat ik atletiek toen een beetje zat was, maar ook omdat ik een diploma wou.”

„Ik realiseerde me dat er een tijd komt waarop het atletiek beoefenen op hoog niveau een einde neemt. Voor iedereen. Ik kan morgen een ongeval meemaken, en dan? Een diploma halen betrof voor mij eveneens een soort van zelfbevestiging: ik kan nog iets anders dan lopen.”

WIJ: Hoe ziet een doorde-weekse dag eruit?

Betty Vansteenbroek: „Alle dagen verschillen eigenlijk. Nu train ik slechts éénmaal per dag, maar tijdens de trainingsstage wordt dit tempo uiteraard opgedreven.

„Gewoonlijk ziet het er echter zo uit: opstaan, eten, naar het werk, training geven aan de leden van de atletiekvereniging, rond 11 u. even lopen en dit nogmaals om 18 u. Thuis komen, verfrissen, televisie kijken en onder de wol kruipen.”

WIJ: Moet u daarbij een streng uitgemeten dieet volgen?

Betty Vansteenbroek: „Eigenlijk niet. Ik ontzeg mij weinig. Als je hard traint heb je immers veel nodig. Je verbruikt veel energie, bijgevolg heb je veel suikers nodig.”

WIJ: Verveelt dat nooit: dagelijks urenlang lopen en trainen?

Betty Vansteenbroek: „Dat is met alles zo. Als je iets wil bereiken, dan moet je d'r keihard voor werken. Wanneer ik een dag niet kan trainen, dan voel ik me 's avonds niet goed. Misschien ook omdat ik dan gekweld wordt door een schuldgevoel. Want ik voel me pas echt tiptop ná een training. Trouwens, mag ik u eens vragen of u altijd uw werk even graag doet?”

WIJ: „(stille).”

Betty Vansteenbroek: „Juist op die dagen dat het je niet gaat, moet je doorzetten.”

Uitputtende weg naar de top

WIJ: Lopen lijkt me een eenzame bedoening. In voetbal ben je toch in een ploeg en kun je op je medespelers terugvallen. Maar als loopster moet u het altijd alleen klaren...

Betty Vansteenbroek: „Eigenlijk wel, ja. Toch is atletiek nog echte sport. Zodra je een minder dagje hebt, ziet men het. In voetbal kun je je dan een beetje wegsteeken, maar in onze sporttak is dit niet het geval. Bij ons kan je tenminste tonen wat je écht waard bent.”

WIJ: Altijd alleen?

Betty Vansteenbroek: „Ik heb een goede trainer, die steeds meeloopt. En indien dit niet gaat, dan loopt mijn hond mee. Dat breekt een beetje. Ik zou het inderdaad niet volhouden om steeds alleen de lange weg af te leggen.”

WIJ: Wat vindt u nu zelf het moeilijkste, het lastigste aan deze sport?

Betty Vansteenbroek: „Naar de training vertrekken is vaak lastig. Of als 't minder goed gaat, de weg terug.”

„Vorig jaar, na mijn operatie aan beide achillespezen, moest ik een zware inspanning leveren om terug te komen. Eenmaal dat je de top hebt moet je gewoon je konditie onderhouden. Maar de weg

WIJ: En het geld?

Betty Vansteenbroek: „Dat speelt pas mee als je echt aan de wereldtop prijkt. Toch vraag ik me af waarom atleten geen profs mogen worden? In tegenstelling tot bv. voetbalspelers.”

Ik ben vrij

WIJ: Zou u voltijs sport gaan doen indien u daartoe de kans kreeg?

Betty Vansteenbroek: „Ik denk het wel. Voor enkele jaren, waarom niet? Ik heb immers een diploma op zak, zodat ik nadien terug kan.”

WIJ: U zei net iets over die „halve mannen”. U vormt daar een aangename uitzondering op... Vaak vraag ik me af of sportbeoefenaars nog iets meer zijn dan een hoop goed ontwikkelde spierblokken?

Betty Vansteenbroek: „Als atlete blijf je zo kwetsbaar. Een goede verzorging is onontbeerlijk.”

naar de top is uitputtend, veeleisend. En soms is er de pijn... Maar als het lukt, dan is er die immense voldoening.”

WIJ: Eigenlijk gaat het met de topsport niet goed. Bijna wekelijks horen we berichten over corruptie, geweld, geld, doping...

Betty Vansteenbroek: „Dat is spijtig, heel erg spijtig. Sport moet toch puur blijven! Zonder al die middelen en truks.”

„Maar dit maakt het voor ons, Vlamingen, ook moeilijk om op te boksen tegen bv. de Russen en de Oostduitsers. Zij beschikken over andere „mogelijkheden”, zodat het niet meer zuiver is. Veel van die Oosteuropese vrouwen zijn als halve mannen...”

Betty Vansteenbroek: „Dit geldt voor vele sporttakken. In wezen maken zij toch zelf die keuze. Alhoewel ik daaraan twijfel voor de Oostbloklanden...”

WIJ: Hebt u vaak de kans om op internationale kampioenschappen met collega's te praten?

Betty Vansteenbroek: „Dit blijft heel beperkt. Afgezien van de taalbarrière is er nog het gebrek aan tijd. Bovendien worden b.v. de Oostduitsers en de Russen nogal afgezonderd.”

WIJ: Krijgen de Vlaamse atleten volgens u voldoende mogelijkheden om door te stoten?

Betty Vansteenbroek: „Dit verbetert jaar na jaar. Want ik vind het

evenzeer belangrijk dat men je vrij laat, vrij laat beslissen. In principe kan ik er — indien ik dat wou — morgen mee kappen. Dat is goed.”

WIJ: Wat hoopt u nog te bereiken? U hebt toch reeds een aardig palmares?

Betty Vansteenbroek: „Eigenlijk nog heel wat. Dit jaar betekent slechts een overgangsjaar. Er zijn geen echte kampioenschappen, wat goed is voor de stress. Volgend jaar zijn er de Europese kampioenschappen, daarna de wereldkampioenschappen en dan in '88 is er Seoel met de Olympische Spelen. Dit wil ik wel meemaken, aangezien het vorige keer niet kon door die heelkundige ingreep.

„Tenzij ik ziek zou worden. Dit kan een hele streep door de rekening betekenen. Je blijft als atlete toch zo kwetsbaar. Eenvoudigweg je voet omslaan kan alles in het water doen vallen.”

WIJ: Hoe voelt u zich de laatste minuten vóór het startschot?

Betty Vansteenbroek: „Heel veel zenuwen, en 't gevoel dat het niet zal gaan. Deze nervositeit slaat je soms op de benen.”

WIJ: En ná de wedstrijd?

Betty Vansteenbroek: „O, die stress valt dan zo van je af. 't Is voorbij.”

Frankofone begeleider

WIJ: Eén van de fijne kanten zijn toch de vele reises die u kunt meepikken?

Betty Vansteenbroek: „Ja, maar stel u daar toch niet te veel van voor. Gewoonlijk betekent dit vertrekken daags vóór de wedstrijd, met de kans van een hele dag op het vliegtuig en in de luchthavens te moeten doorbrengen. 's Avonds kom je bekaf in je hotel en 's anderendaags is er de competitie. Om vlug daarna weer te vertrekken.

„Je krijgt zelden de kans om eens een dagje in de stad erop uit te trekken. Vorige week in Firenze was dit gelukkig wel eens het geval.”

WIJ: Hoe is de sfeer onder de Vlaamse atleten? We horen al eens geruchten over spanningen tussen de atletiekbond en de atleten?

Betty Vansteenbroek: „Dat is gelukkig verbeterd. Vroeger waren er soms wrijvingen omdat je dikwijls een begeleider opgedrongen kreeg, die niet je eigen trainer was en die je bovendien amper zag. Ook viel het al eens voor dat je een ééntalig franstalige meekreeg die geen woord Nederlands begreep.

„De sfeer onder elkaar is doorgaans wel prettig. De concurrentiespanningen zijn veeleer het gevolg van de omgeving rond de atleet.”

WIJ: Wanneer vertrekt de volgende jet met Betty Vansteenbroek aan boord?

Betty Vansteenbroek: „Volgende week dinsdag naar Stockholm. Met de mogelijkheid om vandaar nog eens door te reizen naar Helsinki.”

Goede reis en veel succes!
(pvdd)

MENSEN VAN BUONS